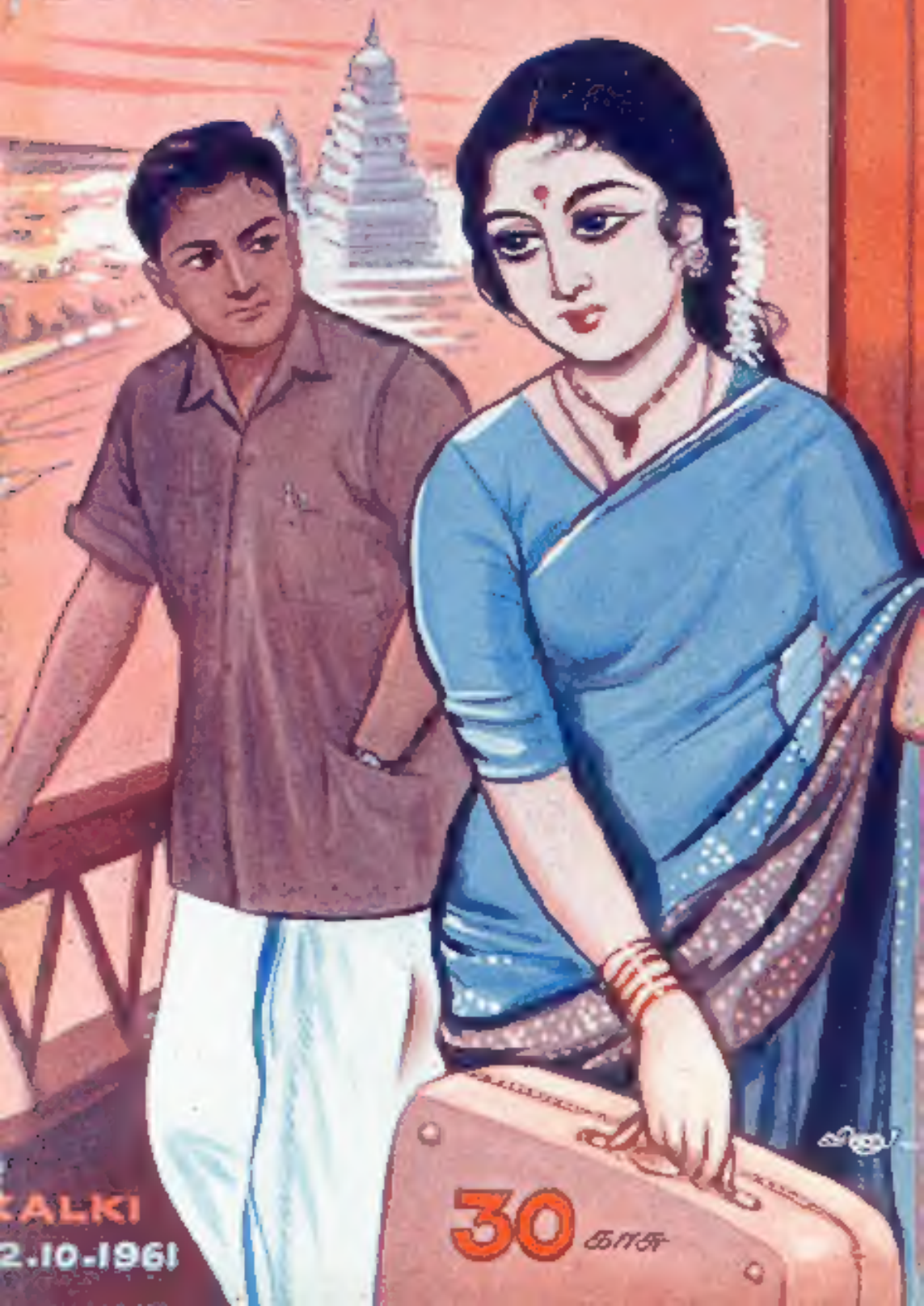

கல்கி

KALKI
2.10.1961

30 கல்கி

இக்கால இம்மக்களிடையே ஸர்ப்...

'நம்மவரி வாழும் நனைவழி...'

என்கிற பம்மலிலுள்ள குடிப்ப பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துக.

'இந்த நாள் பாவகளை பெண்மணிகளைக் கவரும் விஷயங்களுக்காக இன்று குறைந்த அளவுக்குக் கொள்ளுங்கள் என்பது, மனித துறையில் நற்படைக்கப்படும் துணி எவ்வளவு அதற்கு ஒப்பற்ற வேண்டிய' என்ற இது ஆகும். ஆம், உத்தரவிலை இவ்வாறு திடுக்கிடக்கூடாது. சில நேரத்தில் துணி, துயர் மட்டும் வந்தால் உங்கள் உணவுப் பொருளையும் ஆற்றி வருவது உரிமை. உங்கள் வீட்டிலேயும் ஸர்ப் ஒளிவிட்டு! வெள்ளைப் பாதியைக் குறைப்பதோடு அடுத்த சமையல் சலவைகளில் புதுமை மிகவும் உங்கள் வெள்ளைப்பாதியைக் கொண்டு வருவது உரிமை. எவ்வளவு உத்தரவு சலவை வயல்களிலிருந்து தந்தது இவ்வளவு உரிமை சலவைப் பருத்தியைப் பயன்படுத்தும் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துக. நமக்கம்?

ஸர்ப் மூலம் உங்களுக்கு வெள்ளை வெள்ளை நிற சலவை இத்தொழில் தான் தவிர்ப்பது

SV. 21-XM 724

உங்களுக்கு

உங்களுக்கு

மற்றும்

ஆபிரிக்கக் காலனங்களுக்கு...

அறிவிக்கிற ஆசையாளிகள்

அன்பு அழகானவை... நீடித்து நிற்கும்வை...

...கனிகள் வானங்கள், தென்மேல்,

அமைப்புகளோடு பல்வேறு சகலவிகி

தரமாக, அருகில் நாம்.

சாயாஜி மில்ஸ் நம்பர். 1

புதுச்சேரி மில்ஸ் கி.பி. 1950-ல் உருவாகி, பி.பி. 1951-ல்,

* பாப்பாஜி கன்

* மகிஷன்

* கார்ப்பிஷன்

* புடகலகன்

* வேல்கன்

* அர்ட்டிபெக்டன்

* கார்ப்பாஷன்

* உயர்ந்த ரகத்தில் அச்சிடப்பட்ட

சாயாஜி மில்ஸ் கி.பி. 1950-ல் உருவாகி, பி.பி. 1951-ல்,

திருப்புத்தூரில் 14.9.61 விவாழ்க்மிதகம் எங்கள் புதல்வன் திருவளர் செல்வன் தனாஜனாக்கும் திருவளர் செல்லி வந்தா தேவிக்கும் தடை போற்ற திருமணத்தின்போது பெரிமோர்வளிடமிருந்தும் அன்பர்வளிடமிருந்தும் ஆரோத்திரத்தும் மேற்பட்ட வாழ்த்தும் செல்விகள் கிடைத்தனவன. இத்துடன் திருமண நிஷ்கிரகம் அளித்திலும் பகவாதீரக் கணக்கான மக்கள் சிறும் சிறப்புடன் கைத்துவொண்டு மனமக்களை வாழ்த்தி அருளிய தமிழ்ப் பெருமக்கள் எம்மோருக்கும் தரங்கள் தனித் தனிவே தந்தி தெரிவிக்க இயலாமைவால் இதன் மூலம் எம்மோருக்கும் எங்களது உடம்பவத்த தந்தி வளக்கத்தத்த தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மக்கள் அன்பு மறவாத தா. ஆதாருகம் ரெகிள நம்பலிகள்

புதிய கிளை ஆரம்பம்!

நூல் ஜவுளிகள்

(மிக் மற்றும் கைத்தறி)

விற்பனைக்கென்றே

2193, ராயப்பேட்டை, ஹைரோட்
ஸன் - மயிலாப்பூர் - மதராஸ்

எங்கிற விலாசத்தில்

எங்கள் புதிய கிளை

1961 அக்டோபர் 19-த் தேதி விவாழனன்று
திறக்கப்பட்டுள்ளது

ராதா ஸில்க் எம்போரியம்

சன்னதி தேரு - மயிலாப்பூர் - மதராஸ்-4

நீதியை மீறிய நிலையடி	(நினைவகம்)	...	5
கார்ட்டூன்	7
தன்னை நேருதி. தந்தி!	8
யார் பத்தாய்ப்பளி?	13
கரிச்சைம வாருக்கு?	13
என்ன சேதி?	14
புலிசைவலி ஆகல திரிமாணம்	செங்கலிடரும் அனத்தராம திகிதர்	...	15
அப்பே ஆரமுதே	தி. ஜானகிராமன்	...	16
அருகிக்கரைப் பப்பாய்	பூர்ணம் விசுவநாதன்	...	37
திருமலர் தவமொழி	ராஜாஜி - மோலா	...	38
கவிதை வாழ்வு	கவிதிகமலன்	...	38
வாரும் கர்ணசைவன்	49
புது சென்னம்	அனிலன்	...	53
நவராத்திரி பிரசாதம்	கொத்தி	...	62
அட்ட மெனது	63
மணிபல்லவம்	நா. பார்த்தசாரதி	...	68
திருப்பதி	கிந்தன்	...	77
திருக்குறளுக்கு அழகியறம்	பாலசுந்தரமொண்டையன்	...	88
அவன் பிழைத்த பிழைப்பு	என். மகாலிங்கம்	...	87
படித்துப் பாருங்கள்	95

"என்கி" "மிக்ஸ்" கொள்கையும் கதைகளும் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
சுதந்திரப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் சுதந்திரமே.

மானேர்ஸ்

கிரைப் மிக்ஸ்சர்

கொடுத்து

புன்னகை மீண்டும் தோன்றக் காணுங்கள்

மானேர்ஸ் கிரைப் மிக்ஸ்சர் கலிபோர்னியா உருவான ஒரு
சுதந்திரமான, புதிப்பு இலத்திரித்தருணப்படுத்திவது.
மிக்ஸ், மிக்ஸ் கொள்கையும் உண்பதும் கலிபோர்னியா
கொள்கையும் தலை உருவானது.

தலை உருவானது தலைப்பு.

ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதப்படுகிற
ஆபகம் மதம் ஆண்டுகளாகப் புனாகியிருக்கிறது.
சுதேசமொரு விதத்தில் உடம்பெயர்ந்த
வகையே இவ்வகை. இத்தியானிலும் சரி,
பொருளே, புனாகியிருக்கிற போதும் பழக்
கதையிலே புனாகியிருக்கும் பழக்கமே மக்
கின் மேம்பெறும் காரணமாகிறது. இதன்
பலமாக ஆண்டுதொழும் 3200 பேரு சிற
பெருகுகின்ற மேலாக உபயோகிக்கல்
பட்டு வருகின்றன இன்று உத்தேசம்
கண்டுகொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

புனாகியிலையின் வரலாறு... 8

மப்பால்-57.

பஞ்சமா

ஒரு நல்ல சிகரெட்—
இறுதிவரை இன்பமூட்டுவது

மாதத்தில் இத்தகைய
தேசிய உற்பத்திகளில்
மிகப் பெரியது

நீதியை மீறிய நிலவரம்பு

LDH தற்குள் பெற்றுப் புது வேலுத்துடன் வந்துள்ள தமிழ்த் திரு நிலவரம்பு

மயோதாஸைக் காண்போது நெருங்கு கொடுத்திருந்தது. நேர்மையுடனாக உள்வாங்குள்ள
நாவுக்குள்ளும் நெருங்கு கொடுத்திருக்கிறது என்பது டாக்டர் ஏ. எல். முத்துசாமி, திரு
பி. டி. ராஜன், திரு எம். துரைசாமி, திரு கே. பாலகங்காணியம் அம்மாள் முதலியவர்கள்
மேல் கையெழுத்திட்டு உடனடியாக கொடுத்திருந்தது தெரிவித்தது.

ஒருவர் எத்தனைமுறை நான் வந்திருக்கிறேன், என்னைக்காவது அங்கே வந்துவிடுவோர்
அதன் விளைவாகச் செய்தார், அதன் விளைவாகத் தான் நான் வந்திருக்கிறேன், நான் குடும்ப
பற்றின் மோசனங்களையும், வரம்புக்குள்ளும் வந்திருக்கிறேன் என்பதையும் என்னைத்தான்
பிணைத்திருக்கிறேன் என்பதைவிடாமல் என்னும் என்னைப் பாராமல் அவரது சொத்துக்கு
வரம்பு விதிப்பது எந்த நிலைக்கு வந்தது? தம்முடைய உண்மை உடம்புக்குள் சேர்த்த
சொத்தைக் கொண்டு, எழுதாய் விடுவதான வாயும் எழுதும் செய்வது. எழுதும்
செயற்பாடுக்கு உடனடி விளைவாகச் செய்யும் பெருங்குடியினர் தம்முடையதையும்,
நீதியையும் துன்பமாகக் கருதி உடனடியாக விதிப்பது என்னைக்கு அநியாயமாகும்?

விவசாயத் தொழிலாளர்களின் அவர்கள் சரியாக நடத்தவில்லை என்று ஏதாவது பற்றி
யும் சொல்கிறார்கள் என்று காரணம் காட்ட முடியுமா? அல்லது நான் சொல்வதுபற்றி
தங்களுக்குள்ளே உரிமையான துடிக்கோடுகளை வெளியே உணவும் பண்டங்களின் விலையை
உயர்த்தி மக்கள் இன்னொருக்கு ஆளாக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியுமா?

உறுது பயிர் செய்யும் நிலத்தில் யாருக்கு உரிமையுமில்லாமல் சர்க்காருக்குப்
பதிலாக இடையில் நின்று நிலங்களை வசூல் செய்து வந்த துரிததாரர்களையும் இந்த விவ
சாயம் பெருங்குடியினரும் ஒன்றாகிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று தவறு.

முன்பு ஏக்கரா எவ்வளவு வரம்பும் வந்திருக்கிறது. தற்போது தான் வெள்ளாமை
யுள்ள பூமிக்கு இவ்வளவு இருப்பதுதான் ஒரு ஏக்கராக இருக்கிறது. காலக்கிரமத்தில்
புது மெழும்பு மெழும்பு நெய்தல் வந்து உடனடியாக தனி துரிததாரர்களுக்கு நில உரிமையே
இருக்கக்கூடாது என்று உடம் வரக்கூடும். குடும்பம், பூமிப் பழமையான நிலங்களில்
கொள்ள வேண்டும். இன்று சீரமைப் பண்டிதர் கைத்திறம்புள்ள பெரிய பண்டிதர்
யார்களின் துரத்தலுக்கு கண்டு எத்தொடர்புடையவர்கள். நிலம் இல்லாமல் கூலி வேலை
செய்கிற மக்களின் தொகைதான் அதும். அவர்களின் வேலாடுகளைச் சம்பாதிப்பதற்கு
கூடு வசூலாகவந்திருக்கிற சீரமைப் பண்டிதர்களையும் இந்த அநீதிக்கு இரையாக்குவார்கள்.

தொழிலாளர் முறையில் எட்டிய செலவுக்கு வரம்பு விதிப்பது அரசியல்
தொழிலாளர் உடம் அளித்த விவசாய உரிமைகள் பற்றித் தெரிவிப்பதற்கும். ஏதாவது
தொரு மயோதா அரசியல் நிர்ணயம் எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைத்தும்
தீர்ப்புக் கூறியும் அரசியல் நிர்ணயம் எடுத்ததன் அடிப்படையில் மயோதாவுக்கு
வசதியாகும்படி மாற்றிக் கொடுக்கக் காக்கிறார்கள் ஆட்சியின் தடைமுறைகளை இருக்கிறது;
பற்றிப் போவதெல்லாம் துரிததாரர்களுக்கு தங்களுக்குத் தாமதமாகும், நிர்ணயமாகவும் பற்றி எவ்வ
ளவுதான் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் பணம் ஏற்படவில்லை.

நியாயமாகச் சம்பாதித்த, நின்றுவரும்படி உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு நீதியின்
அடியடிப்பில் எந்தக் காரணமும் இல்லை. தனி துரிததாரர்கள் சொத்துக்களைச் சீரமைப்பதும்
செய்யும் திட்டம் அது. இந்தத் திட்டத்தால் நின்றுவரும் உழைக்கிற நிலம் பெறுவார்கள்
என்று காக்கிறார்கள் என்று முத்திரைக் கூறி வந்தார்கள். வரம்புக்கு மேல் உயிரிடை நின்று,

சர்க்காரால் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலம் நிலமற்ற உழவர் எங்கோருக்கும் அளிக்கச் சற்றும் போதாது என்பது மக்களுக்குத் தெரிந்துபோன பிறகு உபரி நிலத்தை எந்தத் தனி குயர்களுக்கும் பூரண உரிமையாக்காமல் சுட்டுறவுப் பண்ணைகளாக நடத்தப் போகிறேன் மென்று பேசுவானார்கள். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அபிவிருத்தியைக் கருத்தில் கொண்டிருந்தாலும், ஐக்கியியிலாத புதுக் குடிசைக்கு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதால் உணவு உற்பத்தி பெருகுமா என்பதற் கேள்வி பிறக்கிறது. மூதனில் உரிமையாளராக இருந்த பண்ணையார்களுக்குப் பதில் கவு ஈடு பாடோ, விளைச்சலில் அக்கறைபோ இவ்வாத 'மாணேஜர்'களை நியமிப்பதால் விவசாயத்தில் சற்றும் அபிவிருத்தி ஏற்படாது. இவை யெல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் மக்களை ஏமாற்றி வரப் புகு வகுப்பு படைவுணர்ச்சியை உண்டாக்கி ஒட்டுகன் சம்பாதித்தால் வேறறி பெறலாமென்று இந்தக் கீழ்த்தரமான செயலில் அவர்கள் இறங்கியுள்ளனர்.

ரெவினியூமத்திரி திரு மானிக்கவேலர் அவர்களே இந்த ஏற்பாடு உழவர் வாழ்வைச் செழிக்கச் செய்வதற்கென என்பதை மனமார ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

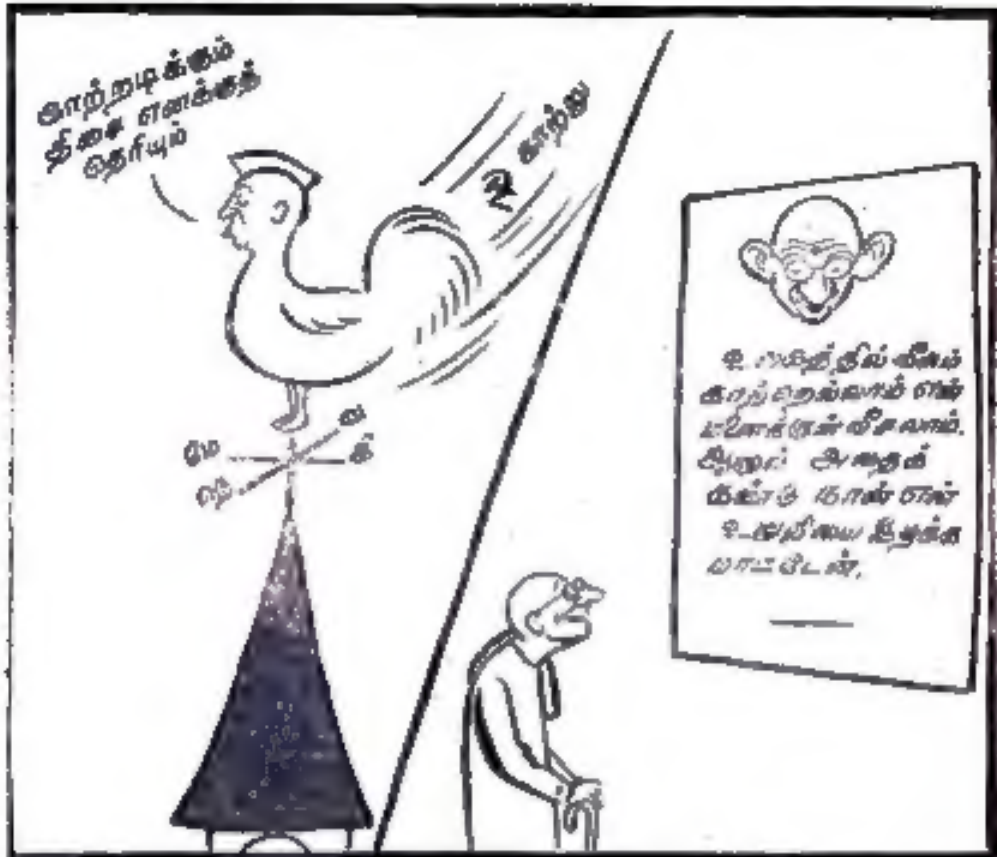
நில உச்சவரம்பைப் பதிவித்து ஏக்கராவாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று சிலர்

வாதாடினபோது ரெவினியூ மத்திரி அவர்கள், 'பதிவித்து என்ன, மேல் வரம்பை ஐந்து ஏக்கராவாகக் குறைத்தாலும்கூட நிலமற்றோருக் கெல்லாம் விதியோகம் செய்யும் அளவுக்கு உபரி நிலம் கிடைக்காது' என்றார்.

இதெல்லாம்தான் போகிறது; உபரிவாகப் பெற்ற நிலத்தில் இயந்திர சாதனங்களைக் கைக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாமென்ற யோசனையும் இவ்வளவுபுது வேணிப்படை. இவ்விஷயமாகச் சமீபத்தில் நமது மத்திய சர்க்கார் உணவு மத்திரி வேனிதாடுகளில் அழுத்தமாகக் கூறியுள்ள வாசகங்களைக் கவனிக்க வேண்டும். "அநேக காரியங்களுக்கு மிகவும் அவசியமாயுள்ள காடுகளை அழித்தாலொழிய இத்தியாயில் விளை நிலங்களை அதிகப்படுத்த முடியாது. உயலியேய இத்தியாவில்தான் மிக அதிகமான சைவித நிலம் கிளைச்சுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. தற்போதுள்ள நிலங்களைக் சுட்டுப் பண்ணையாக்கிவதும் அவற்றில் இயந்திர மூலம் உழவு செய்ய முடியாது; இவ்வாறு செய்தால் ஏராளமான மக்களுக்கு வேலையில்லாமற் போய், வேலையில்லாத ஒரு பெரும் பட்டாளம்தான் உண்டாகும்" என்பதில் உணவு மத்திரி, பழைய போலிக் காரணங்கள் ஏதும் எடுபடாததால் புதிதாக ஒரு காரணம் காட்டி நில மசோதாவுக்கு ஆதரவு தேடுகிறார் திரு மானிக்கவேலர்.

மாப்பிள்ளைகள் திண்சொட்டை மதறையில் லுட்பட்டது.

கொற்றதும் உழவர் சமூகத்தைச் சமாதானப்படுத்தவே இந்த மசோதா வாம். அதனால் கொற்றதெழுதின கொள்பதை மந்திரியவர்கள் சற்றே னும் எண்ணிப் பார்த்தாரா? சற்று ஆதம் சோதனை செய்து பார்த்துக் கொண்டாரா? அமைதியாக இருந்த மக்களிடையே பகை உணர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டது காங்கிரஸ் சர்க்கார் என்பதை அவர் உணர்ந்தே இருவார். சமுதாயத்தைக் கூறு கூறுப் பகுத்து ஒரு வரிக்கத்தினருக்கும், மற்றொரு வர்க் கத்தினருக்கும் பிரோதம் ஏற்படுத்துவ தும், இவர்களில் பெரும்பான்மையான வர்களை ஏமாற்றி போட்டு வேட்டை யாடுவதும் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் தேர் தல் ரகசியம். நான்காவகையே இருஷ் டித்த பகை என்ற பூதத்துக்கு இந்த நாட்டின் நீண்ட நாளைப் பணியில் ஊறி வந்த ஒரு வகுப்பினரைப் பசி கொடுக்கும் பயல்கர்க் காரியத்தில் காங் கிரஸ் சர்க்கார் முழுமூச்சுடன் இறங்கி விட்டது. நாளுக்கு நாள் அதன் இந்த அட்டித் துணிச்சல் வளர்ந்து வருகிறது என்பதற்கு இந்த நில மசோதா ஓர் உதாரணம்.

ஆரஜிதம் செய்யப் போகும் உயர் நிலங்களக்கு இன்றைய நிலையும், திர்ப் பத்தத்தின் மேல் பெறுவதற்காகக் கூடுத லான ஒரு தொகையும் அளிப்பதே சட்டப்படி சரியாகும். ஆனால் ஏதோ கோணம் கணக்குகள் போட்டு 'நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை'வை நிர்ணயிக்கப்போவ தாகவும், அதையும் இருபது ஆண்டு களில் வழங்கப் போவதாகவும் முன்பு சொன்னார்கள். இந்த இருபது ஆண்டு களில் இன்றைய உரிமைவாணர்களின் நிலை எப்படி பெல்லாம் மாறிவிடக் கூடும். நான்குததின் மதிப்பு எவ்வள வாகக் குறைந்துவிடும் என்பதைச் சற்றும் கருதாமல் முதலில் இந்த ஷரத் தைச் சேர்த்தார்கள். ஆனால் இப் போதோ இந்த 'நஷ்டாடு' விஷயம் ஒரேயடியாக மழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு இனிமேல்தான் விதிகள் செய்யப் போகிறோம் என்கிறார்கள். தங்கள் சொத்துரிமை பறிக்கப்பட்டதுடன், அதற்குரிய 'நஷ்டாட்டுத் தொகை'யும் இரண்டுக்கெட்டான் நிலைமையில் விடப் பட்டிருக்கும் அவை நிலைக்கு நில உரிமை வான்கள் ஆளாடுபவர்கள். புதிதாக இந்த மசோதாவுக்குச் சேர்த்துள்ள இங்

நேரு அறிவாயத்தின், ஐந்து ஏக்கராவுக்கு உபயோக உள்ள குத்தகைக்காரர்களின் நிலங்களைச் சர்க்காரே குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் என்று எவ்வுருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களிடம் உச்சவரம்புக்கு (அதாவது ஐந்து ஏக்கராவுக்கு) உபயோக உண்டாகத் தொடக்காரர்களுக்கு மீட்டுத் தராமல் சர்க்கார் குத்தகைக்கு" எடுத்துக் கொள்வது எந்த நிலையத்தைச் சேர்த்தது?

இப் புது மாறுதல்களுக்குக் காரணம் தில்லி சர்க்காருக்கும் மேம்பட்ட திட்டக் கமிஷன் என்ற மகா சர்க்கார்தான். பொதுமக்களின் பிரதிநிதித்துவம் பெறாத இந்தக் கமிஷனின் ஆணைகளைச் சீராய்வு தாங்கிப் பணி புரிவதும் அதற்கெதிர்ப் மனோதாக்களுக்கு மாத்திரமும் தருவதுமே சர்க்காரின் நிலையான விட்டது. ஐந்துபிரதிகள் அங்கீகாரத்துக்கு முன் ராஜ்ய சட்டசபைகள் தீர்மானத்திய மனோதாக்களைத் திட்டக் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து, தனக்கு உரிதமாகப் படவியல்வாளும் திராக் கித்து விடும் என்று அக்கமிஷன் அங்கத்தினரின் ஒருவரான ஸ்ரீமன் நாராயணப் பிரசன்னமாகச் சொல்லி விடுக்கிறார். தாங்கள் இப்படி ஒரு செயலற்று கையிலாவதான ஆட்கெண்டி விடுக்கிறதே

என்று அவமானப்பட்டு வெண்டிய நமது ரெவினியூ மந்திரி அவர்களோ, "ஆகோசனை மட்டும் கூறும் குழுதான் திட்டக் கமிஷன். எனினும் அதன் ஆலோசனைகள் எல்லாவற்றைத் தான்போ அப்போதையின் கட்டுப்படுத்தும்" என்கிறார்.

இவ்வாறு தன் உரிமை விஷயமாகச் சட்டம் வந்தது போல் நான்கு இதர உடைமையுடனும் வரம்பு எதிர்பார்க்கலாம். 'ஒரு கண்ணுக்கு வெள்ளை; ஒரு கண்ணுக்குச் கண்ணாறு?' என்று சொல்வதும் செய்வதும் 'இல்லை, அப்படி வெள்ளைப் பட்சபாதம் செய்ய மாட்டோம்; இரண்டு கண்ணுக்கும் கண்ணாறு அப்பி விடுகிறோம். இதர உடைமையுடனும் வரம்பு விதிப்பது பற்றி யோசிப்போம்' என்று காய்கிரல் தனது தேர்தல் விக்குர்பனத்தில் கூறி விடுக்கிறது. இவ்வாறுத் தனக்குக்குக் கவிசையான சொத்துக்கள் இங்கியெய்வதால் சொத்துக்களவர்களின் உரிமை பற்றிமுதலாவதை வாக்காளர்கள் அது மதித்து விட்டார்களானால், தாங்களே சர்க்காரின் சொத்தாகச் செயலற்றுப் போகும் இழிநிலையை அடைவார்கள். சொத்து இங்கியானால், அவ்வது உரிமைக்கு நிச்சயமியல்வாளும் யாருக்கும் வாழ்க்கை பயனற்றுப் போகும்.

நன்று நேருஜி, நன்றி!

சென்னைப் பொதுக்கூட்டத்தில் கலம் கொக்கும் ஐந்தாயகத்திலும் எவ்வளவு தூரம் என்பதை எடுத்துக் கூறிவதற்காகப் பிரதமமந்திரி ஐயாநமர்வாக நேரு அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

'பொதுத் தேர்தல் என்பது ஒரு பெரிய உபத்திரவமாகும். எனக்கு அதைப் பற்றி அக்கறை இடையாது. என் கவியெல்லாம் ஐந்தாய்க்குத் திட்டக்களைப் பற்றிவதுதான்' என்று அதைப் பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லி நேருஜி.

உண்மையில் தேர்தலின் நேருஜிக்கு அக்கறையிலே என்பதை வாராவது நம்புவார்களா? அதற்கு வேண்டிய பணம் திரட்டுவதையும் மற்றக் காரியங்களையும் செய்து கொண்டு வருகிறார். ஆகிலும் ஐந்தாயக முறையில் அவருக்கு உண்மையிலே குறைத்து வருவதற்கு இந்தப் பேச்சு காரணமும்.

ஐந்தாயகம் என்பது மக்கள் தாமே தக்கனை ஆண்டு கொள்ள உரிமை பெற்றிருக்கும் முறையாகும். எவ்வாறு

மக்களும் ஆட்சியின் பங்கு பெற முடியாது என்பதாக அவர்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்த்தெடுத்து அவர்கள் மீடும் ஆட்சிப் பொறுப்பை அளிக்கிறார்கள். இதற்குத்தான் பொதுத் தேர்தல்கள் நடக்கின்றன. எனவே தேர்தல் என்பது உபத்திரவம் என்று சொல்வது 'எனக்கு ஐந்தாயகத்தில் நம்பிக்கையிலே' என்று சொல்வதற்குச் சமமே.

'எம்ப்ளிகிட்டென்று ஐந்தாயகத்தின் நம்பிக்கை இடையாது; தாங்கள் எந்தென்றும் ஆட்சியில் இருந்து மக்களை எவ்வாறு முறைகளிலும் அடக்கி ஆள வேண்டுமென்பதே அவர்கள் இவ்விஷயம். எனவே அவர்கள் மக்களின் பொருளாதார வாழ்வு முறையையும் கைப்பற்றித் தங்கள் மனம் போனபடி அதை உருவாக்கத் திட்டங்கள், போடுவதினேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார்கள். இந்த செயல் போக்கைத் தான் காய்கிரல் கையாண்டு வருகிறது' என்று உத்திரக் எட்சிஜிண்ட் நாட்டினாக்கி கூறி வருகிறது. அது

பின்னி துணிகளின் அணித்து

தீபாவளி கைப் கொண்டாடுங்கள்

உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் உங்களுக்கும் தீபாவளிக்காக அழகிய பின்னி துணிகளைக் கொடுங்கள். குழந்தைகளுக்கு சுற்ற வண்ணமிகக் கடித்தியான துணிகள்: தா மூலத்த பருத்தி ஆடாம்கு, டிரீஸ், டன்ஸை மதனும் சூட்டும். பம்பாய்பாசு ஸ்டூட் வேலைகளும் ஆட்டாம்கும்தும். பின்னி துணிகள் எல்லாவும் எல்லாவிடும் கடித்தி புல்லாபாசு ஆவ்வாவுக்கெல்லாம் உருதியும் ஸ்பந்தமும். பக்காபாசும்தும் தடித்து உருத்து உங்களுக்குத் திருப்தியளிப்பவை.

உங்களுக்குத் தேவையான பின்னி துணிகளை இந்த அடைபாசும் கடிப்பாசும் அழகுபெற்றவை. கடித்திபுத்தி கடித்திபுத்தி கடித்திபுத்தி கடித்திபுத்தி.

புகழிங்குளம் & கட்டுக்க கம்பெனி லிமிடெட்
பெங்களூர் உலகம் கட்டிடம் & கட்டுக்க கம்பெனி லிமிடெட்
உரிமைபாசும் : பின்னி & கம்பெனி (மதனும்) லிமிடெட்.

JWT-87-14974

தீபாவளிக்குப் பட்டு ஜவுளிகள்

வரங்குவதற்கு தம்பிக்கையான இடம்

S. R. B. குப்புசாமி அய்யர் & ஸன்

230, கீழ் மாரெட்டு வீதி, மதுரை - தொ: 36

117, காளியப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை-9 - தொ: 32206

**ரெக்ஸ்
ரேடியோ**

5 வாக்டர், 2 பாஸ்ட்
AC, ரெக்ஸ்

இனிமையான நாதமும்
அழகிய அமைப்பும்
கொண்டது.

2 வாக்டர் 3 அலைவரிசைகள் விடும் திரை ரூ. 230/-

3 வாக்டர் 3 அலைவரிசைகள் விடும் திரை ரூ. 270/-

கம்பளி எல், கிழமை எல் தல்.

விவரங்களுக்கு விசாரிக்கவும்
தொடர்புபடும்.

ரேடியோ அண்ட் டாக்கி கம்பைன்ஸ்

தொ: 3934

பிரெஸ்ட் ஸ்டிகோயர் (கடல் ரேடியோ சமீபம்) கோவை

வெள்ளை ஆயிரன்ட்மென்ட்

பி-டெக்ஸ்

புத்தாளம், கொறிசிரங்கு, எந்தக்கட்டி, பூக்கள், சூதாட்டில்
வெடிப்பு என கால்களில் குவிந்தெடுப்புகள் சிறுக்களுக்கு
ஈர்ப்பும் புண்கள் காப்புகள் முதுகியல்களுக்கு
நிச்சய துவாரணம் **பி-டெக்ஸ் பம்பாய் 3**

எவ்வளவு உண்மை என்பதற்குப் பிரதமர் நற்சான்றிதழ் அளித்த விட்டார்.

'இன்றைய ஜனநாயக முறையில் நாம் அடிக்கடி தோதங்களுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது' என்று குறைப் பட்டுக் கொள்கிறார் அவர். எனவே, மீண்டும் ஒரு முறை காங்கிரஸ் பட்டா பெற்று விட்டால் ஜனநாயகத்துக்கு என்னவெல்லாம் இடிகள் தெருமோ என்பதைக் கூடுதி, தேருதி இவ்வளவு வெறுத்துக் கொள்ளும் பொதுத் தேர்த லில் மக்கள் விவேகத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இப்படி விவேகமாக தடக்க கொண் டுமைய பெரும்பாலானாரைத் தடுப் பது அச்சம்தான். காங்கிரஸின் சர்வாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது சாத் தியமோ என்று அவர்கள் கவகியிருக் கிறார்கள். இவர்களுக்கு இதே பொதுக் கூட்டத்தில் தெம்பூப்புப் பேசியிருக் கிறார் தேருதி. மக்கள் அச்சத்தை உதறித் தள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தைத்

தமக்கே உரிய உணர்ச்சிப் பரவசத் துடன் எடுத்துரைத்தார். தனிபொரு மனிதரான காத்திரி மக்கள் யாவரும் பிசிப்புக் சர்க்காரிடம் கொண்டிருந்த பீதியை உதறித்தள்ளுமாறு செய்த சரித் திர உண்மையை நினைவுறுத்தினார். அத்தப் பய உணர்ச்சி நீங்கியதால்தான் இத்தியா சதத்திரமடைந்தது என்று கூறி னார். சதத்திரப் போனரையிடப் பெரிய போரை இப்போது தொடங்கியிருப்ப தால் அத்தப் பழைய கால உணர்வின் பொதிகள் இன்னும் நம்மிடம் இருப் பதை நினைவுகொண்ட வேண்டும் என்று கூறினார். மக்கள் பயத்தினின்று விடுதலை பெறுவது சாத்யமே, அப்படி கிரு பட்டு விட்டால் மாபெரும் சாதகங்களை பெல்லாம் செய்வலாம் என்று வலியுறுத் திக் கூறிய பிரதமருக்கு பிண்டும் நன்றி செலுத்துகிறோம். காங்கிரஸ் சர்க்கா ரைக் கண்டு பயப்படுவதை ஒழித்து, சதத்திரத்துக்கும் நீதிக்கும் அளவரும் உதறிப்பிரிவார்க்கோக!

யார் பத்தாம்பசலி?

கூடுகிரஸின் தேர்தல் பிரச்சன்களை எப்படி யிருக்கப் போகின்றன என்ப தற்குச் சென்னைச் சட்டசபையின் ஒரு வெள்ளொட்டம் போட்டுக் காட்டி விட்டார் தேருதி.

மற்றக் கட்சிகளைத் தாக்கிப் பெரு வில் தம் தேரத்தை விளக்கப் போவ தில்லை என்று 'பெருப்பாக்காக'க் கொய்கி விட்டு, உடனேயே சதத் திரக் கட்சியைப் பற்றிக் குற்றஞ்சாட்டு களை அள்ளி விசியிருக்கிறார் பிரதமர். அதோடு, ராஜாஜி சூப்படியாகக் கதை யும் சொல்லாமல் கொபமாகப் பேசி வருகிறார் என்றார் தேருதி.

தாம் கூறும் ஒவ்வொரு உண்மைக்கும் வாரும் மறுக்க முடியாதபடி காரண காசியங்களைக் காட்டி விளக்குவதில் திக் சந்தவரே ராஜாஜி. தம்மத்தின் அடிப் படைவில் உண்மையை நினை தாட்டும் திறன் படைத்த அவர். யார்மீதும் என்றுமே கோபம் கொள்வதில்லை. அவரது பிரச்சன்களையும், கட்டுரை களையும் அக்கறையுடன் கவனித்து வரும் தம் பொதுமக்கள் இதை நன்கு உணர் வார்கள். 'ரெண்டி கண்டு பொங்கு வாய்' என்ற வார்த்தையினால் வெரு சிவ சமயங்கனியேயே அவர் கடித்து பேசி யிருக்கிறார். தாம் தோனோடு தோன் தின்று உரமணித்து வளர்த்தவர்களைக் கடித்து கொள்ள அவருக்கு மனமே

வருவதில்லை. "தாரை கவிப்பிச் சென்ற க் டாக்கனையே விதிக்கும் இப்போது, திக் கையில் கடைத்துடிப்போ, சென்ற பரிதாபக் கைத் தேரப்போ திக். இத்தப் பேரிக் கைத்திக் ஒக்கோ அடி ஒத்து கைக்கும் போதும் கைக்கப் போகிறது" என்று சரி பத்திக் அவர் எழுதியிருந்ததைப் படித்து உருபிப் போனார்கள் நம் மக்கள். இவ் வளவு பேசிய அன்புத் தியாகத்தை அவர் செய்ய முன்வந்திருப்பது சத்தியத் தையும், தரிமத்தையும் நினைநாட்டத் தாம் என்பதையும் உணர்த்தவர்கள் தம் மக்கள்.

'திட்டமேகடாது சர்க்கார் திரமானப் பனி எதுவுமே மேற்கொள்ளக் கடாது என்பதே சதத்திரக்கட்சியின் கொள்கை' என்கிறார் பிரதமர். ஒன்று, பகாசுரத் திட்டம், இல்லாமலிட்டால் துனியம்தான் என்ற எண்ணத்தின் பேரிலேயே அவர் பேசியிருக்கிறார். தமது வன வசதிகளுக் கும், பண்புக்கும் உகந்த முறையில் திட்டம் வகுப்பதைச் சதத்திரக் கட்சி என்னுமே ஆட்சிசெய்ததில்லை.

அமெரிக்காவிலும் தனிபார் துறைக் குக் கட்டுப்பாடுகள் உண்டு என்று கூறி யிருக்கிறார் தேருதி. அமெரிக்காவின் திணையும் இத்தியாவின் திணையும் முற்றி னும் மாறுபட்டவை. அங்கு தனிபார் துறை அபரிமிதமாக வறப் பெற்றதன் பின்னரே கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்

பட்டன. முதலியோரே விதித்திருந்தால் இன்று அமெரிக்கா செங்கம் கொழிக்கும் நாடாகவே இருக்கமுடியாது. "பண நுகறையில் தாமே பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டு செயலாற்றும் கார்ப்பரேஷன்களுக்கு அளித்துள்ள நாடுகளின் தான் மிகவும் உற்பத்திகரமான பொருளாதாரமும், சிறப்பான வாங்குதல் தரமும் காணப்படுகின்றன. கனூட்டாவுக்குத் தரப்பட்ட அமெரிக்காவின் இந்த நிதியுதவியுடன்" என்று ஒப்பெற்ற உலக வங்கியின் உப தலைவர் 'கார்னர் அவர்கள்' சமீபத்தில் கூறியிருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியா பின்பற்ற வேண்டியது பிந்தையிய நாடுகளின் உதாரணத்தைத் தான். எந்த கால இன்னக்களுக்கு ஆளாகி முடிப்பிப் போன ஜெர்மனியும் ஐப்பாளும் உத்தரப் பொருளாதாரத்தைக் கைக் கொண்டதால்தான் இன்று சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ்கின்றன என்பதை நேருஜி மறத்துபோனார் போலும்!

உத்தரிக் கட்டியில் உத்தரிக் பொருளாதாரக் கொள்கை கவத்துக்கு ஒவ்வாதது என்பதில் பீர்தமர். கவத்துக்கு ஒட்டிச் செய்வாதவர் நேரு அவர்கள் தான். சோஷலிஸ்ட் பகுதியில் விழுந்து, பின்னர் நடந்து தருமாதி

கொள்கை உத்தரிக் முதலாளியப் பின்பற்றும் பண மென நாடுகளில் காணும் படிப்பினை பெற அவர் தவாராக இல்லை.

"உத்தர பதினாண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தான் அபிவிருத்தியின் ஆரம்ப தகவலுள்ள கமார் தும்பது நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறோன். இவற்றின் தான் கணிமான முன்னேற்றத்தைக் கண்டது தனிவார் துறையானது கவதின் பெற்றிருந்த நாடுகளில்தான்... எனவே, அபிவிருத்தியை நோக்கிச் செல்லும் நாடுகள் சோஷலிஸ்ட் துக்கு மாறு பட்ட முதலாளியக் கவமான வேண்டும் என்பதை என் வோகின்" என்று ஸ்ரீ கார்னர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்.

அத்திய உதவி, எக்கவார் தொழில், பண கீக்கம், சோத்துரிமைப் பாது காப்பு இவை குறித்து இந்த நிபுணர் கூறியிருப்பவை கவையும் தூற்றுக்கு தூறு உத்தரிக் கட்டியின் கொள்கைகளையே ஆக்கின்றன. பதினாண்டு ஆண்டுகள் உலக வங்கியின் உப தலைவராகவும், அலுவலகத்தில் கவதின் தலைவராகவும் பணிவாற்றியவர் போற்றும் கருத்துக்களைத்தான் தனிக் கவம் காவிட்ட பத்தாம்பகவத்தினம் என்று நேருஜி கூறுகிறார், உண்மையில் நேருஜியின் சோஷலிஸ்ட்தான் பத்தாம்பகவத்தினம்.

வரிச்சுமை யாருக்கு?

ஏதும் பொதுமக்களையப் பாதிக்காத படி பணக்காரர்களுக்கு மட்டுமே வரி போடுவோம் என்று கவதிரன் எக்கவார் சொல்வது, தமிழ் நாட்டில் மூன்று வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்து மேல் சபையில் பேசிய உள் துறை அமைச்சர் திரு பகவத்குலம் அவர்கள் புது தில்லி போதித்திருக்கும் இந்தப் பாடத்தைக் கிளிப்-பிளின் போவ இய்கும் ஒப்பித்திருக்கிறார். மூன்றாம் திட்டத்தை நிகழவேற்ற ராஜ்ய எக்கவார் மேலும் மூப்பத்தைத்து கோடி ரூபாய் வரி விதிக்கப் போவது எனத் குன்னகடத்துக்கிப் போட்டவர், அதைத் தாங்கக்கூடிய நோக்கனின் பீதே இந்த வரிப் பது கமத்தப்படும்கு என்றும் 'ஆறுதல்' கூறியிருக்கிறார்.

ஏதும் மக்கள் பீது நேரடியாக கருமான வரியோ, சொத்து வரியோ, தொழில் வரியோ, மரண வரியோ போடவில்லை என்பதன் அவர்கள் வரி செலுத்தவில்லை என்று ஆகாது. பணக்காரர்களுக்கு மட்டும் நேரிடவாக விதிக்கும் வருமான, சொத்து, தொழில்

வரி முதலியவற்றைக்கட இறதியில் ஏதும் மக்கள்தான் தாங்கள் வேண்டியிருக்கிறது என்பதை மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த வரிக்கள் செலுத்தியபின் தங்களுக்கு என்னயிருக்க உதிகள் என்பதையும், கவத்கு எவ்வளவு மிஞ்சவேண்டும் என்பதையும் உற்பத்தியாளர்கள் காக்கிட்டு விடையையும் அதற்கேற்றபடி அமைக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் உணர வேண்டும். எப்படி மூலதனச் செலவுகள், தேவமானச் செலவுகள் முதலியவற்றையும் உள்ளடக்கும் முதலியல் விடையை திரண்டிக்கிறார் கவோ அதேபோலவே நேரடி வரிக்களையும் உத்தேசமாக மதிப்பிட்டு, அவற்றைச் செலுத்திய பின்னும் தங்கள் பக்கில் இவ்வளவு சிறக வேண்டும் என்று ஒரு முடிவு செய்து கொண்டு அதற்கேற்பவே முதலாளிகள் விடையக் களையும், உற்பத்தியையும் சரி செய்து கொள்ளுகிறார்கள். எனவே, எப்படியப் பார்த்தாலும் பொதுமக்கள்தான் வரிக்களின் கைகிப் பிழியப் படுகிறார்கள்.

வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்
உங்கள் உதவிகளைக் கோருகின்றனர்

பிரதம மந்திரியின்
தேசிய நிவாரண நிதிக்கு
தாராளமாக நன்கொடை அளியுங்கள்

நன்கொடைகளை அளிப்பதில், பிரதம மந்திரியின் தேசிய நிவாரண நிதி, பிரதம மந்திரியின் செக்ரடேரியட், இதற்கு பிளாக், புது டில்லி என்ற வினாசத்துக்கு அனுப்பி வைப்புகள். செக்டுகளில் "பிரதம மந்திரியின் தேசிய நிவாரண நிதி" என்று எழுத வேண்டும்

என்ன சேதி?

பட்சபாதம் வேண்டாம்

சீமீபத்தியப் போட்டார் போக்குவரவு பற்றிச் சென்னையில் "சகாபே" நடத்திய கூடுதலாட்சியப் பேரவை நேருஜி "நம் நாட்டில் சாலைப் போக்குவரவும் ரயில் போக்குவரவும் இணக்கமான முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும்" என்று கூறி யிருக்கிறார். இவ்வாறு செய்வ வேண்டியது அவருக்கு அடங்கிய மத்திய சபையின் பொறுப்புத்தான். கடந்த பதிலுக்கு ஆண்டுகளாக வேண்டுமென்றே இப்பொறுப்பை ஆற்றத் தவறியிருக்கிறது அவரது சர்க்கார். பெரும்பாலும் தனியார் வசமுள்ள சாலைப் போக்குவரவை அடங்கியம் செய்து சர்க்கார் வசமுள்ள ரயில்களைக் கண்காணம் செய்துத்தி வத்திருக்கின்றனர். இந்த நாட்டில் வரவுத் தில் மொத்தச் சரக்குப் போக்குவரவான 33 கோடி டன்வகில் ரயில் வகைகளால் 35 கோடி டன்வகைத்தான் எடுத்துச் செல்ல முடியும் என்று தீர்மானமாகத் தெரிந்த பின்னும் சாலைப் போக்குவரவுக்கு உரிய இடமளிக்கச் சர்க்காருக்கு மனம் வரவில்லை, முன்னும் திட்டத்தில் சாலைப் போக்குவரவுக்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கச் சொல்லி மத்திய சபை கேட்டிருந்தும் முன்னாறு கோடி ரூபாய்தான் வாக்களிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ரயில்களைக்கொண்டு 3,515 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் போகிறார்கள். இதைவெய்வாரம் அனுமதித் தள்ள நேரு அவர்கள்தான் இப்பொழுது திடீரென்று ரயில்-சாலை இணக்கம் பற்றிப் பேசி யிருக்கிறார்!

சாலைப் போக்குவரவில் சரூபட் ஒன்றையர்களுக்குப் பல முனைகளில் பல வித வரிகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. விவர

பார நோக்கத்துடன் செயல்படும் ஒவ்வொரு வண்டியும் ஆண்டுபொன்றுக்குச் சராசரி 6000 ரூபாய் வரி செலுத்திறது என்று மதிப்பீடு செய்திருக்கிறார்கள். எனவே சாலைப் போக்குவரவைச் சீர் செய்வதற்காகச் செய்யும் செலவு விவரவியையே வட்டியும் முதலுமாகச் சர்க்காருக்குத் திரும்பக் கிடைத்து விட வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் துறையில் பாரபட்சம் காட்டாது விவரவிய அபிவிருத்தி ஏற்பட வழி செய்வதே தீர்வாயமாகும்.

ஊருக்கு உபதேசம்

தேசிய ஒருமையுப்பாட்டை ஏற்படுத்துவது உத்தம மத்திய ஸ்ரீ வாய் பகதூர் சாஸ்திரியின் தலையாய கடமை வல்லவா? எனவே நாட்டில் ஐக்கியத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகப் பல யோசனைகளை அவர் அடுக்கிக் கொண்டு போயிருக்கிறார். அவற்றில் ஒன்று பத்திரிகையாளர்கள் சுதந்திரமாகச் செயலாற்ற வேண்டும் என்பது. மத்தியிகள் உட்பட எந்தக் கொடியோ, தனி மனிதர்களோ அவர்கள் மீது தங்களுடைய செயலாக்கைப் பிரயோகிக்க இடமளிக்கக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். இதிலிருந்து இந்த நாட்டுப் பத்திரிகைகள் சர்க்காரில் கொள்ளைகளை விளம்பரப்படுத்தும் ஒளிபெருக்கிகளாக வேண்டும் என்பதில் மத்தியிமார்கள் எவ்வளவு முனைப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. குறிப்பாகச் சர்க்காரில் சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என்று கூறித் தள்ளுபடி செய்யும் நீதி மன்றங்களும், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைக் கண்டித்துக் கூறும் பத்திரிகை உலகமும் பிரதமரின் அதிகுப்பதிக்கு எவ்வளவு தூரம் பாத்திரமாயிருக்கின்றன என்பது

மதராஸ் விலைக்கே புல்லியில் பட்டுச் சேலைகள்!

தென்னிந்திய கழகத்தினால் கொண்டுவந்த முதல்தர பிரபல பட்டு ஜவுளி வியாபாரிகளான

நல்லி சின்னசாமி செட்டி & கோ.

5/28-29, W. E. A. கரோல்பாக் - புது புல்லி-5

(கிருஷ்ண ஸ்கீம்ட் சமீபம்)

தங்களுடைய விற்பனை நிலைத்த திரைப்படம் கிறையுள்ளன

தீபாவளி தேவைகளுக்கு இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்

பது நாடறிந்த விஷயம். காங்கிரஸ் மத்திரி சபையில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் ஞாபகப் பிரகாசககட தேர்வையான விஷயங்களைப் பேசுவதற்கெனவே எப்போத ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டால் நல்லது.

கலைக் கூட்டத்தின் தலைக் கூட்டம்

சென்ற மாதம் 24-ந் தேதி மாலை மலிலாப்பூரிலுள்ள பேரவா முகவார் மண்டபத்துக்குப் போயிருந்திருக்கின்றனரும் உங்களைப் போல் பாக்கியவரையி வேறு வாரும் இல்லை.

புவனேசுவரி ஆலய நிர்மாணம்

சென்னைபுலம் பிரம்மஸ்ரீ அனந்தநாம தீர்த்தி

ஸ்ரீ ஸ்வயம்ப்ரகாச பிரம்மத்திர ஸரஸ்வதி அவதூத ஸ்வாமிகள் சேவம் ஸ்தில்லா சேத்தமங்கலத்தில் ஸ்ரீ தத் தாதிரேய ஆலயத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து, தாளும் அக்கு தீவன்முத்தர கணாய் விளங்கி வந்தது யாவரும் அறித் ததே. அப் பெரியோர்களின் குறையும் 'துட்டி ஸ்வாமிகள்' எனப் பிரதித்த மடைத்தவருமான ஸ்ரீ ஸதாசிவேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் தம் அகில உபதீசாகனாய் உவருக்கு நம் வழி காட்டி வந்தார்கள். இவர்கள் திருக்

காளத்தி என்னும் ஊரில் வசித்துவந்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணேந்திர ஸரஸ்வதி அவதூத ஸ்வாமிகளின் சிஷ்ய சர்வார்கள். மாசித் தாண்ட ஸபரவ அரசு காலத்தில் வித்தி அடைந்த இவர்களின் அநிஷ்டாணம் புதுக் கோட்டையில் சித் ஏழாம் விதிவிக் விளங்கி வருகிறது. அந்த அநிஷ்டாணத் தைச் சேத்தமங்கலம் கலாமிகளின் அதுக் கிரகத்துக்கு முகவிய பாத்திரர்களான ஸ்ரீ சாந்தானந்த ஸ்வாமி அவர்கள் சிறந்த ஆலயமாக நிர்மாணம் செய்து வருஷந்தோ லும் ஆராதனை, உற்

சலம் முதலியன நடத்தி வருகிறார்கள். அதோடு அங்காவதத்தினாலே ஸ்ரீ புவனேசுவரி தேவியின் பஞ்சமோஹ

சென்னை மாநகரத்திலுள்ள சிற்பக் கலைஞர்கள் அத்தனை பேரையும் அங்கே சத்தித்திருக்கலாம். இவை, விக்கிரக வாரிப்பு, சிற்பம் ஆகிய கலைத் தொழில் களில் ஈடுபட்டு வரும் வந்தபதிகள் யான ரும் சிற்பரத்தினம் திரு செனரி சங்கர க்தபதிவார் தலைமையில் ஒன்றுகூடி ஒரு சங்கம் அமைத்தார்கள்.

சிற்பக் கலையின் கௌரவமும் சிறப் பும் வளர இத்தக் கலைக் கூட்டம் பாடு படுமென தம்புவிசேம். தலைக் கூட்டம் போலவே இனித் தொடர்ந்து இக்கலைக் கூட்டம் சத்திக்குமென எண்ணி வாழ்த்துகிறோம்.

விக்கிரகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து அம்பாளை ஆராதித்த வருவது குறிப் பிடத் தக்கது.

மேலும், துத்த அடி உலரத்தில் விதிப்படி அமைக்கப் பெற்ற ஸ்ரீ புவனேசுவரி அம்பாளின் சிலா விக்கிரகத்தை வருகிற வத மாதம் முறைப்படி பிர திஷ்டை செய்யப் போகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஆலய நிர்மாணமும் நடந்து வருகிறது.

ஸ்ரீ புவனேசுவரி மத்திரத்தை ஆபிப்ப தானோ பூஜிப்பதானோ ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மி

நிறைந்த ஸ்வர்ணத் தைக் கொண்டு வந்து, பக்தர்களின் பக்தத்தில் நின்று என்ன வேண்டுமெனக் கேட்டு, கொரிய பொருளை அளிக்கிறாள் என்பது ஆதிசங்கரர் வாக்கு. இப்படிய் பட்டு கருணைத் திரு அருளான புவனேசுவரி ஆலயக் கும்பாபிஷே கத்துக்கும், ஆலய நிர் மாணத்துக்கும் பக் தர்கள் பரிபூர்ணமாய் உதவி செய்து ஸ்ரீ அம் பாளின் அருளுக்குப் பாத்திரர்களாகும்படி கோருகிறேன்.

இத்தக் கைக்காயத் துக்கு நிதி அனுப்ப வேண்டிய விவரம்: ஸ்ரீ ஸுத்தியநாத

சாஸ்திரிகள், பி.ஏ., பி.எம்., அட்டோ கேட், அநிஷ்டாணக் காரியதரிசி, ஸ்ரீ புவனேசுவரி தனி, புதுக்கோட்டை.

பிரந்தர அபிவிருத்திக்கு

ஏஸிஸி மற்றும் சங்கர்

பிராண்டு ஸிமெண்டுகள்

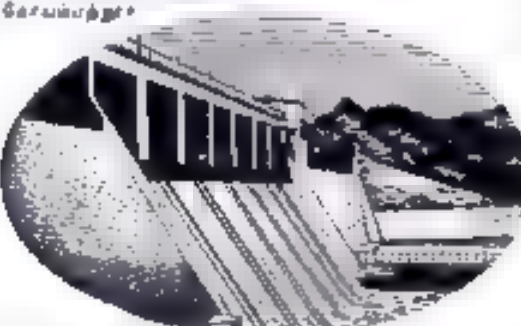
நம் நாடு தன் கட்டுச்சத்துக்கான திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிறது. கார்டெய்டிழும் அரினாகள், செடுஞ்சாலைகள், பரணங்கள், குடிவிருப்பும் காலனிகள், தொழிற்சாலைகள், ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் முதலியவற்றை அமைப்பதில் கட்டுரைப் பட்டுச் செட்டிக் டன்சன், ஏஸிஸி மற்றும் சங்கர் பிராண்டு ஸிமெண்டுகள் உபயோகம் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஆல்வாய் அருகில் உள்ள செரிமரது ரதிக் பிழுவா பாலம்

செகத துத்தியல் செட்டிக் டன்சன் அமைக்கப்பட்ட, செகதப்பந்து

பாலிமுத்தாறு அண், திருமெல்கோன்

தி ஸிமெண்டு மாக்கெட்டிங் கம்பெனி ஆப் இந்தியா லிட்ட., தி அலகாலியெட்ட ஸிமெண்ட் கம்பெனி லிட்ட., தி இந்தியா ஸிமெண்ட்ஸ் லிட்ட.

JWT-CM, 3711

அனந்தசாமி உங்களை போனபோது அருங்குமாரிக்கு முத்தை பங்காக்குழி ஆடிச் கொண்டுவிட்டான்.

"சாமி, ராத்திரி அப்பாயெனட தான் பங்காக்குழி ஆடினேன்!" என்று கத்தினான் அனந்தசாமினயப் பார்த்ததும்.

"போடு ராஜா.... இன்னும் ஒரு மாசத்திலே அவரோட ஓடிப் பிடிக்க விடுவாட்டு விடுவாட்டுப் போறே!" என்னார், அவன் திடீர் ரென்று விசித்தான்.

"ரொம்ப ரொம்ப வேகமா?"

"ரொம்பரொம்பவேகமா ஓடலாம்,"

"ரொம்ப வேகமா ஓடறப்போ கான் மனக்குன்னு மடக்கிட்டு விழுந்திட்டா?"

"கான் பவமா விழுக்கிறபோது எப்படி மடக்கி விழ முடியும்? முடியலே முடியாது... மான் குட்டி, தாங்குட்டி பெண்ணா எவ்வளவு வேகமா ஓடறது! விழுறது!"

"இன்னே!"

"இன்னே!"

"பாப்பாய்களாம் ஓடறப்பா கிழை விழுந்திடுமே!"

"என்னடா சிரிக்கிறே?"

"என்னடா தம்பி சிரிக்கிறே?" என்னான் சிலபாக்கெய்ம்.

"எனக்கு நடக்கவே முடியலி. ஒடியப் பிடிக்க விடுவாடறதாம்!" என்று நினைத்து நினைத்துச் சிரித்தான்.

"தீவானாய் பாரேன். கான் தீ ஓடற போது சிரிக்கப் போறேன். அங்கிக்கி ரிச்சிலே, இப்ப ஓடறியாங்கியானு கொய்லிச் சிரிக்கப் போறேன்."

"தெசம்மா?"

"தெசம்மாத்தான்."

"வேகமா ஓட முடியுமோ?"

"ம்!"

"ரொம்ப வேகமா?"

"ம்!"

அன்பு ஆரமுதே

அது சின்னப் பாப்பா - உன் மாநிரி பெரிவனனுப்பறம் வாராவது கிழே விழ முடியுமா?"

பையன் எங்கோ பார்த்து போகிறான். பத்து விநாடி ஆயிற்று. நிரும்பி "தான் தங்கா ஒடுவேனா?" என்று கேட்டான் அவன்.

"தங்கா" என்னார் அவர்.

“அப்படிக்கு உங்களுக்கு அப்பாக்கிட்டே கொல்லி தங்க வேஷம் காங்கித் தாரேன் - ஈரோ வேஷமா காங்கித் தாரேன்.”

“போதும், போதும் - வலிவாதே.” சிவபாங்கியம் உருட்டி விழித்தான்.

“ஏம்மா... சாமிவார வேஷமாகக் கொடுக்கிறது பிள்ளே?”

“ஈ. பேசாம இரு..” அனத்தசாமி அவன் பக்கம் திரும்பி, “நீங்க உன் பேசாமல் இருங்க ஸம்மா. உங்களுக்கு என்ன இப்படிக்கொய்ய வருகிறது?” என்று மெதுவாகச் சொன்னார்.

“பிள்ளே பாருங்களை, புத்தி போகிற போக்கா?”

“குழந்தை ஆகைப் படலான், தன்னுள் சன்மாவைச் செய்ய வேண்டும் என்று. இதில் என்ன தப்பு? இதைப் பாருடா. எனக்கு நிரோ வேஷம் வேண்டாம். சாமிவார வேஷமே காங்கித் தா. போதும்... ம... என்ன?”

“அம்மாதான் வேண்டாக்குதே.”

“அம்மா வேண்டாம்துறும் நீ காங்கித்தான் தரணும். தருவியா, என்ன?” என்றார் அனத்தசாமி.

“சரி..”

“தரென்னு சொந்து..”

“தரேன்..”

“இந்தா, இதைச் சரப்பிடு” என்று சர்க்கரை மூத்து தாலைத்தைச் சுரண்டி வாய் அவன் வாலில் போட்டார்.

“வரட்டுமா?”

“இன்னிக்கு ராத்திரி வலிக்குமா?” என்று கேட்டான்.

“மருத்து உங்களை பூத்து வேலை செய்வது போது வலிக்கும். வலிக்க வலிக்க தயமான..”

சைபன் மறுபடியும் போகித்தான்.

“உங்களுக்குப் பங்காய்க்குழி ஆடத் தெரியுமா?”

“உன் மாநிலி சின்னப் சைபனு இருக்கிற போது ஆடியிருக்கேன். இப்ப மறந்து போச்சு..”

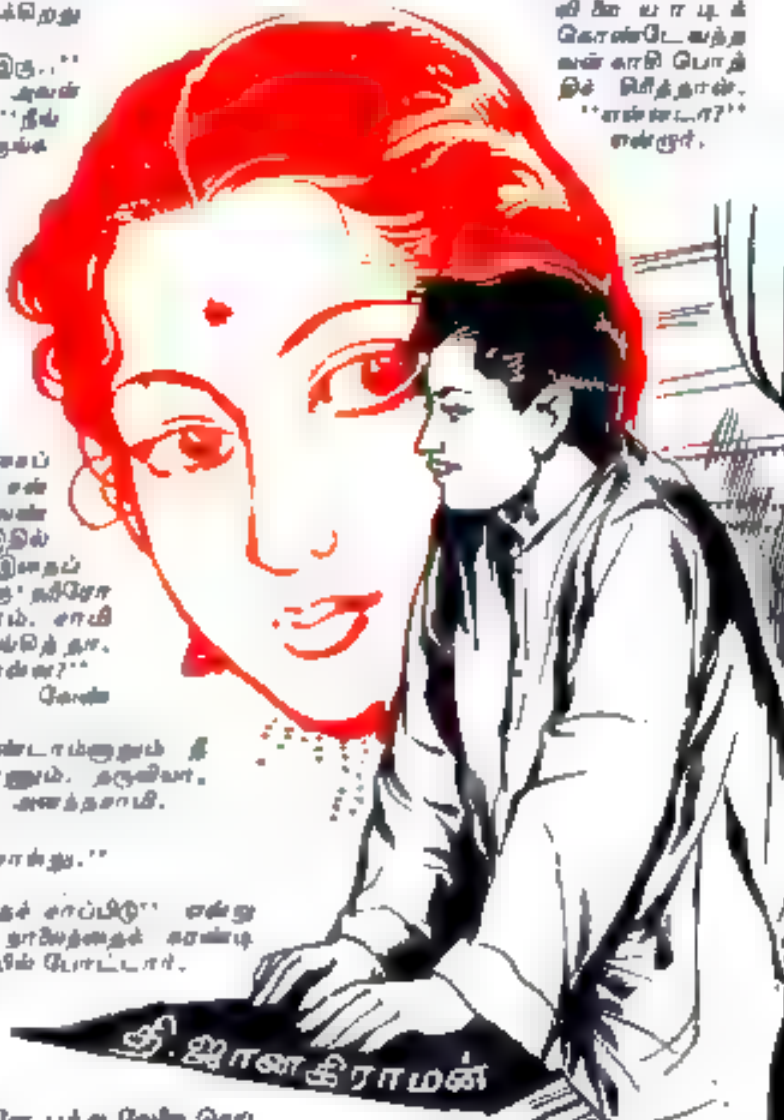
“தான் கொல்லி கொடுக்கட்டா?”

“சரி” என்று அவனைச் சமாதானப் படுத்துவதற்காக உட்கார்த்து கொண்டார் அனத்தசாமி. கால் மறந்துப் போன அனதிக்குக் கையில் கருக்கும் வானமும் அசாத்நியமாக ஏறியிருந்தன.

குழந்தைக்கு, விளையாடிக் கொண்டேவந்த வங்காளி பொத்திக் கொடுத்தான்.

“என்னடா?”

என்றார்.

தி. ஜானகிராமன்

“நீங்க என்னும உட்கார்த்திருக்கீங்க. இப்ப நாங்குட ரண்டு சோழி வையும ஒரே குளியிலே போட்டுக் காரி போத்தியோன். நீங்க பாரிக்கவே. சரி, போனும் போனது. நீங்க சரியாக வைக்கித்திங்க என்று பார்த்தேன்” என்று

தன் வெற்றியை சேத்து செய்து விட்டு அவரை ஆடச் சொல்லும்.

"ஓ, அப்பா, பொய்யான ஆணா யிருக்கிறீயே!"

"நீங்க பராக்ஷப் பார்த்தா, எதிர்த் தட்டிக்காரன் மோசம் பண்ணியவான் சாமி. அதுக்குத்தான் வேடிக்கை பண் ணீரேன்."

அரை மணி கழித்துத்தான் விட்டான் அவன்.

"தாங்க வரட்டுமா?" என்று அவர்.

"ஆஹ்! உங்களுக்கு எத்த சாமி, பிடிக்குப் பிடுகிறது, பிண்ணியாரா?"

"எனக்குக் கிருஷ்ணன் தான் பிடிக்கும்தான்" என்று.

"அப்படிக்கு, கிருஷ்ண, கிருஷ்ண என்று சொல்லிக்கிட்டே இரு. சீக்கிரம் நீ எழுந்து நடக்கலாம்" என்று.

வேளியே வந்ததும் அவரை உட்காரச் வைத்துக் காப்பியைக் கொடுத்தான் சிவபாக்கியம்.

"நான் வரும்போதெவ்வளவு இப்படி உபகாரம் பண்ண வேண்டும் என்று அவசியமில்லையம்மா. இது எதற்கு இப்பொழுது?"

"உங்களைப் போலொத்தவங்க சாப் பிட்டா, எங்களுக்கு தங்கது. நான் கறி காவைத் தவிர ஒண்ணும் தொடராட்டேன். இங்கே எனக்கு, குழந்தைக் கெல்லாம் தான்தான் சமைப்பேன். அதுவும் குளிக்காம உணவைக் காட்டேன். வந்தவங்க, போவவங்க கிங்கறதுக்கு, கிணை, அதோ குழியிலே ஆய்காரன் ஆகாரான், தாது சாமி, ரண்டு சாமி வேல்லாம் போட்டு. இங்கே அதெல்லாம் வரணை. கட அடிக்க வேணும்னு தான் இந்தச் சண்டைத் துவெல்லாம் சாத்தி யிருக்கேன். நிறக்கிறதே லெட வாது. நீங்கனே பாராய்க்கேன், தாழ்ப் பாள்ளாம், கிறக்காமனேயே படிச்சிக்கிட்டிருக்கிறதை."

"நான் அதுக்காகச் சொல்லுகிறேன், அம்மா!"

"என்னமோ, நீங்க இங்கே வந்தா, கொஞ்சனா வாணும்னு சொல்லப் பட்டா"

சாப்பிட்டுக் கொண்டு தானிருந்தது. சாமி விக்கத்தை நீங்கலும் போது அவர் நெருங்க கடுத்தது. சாப் விற்ற காக குரைக்கும் என்னதான் அவருடைய சித் தாத்தம். டொக்கிவின் திணை வந்தது அவருக்கு. எல்லாவற்றையும் சொச்சி விடலாமா என்றுகூட மனம் துடித்தது. சற்று வேரெடுத்து, "உங்கன் புருஷன் வந்ததான் தான் வந்து விட்டுப் போனான் என்று சொல்லுவேன்" என்று.

"நேத்திக்கூட உங்களைப் பத்திப் பேசிக்கிட்டிருந்தாங்க."

"என்ன?"

"சாதாரணமாகத்தான் உங்களைக் கண்டா பவமாவிருக்காம் அவன் களுக்கு."

"ஹூஸ்யேன, என்னைக் கண்டு என்ன பயம்?"

"நான் கூடக் கேட்டேன். எனக்குப் பவமாவில்லையே, உங்களுக்கு என்ன பயம் என்று."

"ம், என்ன சொன்னார்?"

"தீராத, பாருக்கும் பவம்பட வேண்டியதில்லையே."

"அட, ராமா! அவரும் என்னைக் கண்டு பவம்பட வேண்டாமனு சொல் துய்யமா. எப்பொழுது சொன்னார்?" என்று தந்தையனாகக் கேட்பது போக் கேட்டார் அனந்தசாமி.

"கேட்குது டிபன் சாப்பிடறப்ப."

டொக்கிவின் வீட்டில் அவர் இருந்த பொழுதுதான் பக்காடு வந்தான். ரக் கன் அவனைத் திருப்பி அழைப்பினான்.

உங்கனே வந்து உட்கொண்ட வேளியே சாப் வைத்த தண்ணீர் பார்த்திருப் பாடு. அனந்தச் சாமிவிடம் சொல்லி விருக்கமேனோ என்று சந்தேகத்தில் 'எப் பொழுது' என்று கேட்டு வைத்தார் அவர். தம்மைக் கண்டு பவப்படுவதாக நேற்று சாப்பிடலாம் சொன்னாலும் அவன் பக்காடு தண்ணீர் பார்த்தானே, இக்கிணை என்ற சந்தேகம் திராமலே தீர்ந்தது. விடைபெற்றுக் கொண்டு வேளியே வந்தார் அவர்.

க க க

விடுதலை மக்களவெனியை நோக்கி வந்தார். டொக்கி வீட்டினுள்ளே அனந்தசாமி நுழைத்து படுக்கையில் உட் சாந்திருந்த தாயாருக்கு மருத்ததைக் கொடுத்தார். டொக்கி, அவன் தகப்ப னார் - இருவரும் வீட்டில் இல்லை. டொக்கியை அழைத்துக் கொண்டு கட்டுவாரா வீட்டுக்குப் போவிருத்தா சாம் சாதுக்காமல்யர். ரக்கன் பிற்பகல் வந்துவிட்டுப் போனாலும்.

வேறு வாரோ பையன் உட்கார்ந்து கொண்டுருந்தான். அந்த அம்மாளுக்கு ஒன்றுவிட்ட அன்னதின் பிண்ணியாம், உடல் திணை சேர்த்தவாத அம்மக்காரைப் பார்த்துப் போக மண்ணடியிலிருந்து வந்திருந்தாலும்.

"ரக்கன் லாக்கிரைதவாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று மீண்டும் அவர் காதில் கேட்டது. அவன் வினா சங்கடக் கொடுத்திருந்தான். மத்தை வேளியிலிருந்து வெயிலை மோசி சாலை மேலே தட்டிப் போனும் மெற்றுக்கோடிக்குத் தெற்கே எழுந்ததன் பது வீடுகளில் ஒன்றும் அவன் வீடு. அவன் தகப்பனார்

பாங்க் தொழில்

நாட்டின் மிகப்பெரிய
பெருக்குறியு

பஞ்சாப் தேசுளில் பாங்க்
நாட்டின் தொழில்களும்,
விவசாயத்திற்கும்,
வாணிபத்திற்கும் பயனி
யாற்றுகிறது.

சுல்லாவித பாங்க்
பணிகளும் அளிக்கிறது.

தி
பஞ்சாப் நேஷனல்
பாங்க் லிட்.

சுதாபிதம் 1906

தலைமையகம்: லாகூர், இந்தியா.

ஸ்நானத்திற்கு
ஏற்றகூடும்
சிறந்தகூடும்

ARUNAGIRI VILAS
SOAP NUT POWDER
KARAIKUDI

கட்டிவிடுகிறாராம். வீட்டை விசாரித்
துக் கண்டு பிடிக்கவே முக்கால் மணி
நேரம் கழிந்தது. எய்யாப் புதிதில் வீடுகள்.
புதுப் புது மோகத்தால் கட்டிவிடுகிற
வீடுகள். மனை விற்கும் விற்பனை அரங்க
தாலிரும், வட்டத்துக்கு மேல் போதும்
வீடுகள். ரங்கன் குயில் வசதியுள்ளவன்
என்றுதான் சொன்னியது.

காசியில்கத்தின் வீட்டைப் போல்
அய்யாவது பெரிதாயிற்று. அதில் பாதி
இருக்கும். கெட்டியிருந்து காலால்
முடிப்பை அடையக்கூட அந்த வீட்டு
தடையிலே பாதிக்குக் குறைவாகவே இருந்
தது. காலையில் ஓர் அம்மான் - ரங்கன்
தாயார் போலிருந்தது - படிக்கட்டி
வேயை உட்கார்த்திருந்தாள்.

"ரங்கன் இருக்கிறாரா?"

"பாரு?"

"ரங்கன் சார் இருக்கிறாரா?"

"நீங்க பாரு?"

"இல்லையா?"

"நீங்க பாரு?"

"அவர் கிடுகிடுகல்.."

"எப்போதுக்கு வரவந்திருக்கிறார்?"

"ராவப் பிப்பட்டாலிருந்து.."

"என்ன விசேஷம்?"

"கும்மரத்தான் பாரிக்கிறான்.."

"கடை விசேஷமா?"

"இல்லை, இல்லை. சாதாரணமாகத்
தான். அவர் இல்லையா?"

"என்ன விசேஷம்னு சொல்லப்
படாதோ?"

"சாதாரணமாகத்தான். கிடுகிடுகல்
கிளப் பாரிக்கிற ஆசைதான்.."

"நீங்க முன்னாலே இங்கே வந்ததே
இல்லையென்று சொன்னேன்.."

"புதிதுதான்.."

"அதுகாலே பார்த்தேன்.."

அவன் இருக்கிறான் இல்லையா என்ற
செய்தி இன்னும் கிடைக்கவில்லை. இரவு
சில் வரங்க முடியாத போலிருந்தது.
அவர் அனுபவிப்பட்டு சில பெரிய மனிதர்
வீட்டுப் பெண் பிள்ளைகளின் குறைவு
வந்தது அவருக்கு. வாலிலிருந்து
அருகே வரும் வரை முகத்தில் எந்த
கவனச்சிவியில்லாமல் பார்த்துக்கொண்
டிருப்பார்கள். சிரித்தால்கூடப் பதி
யுக்குப் புன்சிரிப்புக்கூட வராது. அவர்
இருக்கிறாரா என்று இரண்டு நடையை
கேட்டதற்கு தெளிவாகத் தவிர இங்
கையே என்று பதில் வரும். அவ்வளவு
மோசமாக இல்லை இது. இந்த அம்மான்
வாய் வார்த்தையாகப் பேசுவது கே
டினான்...ஆனால் ரங்கன் இருக்கிறான்,
இல்லையா?

"உங்களுக்கு மேட்ராஸ்தானே?"
என்றான் விழி. வயதான சீரம். வயது
கிட்டத்தட்ட ஐம்பத்தைந்து அறுபதிற்கு

ஒழுங்குக்கு தன்னை செய்வ
கொண்டிருக்கும் விவரங்களைத் தடத்
தும் திறமையுடன் பொருள் வாதியும்
இன்னாத மக்களுக்கு தவறாதப் பங்கிடு
செய்து கொடுப்பதில் பயனில்லை,
தாடு முழுதும் தொழில் அபிவிருத்தி
அடையுதற்கு வழி தேட வேண்டும்.
மக்களின் உதவியுடன் பயன்படுந்
திக் கொள்வதற்கு அநேக வழிகள்
உண்டு. அந்த வழிகளைக் கையாணா
மன் சீக்கிரம் வேலை முடிய வரண்டும்
என்று வத்திரங்களைப் பயன்படுத்தி,
உதவிக்கக் கூடிய மக்களுக்கு வேலை
விலகாமல் செய்து விட்டு, நாட்டின்
விவரங்களைதான் பயன்படுத்துவது
சரிதான். - ராஜாஜி

கும், காதில் சிலப்பு ஒலி, மேலெய்ளாம்
தகைகள். நீண்ட நுடம், கூத்தல் சிவ்விக்
கொழிஞ்சில் பிஞ்சு அளவுக்கு உரிய
இடத்துக்கு மூன்று அங்குலம் மேலே
முடிக்கிறதது.

"மேட்ராஸ்தான்.."

"எப்ப இருந்து பழக்கம் ரங்கன்?"

"கொஞ்ச நாட்களாக.."

"என்ன பண்ணிண்டிருக்கிறீர்கள்?"

"வைத்தியம்.."

"வைத்தியமா? தாட்டு வைத்
தியமா...?"

"எல்லாம்தான்.."

"ரங்கன் மருத்து இருந்து சாப்பிட
ருளு?"

"அதெல்லாம் இல்லை.."

"அல்லா அல்லாவுன், வாயிலே சு
புத்தது தெரிவாயே, உண்ணமாப்போய்
விரும்பு. நான் சொன்னு கேட்டாத்
தானே! ம...உங்கிட்டேதான் மருத்து
சாப்பிடவேண்டுமே.."

அவரைப் பார்த்ததிலிருந்து அப்பளவு
இப்பளவு திரும்பவில்லை அம்மான். அவ
ரைவே உச்சத் தலைவிலிருந்து கால்களை
வீட தருகிற தருகிற பார்த்துக் கொண்
டிருந்தான்.

"அவர் வந்தாய் சொல்லுங்கள்,
அனத்தையி வந்தான் என்று.."

"வாருன்னு சொல்றது?"

"அனத்தையின்னு.."

"சீத்தே இருக்கோ, உன்னே இருக்
காணுன்னு பார்த்துட்டு வரேன்" என்று
மழுத்தான் அம்மான்.

"இருக்கிறாரா?" என்று ஆச்சரியத்
தடன் கேட்டார் அவர்.

"அதுதான் பார்த்துட்டு வரேன்"
என்று உன்னே போனான் விழி.

ஒரு சிமிகுத்துக்கெல்லாம் தெக்காய்ப்
பூக் துவாணைவ கிடைக்கக் கட்டி.

குனித்துத் துவட்டிய தலையில் பவிர் மூக்
னுல் விழ அவசரம் அவசரமாக ஓடி வந்
தான் ரங்கன்.

"அடெடெ, நீங்களை! வாரூங்கன்,
வாரூங்கன்! உட்காரக் கூடாதோ? இப்
பொழுதுதான் வருகிறீர்களா? போன்
பண்ணினால் நான் ஓடி வந்திருப்பேன்.
வாரூங்கன்" என்று சந்தோஷ மிகுதி
யில் பப்பாடத்துக் கொண்டு அவரை
அழைத்துக் கொண்டு மாடிக்குப்
போனார். ஓர் அறையில் சோபாவின்
உட்கார வைத்தான்.

"இருங்கள், இதோ வந்து விடுகி
றேன்" என்று வெளியே போனார்.

அனத்தசாமியின் தீர்மான மெய்யாக
புழந்து விடும் போலிருந்தது. அவனை
என்னென்னவோ பட்டவர்த்தனமாகக்
கேட்க வேண்டும் என்று துணிந்தவ
ருக்கு அவனுடைய சந்தோஷத்தையும்,
உபசாரத்தையும் பார்க்கும் போழுது,
வாய் சிட்டுத் தடிக்குப் பேச முடியுமா
என்ற சந்தேகம் வந்து விட்டது. புருஷ
மத்தியை கிரவாக் கிண்ணவாறு உட்
காரித்திருந்தார்.

சீக்கிரமே வந்து விட்டான் ரங்கன்.
வெண்டியும், தீப்பாவும். இவ்வொகை
சத்தம் வாய்க்கி கமழ்ந்தது. ஆன்
அழகாதத்தான் இருக்கிறான். கையில்
கொண்டு வந்த சர்ப்பத்தை அவசியம்
நீட்டினான். உட்கார்த்து விட்டான்.

"எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?"

"அங்கிருந்துதான்."

"ராஜாக்களையா? நீட்டியிருந்தா?"

"ஆமாம்."

"நான் மத்திலானம் போய் வந்
தேன். மறுபடியும் போகப்போகிறேன்!"

"என் அவசரம் பார்க்க வில்லை.
நட்டுவாறு? நீட்டுக்குப் போயிருக்கிற
ராம், கொண்டு." "

"ஒபகா அப்பாவோடுதான்
போயிருக்கிறேன்?"

"அந்த அம்மான் அப்படித்தான்
கொண்டான்."

"அப்படியெல்லாம்?"

"நான் அவர்கள் போனதைப் பார்க்க
வில்லை. அந்த அம்மான் கொண்டதைச்
கொண்டேன்."

ரங்கன் சிரித்தான். "நீங்கள் உன்
ளதை உள்படியே சொல்கிறீர்கள்.....
எனக்கு உடனே கிவி பிடித்து விடுகிறது.
ம்.....அந்த அம்மான் வேறு ஒன்றும்
சொல்ல வில்லையா?"

"இல்லை, வேறு யாரோ உறவுக்காரப்
பையன் வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தான்.
நான் வந்து விட்டேன்."

"உறவுக்காரப் பையனா? யாரு?"

"அந்தை பிள்ளையாம். மண்ணடி
யின் இருக்கிறதும்."

"கறுப்பாக, தோட்டக் கொட்டப் பேரம்
கொட்ட மூக்குக் கண்ணடி போட்டிருப்
பானே. முழுக்கக் கட்டையோடு."

"அவன்தான்."

ரங்கன் புன்சிரிப்புச் சிரித்தான்.

"என்ன?" என்று அனத்தசாமி.

"அவனை ஐந்தாறு நாட்களுக்கு முன்
நான் அருண்மலர் வீட்டில் பார்த்தேன்,
அதற்கு முன்னும் இரண்டு தடவை
டொக்கி வீட்டில் அவனைப் பார்த்
திருக்கிறேன்."

"அதனால் என்ன?"

"ஒன்றுமில்லை. நீங்கள் கொடுத்த
புகைக்கதை வாசித்து முடித்து விட்
டேன். அதோ இருக்கிறது. பாரூங்கன்."

அனத்தசாமி மெல்லுப்பைப்பார்க்கிறார்.

"அதற்குக் காரணமா?"

"ஒத்தாறு பக்கம்தானே? ராத்திரி
மூன்று மணிக்கு முடித்து விட்டேன்."

"எப்படியிருந்தது?"

"உங்கன் மாதிரியிருந்தது."

"என்ன?"

"நான் சமயத்துக்கு வந்தது என்
கிறேன்....."

"எப்படியு?"

"நான் தேற்றுப் பகலிருந்து சந்
தேகத்திலும் எஞ்சவத்திலும் பழன்று
கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது என்
வாவந்தையும் தீர்த்து விட்டது."

"என்ன சந்தேகம்? என்ன எஞ்சலம்?"

"அப்பாவும் அம்மாவும் எனக்குக்
கலியாணத்தைப் பண்ணிவிட்ட வேண்டும்
என்று துடிக்கிறார்கள். அப்பா, இதோடு
வந்திருக்கிற பெண்களின் ஜாத
கங்களுக்கு ஒரு தனி 'ஸ்பெஸ' திறந்து
விட்டான். ஜாதகங்கள் தூறு என்
னவீக்கையைத் தாண்டி விட்டது. நான்
வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சொல்
யிக் கொண்டு வந்தேன். ஒரு மாசத்
துக்கு முன்னும் டொக்கியைத்தான் உன்
யானம் சென்று கொண்டுவது என்று
முடிவு செய்து விட்டேன். தேற்று
அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் ஒய்வி
யன்னடையின் அடித்தாற் போலிருந்தது.
அதிர்த்து போய் விட்டேன். ஆனால்
ராத்திரி இத்தப் புகைக்கதைப் படித்த
பிறகு என்னுடைய முடிவு உறுதியி
பட்டு விட்டது."

அனாத் கேட்டதும் அனத்தசாமிக்கு
அவன் தேற்று அனாதத் அதிர்ச்சியிலும்
பெரிய அதிர்ச்சி ஒன்று மார்க்பின் மீது
ஒட்டியது. இடித்து போனது போல்
ஒரு நிமிஷம் உட்கார்த்து விட்டார்
அனத்தசாமி. (தொடரும்)

**உன்னுடைய
அழகு வாரிவிட்ட
கூந்தலிலே**

வந்த வாரிவிட்ட கூந்தல்
அழகாகவும், பாபாப்பூட்டும்
விளங்குகிறது. ஸ்வஸ்திக்
பெர்ப்பூண்டு காஸ்டர் ஆயில்
உபயோகித்து உங்கள்
கூந்தலை மெளலிபூடலுக்குக்
பெய்துங்கள்.

ஸ்வஸ்திக் பெர்ப்பூண்டு காஸ்டர் ஆயில்

**ஸ்வஸ்திக் முடியலக்காரம்
- "ஜோஷன்"**

சிறு கைகளைக் பெர்ப்பூண்டு
காஸ்டர் ஆயில் உக்கைகத்தலில்
தடவி, ஒரு சிற்பன்குக் கட்டவும்.
கூந்தலை இரண்டு பக்கமாகப்
பிட்டு, ஒரு பக்கத்தை அட்டமாகச்
செறி சிங்கனாக் போகுத்தவும்.
மற்றொரு பக்கத்தையும் செறிபடுத்தி
அந்த அட்டத்தின் மேல் கத்தவும்.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மிலன் மிமிடெட் பப்பாவ்-1

100% S.O.L. & T.M.

சண்: ஏதென, சூடி பண்டை என்னாய் ஓர
 ஊடலாக் கொள்கியே பண்ண ஆரம்பிப்பிட்
 டாகியின! இனி தட்டிக்க ஞாயனாதுள்ளான்
 தொனது!

மர: தானெனது ஒரு தர ஒவ்வொருதும் தும்
 மதி இருக்கட்டும், சொந்தக் கார் வாகம்
 இவ்வளவு தானாது, கொள்குதலுக்கு
 ஒரு வார்டு கூட்ட....

சண்: சரியல்லா சரி... தானே போயிருவம்.
 ஆகக் காலே போகிறது?

மர: அதெல்லாம் தானே கொள்குதலே
 திரைகளிப்பிட்டோம்...

சண்: நேர அருவிக்காரத்துப் போய்
 தான் ஸ்தா அக்கனாை வந்திப்பிப்புகுத்துட்டுப்
 போனது என்னை மட்டு இருப்ப வேண்டியது.
 ஆகியம்.

சண்: சித்தி... எனக்கு இந்த ஊரான அரு
 விக்க கார எங்கே இருக்கதுதான் தெரியுது..
 ஞாயனே யெனே போயிருத்தாய்...

மர: எங்களுக்கு மட்டும் தெரியுது
 தெரியவில்லையா? தான்களும் விளக்கி வந்தது
 தான்... கொள்கியை மாமா கொள்குது...

மர: தவிரையவும் கூடக் கூட்டிக்கிட்டுப்
 போததை கொள்கு என்னாய் பண்டாறும்
 சரியாக் செபது கொள்குதலாய்...

சண்: அவரும் வரணுமே... வரணுது தமக்
 குக் கொள்குது இருக்குது! என்னாய் தான்
 கொள்கிச் சரியுத்திரிதான்... சரியே, இப்ப
 கூட்டத்தாக் கிண்சிறுவோம்..... போய்க்
 பார்த்து எங்கிட்டக் கூடுக்கோம் வணக்கிப்
 கொள்குது அன்னி விட்டுடப் போனோம்!

(ஓர ஞாயனாக்குத்துடன் கூட்டம் கிண
 செது.)

காட்சி 2

(மர தான் காண.)
 வெளிக்கம் வர வரவெக் கொள்கு
 வது சிறுத்தி பிறக்கிறது. அவர்
 குக்கத்தின் எக்கெக் பட்டித்திருக்கிறது:
 அக்கொரு தடவை 'பாம்பு பாம்பு'
 எனது 'மாரி' அடித்தது தன் எக்க
 வதுக்கு ஒரு போக்குக் கொடுத்துக்
 கொள்குதுக்கு...)

வெளிக்கம் (பொறுமை இருந்து) ஏதென,
 இருக்காய் வர மாட்டோம் போய்க்குத்து!

படு தொக்கியாய் போதா!
 (தாராக் அடிக்கிறது)
 மாரித்தி (வெளியே வந்து):
 வெளிக்கம், வந்தாக் கொஞ்சம்
 ஞாய் படுக்காய்க் இருக்கக்
 கொஞ்சம் அப்ப... பொருக் தான்
 வந்திப் இருக்குது.

மர: ஞாயன்க்காக் வந்தாக்
 வந்து எனக்குத் தப்பினி எடுத்த
 தப் போதா. நேரான அது பாட்
 நுது அடிக்கிட்டு இருக்கு, வரப்
 போதியாக் இவ்விலக்கினன்.

சண்: என்னாய் வரவம்:
 கயமா இரு... (உள்ளே போகிறது)
 வெளிக்கம் (தனக்காக): வெளும்
 வர என்னாய் போதக் இது!
 ஞாயம்... பன்னாதுதலானி விட்
 டுது அருக்கு அப்பவரும் மட்டும்
 தான், அப்பா சேகரானி வெளே...
 எத்தினி ஞானா இருக்கிடுக!

(அவனுடைய பொறுமையை நெடு
 நேரம் கொடுத்தி விட்டு ஞாயனாரு
 வராக் வெளியே வருகிறாக்கள். முத
 ல்கம் வெளியே வந்த சென்னி காருக்
 ஞாயனாவுக் வெளியேயுமாக் ஒடித்
 தித்தி தொண்டிருக்கிறது. ஞாயபதி
 தாய்க் கஞாயவத் தாக்கி வந்து
 வரக்கூடக் கணக்கப் போனும்போது
 கஞா கக் தவறிக் சேற விடுத்த
 வாய் கொட்டுகிறது.)

வெளி (அருக்க): ஞாயனே! வாய்ப்பைக்
 கொட்டிட்டான் அன்னாக்.

ஞாயபதி (பாய்த்து அவன் வாயைப்
 போத்தி): கத்தினே, தொறுக்கிறேன்.

[விஞ்சிய வாய்ப்பினாரு கஞாயவ ஞாய
 அனது வரிக் சிற்புறத்துக் கவத்த
 கிறுகிறது. வெளிக்கம் அனதப்
 பார்த்து சேத்துக்கொண்டிருக்கிறது:
 சென்னி கொடுத்தக் கொண்டு ஒடி
 கிறுகிறது... ஆயிற்று, என்னாக்காய்க்

சண்: எப்படி இருந்தா என்ன! தானே அரு
 விக்க வர பிணிக்... அக்கவனாதுனே
 மர: அநிகாணிக் எவ்வாறும் எழுத்திருக்கி
 ளுக் தெளி ஞாயசே ஒரு மணிக்கூடவாது
 போதப்பிட்டது வேண்டியது.

சண்: ஞாய தென் சூர்வன வச்சிக்கிட்டா
 பொருது கொள்கியுப்பிவதாய் போ.... அது
 தான் அருவிக்காரத்துப் போதமே, இவ்வில
 று தனிக் ஞாய் வதுக்குக்கெல்...)

மர: அதுவும் சரியாக்... அப்ப இவ்வில
 வெளினாவுக் கொள்கிட ஞாயவம், திண
 மட்டும் கொஞ்சம் அத்தத் தவிரையவும்,
 ஞாயவனாவுக் கூப்பிட்டுக் கொள்கிறோம்...
 தானே கொள்குது...

சண்: அதுவும் அத்த ஞாயன! வெளிக்
 கம் ஒரு மாதிரி ஆனா...

சண்: ஆ, அவன் வந்து ஒரு வரவந்தானே
 அதுது! என்னாய் பண்டப் பண்ட சரியாயிடும்.
 கொண்டு போய்கிட்டோம் தானே கொள்கி
 விட்டுறேம்...

கவிதையும் ஏற்றியாகிவிட்டது. என்ன
ரும் காணாத கதரிக் கருவியுண்டாம்.)
கண்ணகம் (தலையிலேயேயுடைய): இந்தா
கொவது. நீயும் ரங்கனும் மூன் சீட்டுமே
ஒக்காராகும். பாகி ஆளுகையால் பின் சீட்
டுமே ஒக்காத்திரியேன்.

செவியகம் (சொப்பதியை): ஏன்மாமகம்
பார்த்து: இத்தினி ஆளுகை வண்டி எப்படித்
தாங்கும் சார்!

சண்: எம்மாம் தாங்கும், தாங்கும், மெளம
இரு... ஏதிக் சகாவதி....

(சொப்பதியும் ரங்கனும் மூன் சீட்டில்
உட்காருகிறார்கள். மற்றவர்கள் என்
யோரும் பின் சீட்டில் சாடியாகி
தாங்கியும், ஒதுக்கியும் இடம் பண்
னாகி கொண்டு உட்காருகிறார்கள்.)

சண்: சரி, அதையும் காத்திரு கொவது....

மர: தங்கையும் ஸ்டிரைக்க... ராசாத்தி நீ
அத்தப் பகைம்...

(காசிக் அதையும் எம்மாம் மூப்படு
யின் மன, செவியகம் 'கடாசுட்டி'
பண்ணுகிறான்.)

ராசா (நியமென்று): இரு இரு செவியகம்,
இத்தக் கதவு தொத்துக்கிறதே...

மர: இதென்னுண்டாம்!

செவ: அட, ஒப்பியகசை காத்தவிடமா,
என்னமோ... (தொழி அடிதும் காத்தவி
தும், கதவு மறுபடியும் திறந்து கொவதிறது.)
இதென்னுண்டாம் ஏதோ தவறாது மாதிரி
படுத்து! (இறங்கி வந்து கதவைப்பிறையிதும்
பார்த்து விட்டு) கதவு கெட்டுப் போய்கி
கும்... அதாகப் பட்டது சின் விட்டுப் போய்
கிளையும்... கிளையாக் கிளையெக்கும்...

சண்: அட கடவுமே, ஏன் அப்பிடி கொ!

செவ: என் கொவதற்குக் காருகி வர
சாயிப் போகவண்ணுதான் கொண் ஸ்டிரைக்கம்.
விளக்கி விட்டு தண்ணு ஸ்டிரைக்கி கொவப்
கொவகும். கெடுக்காமல் பார்த்திரும்.

மர: இப்ப என்ன வழி கொவதுமே! கதவு
மூட மாட்டெவருமே!

செவ: எய்க் கொசைக் கெழு இருக்காக
கொண்டாகும். கட்டிடகாரம். கெடுத வழி
யிவ்விகம்...

சண்: இதென்னப்பா, அவமானம்:

மர: ஹும், என்ன செய்வது? இத்தா,
செவியகம்! தோன் ஸ்பாடிட்டு சாவினை
வாங்கிக்கிட்டுப் போய்க் கதவைத் திறந்து
உள்ளேயிருந்து, அப்பிடி கொடுக்கக் கட்டி
விடுக்குமியே. அத்த மலிக் கெடுதகை அரைத்
தாத்தா....

(செவியகம் சாவிடாக் உள்ளே கொண்டு
கயிறுடாக் கிரும்பி வந்து, கதவை
இழுத்துக் கட்டுகிறான்.)

ராசா (நியமென்று): ஸ்கப்பியோ, செவிக்
கம், கெடுதகை அடித்து... என் கை.....

செவ: அட, என்னமோ, இதென்னமோ
தீவ் கொவது கெடுத!

(செவியகம்) அவமானக் கதவைத்
திறக்கிறான். ராசாத்தியின் கை கை
கிடுக்கிவிருந்து சத்தக் கயவத்துடன்
கிடுபடுகிறது. சங்கம் காத்திவிருந்து
கொண்டே கட்டுக்குள் போய் மருத்
துடன் வந்து ராசாத்தியுக்குக் கட்டுப்
போடுகிறான். செவியகம் இதற்குக்

கதவை கதையடியும் கயிறுக்குக் கட்டி
கிட்டு கதாவை சீட்டுக் போய்
கட்டாருகிறான்.)

சங்கம் (தானும் கட்டாத்தகாது:
அம்மா! தோன் அது பாரட்டுக்குக் கண்ட
மாகிது ஸ்டீப் போய்விடுது.

சண்: துத்தியாக் கெய்கிருமோம், இக்
கிருந்து. இவ்வாறே இன்னும் கொஞ்ச தோன்
கிளையுக்க இன்னும் எம்மென்ன ஆடுமோ!
(என்னரும் கிளக்க கார் புறப்படுகிறது.)

பா.வி. 5

(காசு காருக்கு செவியக வந்து சாவி
யின் கொண்டு கொவதுக்குகிறது.)

செவ: எவக்கு அருகிக்
கரைக்கு வழி தெரியாதுகம்.
தீவ் கொவதுத பக்கம்
கட்டுக்கிட்டுப் போமோன்.
கதவிகதா கைவருமே
ஒதுகும்.

சண்: அக் க
தா கட்டி எக்
கை இருக்கிறது
ஒதுக்குத் தெரிய
கிடுகெ!

செவ: கதாசர்,
அதோ கருமே!
கத வத்துக் கெ
கைன் கொவ
கொவது இப்பி
கொவகிடுகெ...

1 க் அக் க
தா கட்டி
கிருந்து காதுகம்
தா கட்டி
கத்தியாக் மாரா
கொவதுகம்.

சண் அடமே,
இத்தக் கத்தித்
கெடுத கிருந்து
கொண்டு கொடு
கிருமே! இதிலே
கத்தப் பாரத்
கிடுத கைம் போக
ஆடு?

சங்கம் (பரபரப்
படும்): செவியகம்
செவியகம் கயிறுனை திறந்து, மூதமே
.... பாசுகரைத் தெரிஞ்சுகிறியோம்....
ஹும்,

(கிடுக்கெடுத கத்தத்துடன் கார் திறகிறது)
சண்: மூதவிடா மாராதான் சரியாக்
கொவதுகிடு! அக்கதான் கட்டத்துக்கு
3தா கத்தித்தாய்கிடு போத கொண்டு
கொவதுகிடு!

எதையும் விட்டுவிட்டுவிடு! தான் உன் கவி
வாங்கத்தகுந்த வந்தேனே. அப்ப உட்கொடு.
தெரியுமில்லை?

மர: ஏன். அதென்ன என் கவிவாணம்னு
சொல்லிட்டேங்க? உங்க மாமனுடைய மர
தான் தான். மறத்துடாதிங்கன்னேன்.

(எல்லாரும் சிரிக்கிறார்கள்)

என்: கவிவாணத்துக்கு எவ்வளவு புறப்பட்டேன்.
ரவீசுவே அரை நாயம் போதும்
ஏன் ஒரு பெரிய கித்தளம்னு வளறு உன்
மூலம் விழுந்திருக்க. என்மொன்றுமே
செய்து பார்க்கிறேன். ஒன்றும் கிட்டுவதற்கு
வரலை. பன தாதுவான தான் எதிர்பார்த்த
திருத்த ஒரு பாயத்தைய விக்கிய உன்னை
மூலத்திலே நடத்தி மூலத்திலே. விட்ட
தட்ட ஆகியும் உயர் பிரயாசைமே செய்து
இல்லாம விழுந்து போகல. உங்க ஊர் வந்த
தற்கு ஒரு பத்து நாயம் இருக்கும்போது
அந்த நாயம் பிடிச்ச கித்தளம்னு தான் வந்த
காரியம் முடிந்த போக்கத்து உண்டுவிட்டு
உன்னுமேயிருந்து ஏதாவது வந்திருக்க: உன்
மூலம் கவிவாணம். எப்படிக்குக்கு பாரு
அப்போகட அந்தக் கித்த லுண்டு வெளியே
வந்திருக்காட்டி உங்க தான் உன்னை மூலம்
கிட்டுத்தான் கவிவாணம் விட்டிருக்கிறது இருப்
பென்.....(எல்லாரும் சிரிக்கிறார்கள்) இப்ப
நல்ல வேலை. ராஜாதிக்கை கவிவாணமே
எனவம்? உன்னுமே பார்க்க முடியுமே?

[இவ்வொன்று எதிர்த்தாந்திரம் 40
காரி வேலமாக வந்துவந்து பார்க்கு
எல்லாரும் கத்துகிறார்கள். ஒன்
வேளைபாசல் வெளியேயும் எவ்வத்தின்
ஒரு 'மூல' மூலத்தின் மொன்கிடுகிறார்.
என்: தயஸ் வேலை. தப்பிக்கோம்.

மர: தான் உன்னையே மூலத்திலே. உன்
எல்லாவு நாயமும் போகல.

என்: ஏன். என்? இந்த ரொடு எங்கிட்டே
இருந்துகிட்டிருப் போகுது? எங்கே என்
இருக்குது. அருவிக்கரை?

என்: என்டா. என்டா. தாயஸ் வெட்ட
மூலம் இருக்கிறது. இந்த ரொடு எங்கே
போய் முடிவடையிறது? தெரியலை. என்
எங்கிலக்கு அருவிக்கரை போய் கொடுத்து?

மர: ஒரு வேலை தப்பு வழியிலே போய்க்
கிட்டிருக்கையோ என்மொன்று?

என்: என்டாம் இது புதுகதாவினம்மா?
எனக்குமுதலியார் மாமா சொல்லித்தானே...

என்: இந்த முதலியார் மாமாவை என்ன
செய்தாலும் பரவாயில்லை. உருக்கிட்டே
வாங்கு திறத்தின் கேட்டவாபது. ஒரு 8 நாட்க்
காக்கட்ட.....(இவ்வொன்று) இந்தாயா. வெ
விளம்ப, கொஞ்சம் கப்பல விட்டம். இப்போத
தனித்தெறிக்கிற வேகத்தினே ஏன் விட்டே?

மர:உதும்: இது என்ன வேலை. மரமென்
னாம் ஏதே ஆட்டமா ஆக்கிவிட்டு எதிர்ப்
பக்கம் ஓடுது?

என்: இந்த விட்ட இருக்கட்டும்மா. படு
போக்கா இருக்குது.

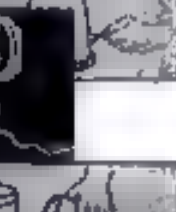
ராஜா: உனக்கு இருக்கும். எனக்குக் கவி
வாணம்வட்டப்பக் கொண்டு போகுது.

என்: 'கவிவாண' குறை! இங்கவாங்கு
சொல்லிக்கிட்டிருக்கோம்.....

என்: அதான் டீமா என்னிக்கிட்டிருக்க
கேள் என்! கொதைய மாட்டேன்குது.

எல்லாரும்: ஸ்ரீராமபா!

நறுமணத்தை மதுகாழங்கள்

K R K

காப்பிகொட்டை

அறைக்கும் மிஷின்

சில விஷயங்கள் நீங்கள் கிரும்பும்
குறைவை — உருப்படி — உருத்தர
வை — உருப்படி — உருப்படி
தான் முதலாக உருத்தர அறைக்கும்
மிஷின்.

உ.வி. அருந்தி உ.வி. பிச்சாத்தின்
இருக்கை. உருத்தர. உருப்படி. உருத்தர
குறைவை அருப்பிப்பதற்கும் பித்தர
வாங்கு பெறுவதற்கும் உருத்தர.

தாராயிப்பாக்கம்.

கே. ஆர். கோதண்டராமன் & கோ
(பி) பி.வி.வி.

தூத்துக்குடி, திருச்சி, எலிமேன், கோலார், திருச்சி.

சில: இந்த மாதிரிப் போனாது இந்த கணக்கும் வந்ததெல்லாம்...

மற: எப்படியாவது சிறுத்திப் போடு!

சில: எப்படிக்க: பிரேதத்துப் பிரதக்கல்ல! ஏன் அப்பா, பிரேதப் பிரதக்காட்டா சொல்லு அப்பாத்தான்மேலா!

சண்: இதைக்கு ஏன் சொல்லாமல், சொல்றே சொல்றே பாத்துக்கிட்டே சொல்கது; எப்படிக்கம் திருப்பனா? எல்லையக்கம் சொல்லிப் போடுது.

சில: எல்லையக்கம் போட்டுறான் சொல்ற மெனக்கு இருக்குது சண். அது வானியலித லுரை வண்டி இந்த வட்டினதான் போய்க்கிட்டிருக்கும். நிறகு தங்கையே சிக்குறான்.

மற: துண்டியோ! அண்ணா நேரமாதான்!

சண்: நீ உத்தரே. மறதும், உன் உத்தரவே எங்க பட்டினக்கம் துண்டியலிதும் போய்க்கிடுக்குது... சிலா, நீ பாக்குது ஒட்டு.

சில: இனி ஒட்டுறதுக்கு ஏன் இருக்குது. சார்! துண்டி உருவம் விட்ட வயி.

சண்: சும்மா, இந்த ரோட்டுறே இருதே கொடுத்துக்குப் போய்க்கிட்டிருக்குது துண்டியலி விட்டுத் தண்ணியே போய்க்கினோம்! எங்கடி பாக்கியும் திருப்பி வரப் பக்கமே ஒட்டுக் கிட்டுப் போனது என்னும்க!

சண்: அதுவும் சரியான போனதான், நீ எல்லையலையே திருப்பி அண்ணாது மடத்துப் பக்கம் கொண்டு செலிடு. போட்டுறான் வானியலித லுரை அப்படியே உத்தர சி'யிருக்குது ஒட்டுறது உத்தரே போக.

சில: சரி, சார்! என்னாரும் துண்டியலதான் இருக்க, அந்தோ அந்த மாதிரித் தந்தித் திருப்பியிடுவம்.

[என்னாரும் ஒருவரை போருவது பிரேதத் தொக்குவிடுவான், சிலையும்கம் அந்த வேகத்திலேயே வாரைத் திருப்பி நிறுத்த, அப்போது வந்த உத்தர சி'யிருந்து வயிறு மட்டுமேத் தந்தித் தருது அது விந்துத் தொக்குிறது. உத்தர சி'யினர் சரியான சமயத்தில் மறதும் தாசாத்தியல்ப் பிரேதத் உத்தரே இருத்துத் தொண்டதால் ஒரு பெரிய விபர்தம் தவிர்க்கப்படுகிறது.]

சண்: டா, உடையோ! ஏன் சிலையும்கம், அந்தக் கைத்தாசுச் சரியாக வட்டினாட்டே!

மற: தொழக்கத் பாவம், இப்போது உருவாடு விடுக்கிட்டேப் பாக்குது....

சில: பணக்கு சர்க்கரை மண்குக்கிட்டிருக்குது. பாருயோ! பிச்சம் கொடுக்காதேங்க அந்தக் கையுப் பக்கம் வாரும் போக வேணும். என்னாரும் ஒரு கையா! பக்கமே ஒண்டிக்கிட்டு இருக்க.

சண்: டா, உடையோ, என்ன சொன்னா! இது! பட்டி, கைப்பதி! நீ தங்கா என் கைப்பதிப் பிரேதக்கம். மறதும், நீ தாசாத்தியலையும் சின்னையையும் கெட்டியாதுப் பிரேதக்கம்,....

மறதும்: துண்டியோ! சின்ன சின்ன!

சண்: என்னது?

மறதும்: [விதிட்டு அருகே கொண்டு] சின்னையக் காணுமே, இப்போ!

சண்: வானியலா! அது எப்போதுக்குதா தாசாத்தி: ஆரம்ப மறதே அது உட்காத்திருக்கதை வாரும் பக்கக்கம் இருத்துப் போயோ....

சண்: ஒருவேளை அங்கே மறததைத் தந்தித் திருப்பினோம், அப்ப அவன் விழுத் திருப்பனோ!

மற: இப்போ, தான் வந்தே சொல்லோ? [ஒண்டிந்து என்னாரும் அது ஆரம்பித் திருக்க.]

சண்: சிலையும்கம் கொடுக்கும் துண்டியலித் தந்த மரமணை வண்டியைத் திருப்பி ஒட்டு, பாக்குத்திட்டே போனோம்.

[சிலையும்கம் திருப்ப மூலத்து முடியான் போடுறது. கைப்பதி அண்ணாது மடம் வத்தியை அந்தத் தந்தித் தொண்டு திருப்பி நேரம் பாததலித் மறுபடியும் விட்டுத் தொண்டு செலிடுறான். மறுபடியும் மறததைத் தந்தித் வத்தியம் சின்ன சி'யிருப்பதால் சொல்லி எதப்பட்ட அருகையுடன் வண்டியுடத்துப் பக்கம் வந்து அந்தையே தந்தித் தந்தித் தருகின்றேது.]

காட்சி 4

[சண் எப்படியோ வந்தே தந்திரதோ! என்னாரும் வாரை விட்டு விட்டு கைப்பதி உடத்து போனக் கிட்டையும்கம் சின்னையையும் 'சின்னாட்டி' செலுது விட்டு அதுதே தொண்டே விட்டுக்குத் திருப்பினோம் விட்டு வாரைத் துண்டியலா! மரமா-அவர்களை சின்ன தொண்டலுத்தலா! திருக்கிறதிலா!]

தந்தி: வானக்கம், ஒரு மாதிரிக்குத்தியல்? என்னும்கம் போதும், மேயம் விளக்கின சி'யே சி'யே நேரம் உத்துக்கு....

மறத: வான, எம்மோடு போயா!

சண்: வானமான்! உத்தரே வானத் தோட்டுத் திரு அருகே வாரைக்கல் 'நிக்கி' மறுப்பட்டு, வாரைக்குத் தொய்த் தவிர்க்கத் திட்டாட்டி....

மறத: அருகேக்கொறா! தான் ஏதோ உத்தரவிட்டு விளையாட்டுக்குத் தொண்டப் போயி.... மறதம், இந்த வாரையே வானுத் தொண்டம் தெரியும், வானுத் மட்டும் தெக்குத் துண்டித் வாரை வட்டும்!

சண்: விளையாட்டுக்குத் தொண்டிக்கொ! இந்த மாதிரி விளையாட்டு வேண்டாம், வான விளையாட்டுறான் இப்ப தொண்டக்கல்ல! மறி தொடுக்கிடு... [வாரைவிட்டு அருகிலுக்]

மறத: தொழந்ததையப்பதிகொடுத்தா... வானுத் தொண்டிக்க!

மறதும்: [விதிட்டு அருகி] சண் பொருவ சின்ன சின்ன விழுத்தானோ!

மறதிலா! [வாரை விட்டுத் திரித்து] சின்ன சின்ன! அங்கே சின்னையிலே பாருவா, அது ஏதோ வானுத்திரிட்டு உத்தர போட்டுத் திட்ட சண் விட்டுக்குத் துண்டித்திரிக்க, தான் வானதான் வண்டி, எப்போடு போட்டு துண்டி உத்தரமேதே. திரு பூட்டித் திட்டது, பாவம், வந்துத் வந்துப் பாக்குத்திட்டித் துண்டிப் போய்க்கிடுக்க.

[என்னாரும் விட்டுத் சின்னையித் சின்ன விழுத்திருக்கும் இடத்தை நோக்கி வருகிறார்கள்.]

சண்முகம்: [சந்தே தயக்கி தந்தி சில சி'யிருத்திடம்] உன் பணமும் எம்மாய்க்கிட்டே தொண்டி அந்தக் காரை வந்து தந்தித்திட்டும் 'சொண்டி' கொண்டு. தான் வான விளையாட்டுத் துண்டித் தான் வந்துத்திருக்கிறது தொண்டி!

புதியதொரு
கான உலகுக்குக்
கட்டியம்
கூறுகிறது

மாதல் 0724 8 ஸ்பீக்கர் - ஆன்-லைவ்
8 பான்டு, முழுத்தகை மாதல்-மாதல்
ஒளி-ஆன்-லைவ் ஒளி-ஆன்-லைவ்

murphy radio

மர் பி ரே டி யோ

இல்லத்திற்கு இன்பமளிக்கிறது

தீபத் திருநாளில்

•• அணியவோ

••• அளிக்கவோ

‘தாரகராம் எரில்க் ஹவுஸி’ன்

தரம் மிக்க பட்டுப் புடவைகளைத் தேர்ந்தெடுங்கள்

•••

தாரகராம் எரில்க் ஹவுஸ்

ராஜாஜி ரோடு - போன் : 2871 - கோயலத்தூர் - 9

ஆந்திரா பாங்க்
லிமிடெட்

ஸ்தாபிதம் : 1928

தலைமைக் காரியாலயம் : மருகூர்ப்பட்டினம்
74 காரியாலயங்கள்

உதரக் காரியாலயங்கள் :

சென்னை - பெங்களூர் - கோயலத்தூர் - கைதிராபாத் & பம்பாய்

செயில்ஸ் டிபாஸிட்டோக்கு மாதாந்திர
குறைந்த மட்ட மீதத்தின்மீது

3%

எட்டி அளிக்கப்படும்.

செயில்ஸ் டிபாஸிட்டில் குறைந்தது ரூ. 10 இருக்கவேண்டும்

வாரத்திற்கு அதிக பட்சம் ரூ. 1000/-க்குமேல் போனமல்,
எத்தனை நடவடிக்கைகள் வேண்டுமானாலும் பாங்கிலிருந்து
பணத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திருமூலர் தவ மொழி

ராஜாஜி - சோமு

28

திருமூர்திரம் திருமூலருடைய அது பல ஞானம் நீரம்மிய போக தாம். முனிவர் தமது போகப் பதிகியினும் அடைந்த பயங்களை இவிய எனிய தமிழிலே ஆனந்தத்தோடு பாடுகிறார். இந்தப் பயங்களை போக சித்திகள் என்று சொல்வது வழங்கும்.

அழிந்து போகக் கூடிய இந்த உடம்பை உயிர் இருக்கும் வரை ஆரோகியத்தோடும் உறுதியோடும் இயங்கும்படி பாதுகாக்கிற பவீர் சிக்குக் காய்சித்தி உபாயம் என்று பெயர். உடம்பை இவ்விதம் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை முனிவர் வற்புறுத்துகிறார்.

இந்த உடம்பைக் கொண்டுதான் ஆன்மாவின் சற்கந்திகுரீய உபாசன்களைச் செய்ய வேண்டும். ஆன்ம அடைத்தேறுவதற்கான உபாயங்களைச் செய்யாமல் இந்த உயிர் நீங்கி விட்டால் அது பெரிய கஷ்டமாகும் அல்லவா?

**உடம்பார் அழியில்
உயிரார் அழிவர்**

[உடம்பார் அழியில் - உடம்பு அழிந்து போனால், உயிரார் அழிவர் - உயிர் சற்கந்தியின்றி அழிவு அடைந்து விடுகிறது.]

உடம்பை உயர்வுபடுத்தி, உடம்பார் என்கிறார். உடவே உயிருக்கும் அதே மரியாதை விருதியைச் சேர்த்துப் பாடுகிறார். இந்த உடம்பு அழிந்து விட்டால் உயிருமே அழிந்துவிடுகிறது. அதாவது உடம்பால் ஆகவேண்டிய காரியத்தை நாம் பெருமூல் மரணம் அடைந்துவிட்டால், ஆன்மாவானது தான் அடைய வேண்டிய பயனை அடைவாமல் கஷ்டமடைகிறது.

"உடம்பு அழிவதோடு உயிரும் மடிந்து விடுகிறது. ஒன்றும் எராமன்றி இரண்டும் முடிவெய்தி விடுகின்றன," என்று கால்தியப் பொருள் கொள்ளலாகாது. உயிர் அழிவது என்றால், அடைவவேண்டிய பயனைப் பெருமூல் கஷ்டமடைகிறது என்று பொருள்.

இவ்வாறு உயிருக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடிய கருவியானபடியால் உடம்புக்கு உயர்வு கொடுத்து உடம்பார் என்ற பாடினார்.

**உடம்பார் அழியில்
உயிரார் அழிவர்
இடம்பட மெய்ஞ்ஞானம்
சேரவும் மாட்டார்**

[இடம்பட - உறுதியான பயன் ஏற்படும் வண்ணம். மெய்ஞ்ஞானம் - அதுபலபூர்வமான ஞான சித்தியை, சேரவும் மாட்டார் - கூடிய பயன் பெறவும் மாட்டாது ஆன்மா.]

உடம்பில் இருக்கும்போது அந்த உடம்பைக் கொண்டு செய்ய வேண்டியதைச் செய்து மெய்யறிவு பெறுத உயிருக்கு. உடம்பு அழிந்த பிறகு மறுபடி அதே வாய்ப்பு கிடைக்காதே என்று வருந்துகிறார் முனிவர். எனவே உயிரைப் பாதுகாக்கும் வழியைத் தெரிந்து, உடம்பைப் பாதுகாத்தேன் என்று திருமூலர் தமது சிறந்த அதுபவத்தைச் சொல்லுகிறார்.

**உடம்பை வளர்க்கும்
உய்யம் அறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன்
உயிர்வளர்த்த தேனே**

கல்வி

சந்தா விவரம்

ஒரு வருஷம் ரூ. 10-00

கு. உ. உ. ரூ. 5-00

இந்தியா இலங்கை | 15-00 7-30

பர்மா மலேயா வெளி நாடுகள் | 15-00 9-00

தமிழ் பிரதி விலை 30 ஒவ்வொரு வருஷம் சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்பப்பட வேண்டும். வி. பி. பி. கிடைப்பது இலங்கை தேயர்நகர் மட்டும் வி. பி. பி. மூலம் சந்தா தொகையைச் செலுத்தலாம்.

மேலேதூர், கங்கை கங்கைமலை, சென்னை-19

[வளர்த்தல் — பாதுகாத்துப் பேணுதல்.]

உடம்பின் பல்பும் வளியையும் வெட்டுப் போனால், இதைக் கருவியாகக் கொண்டு கடைத்தேற வேண்டிய ஆள்பா அந்த வாய்ப்பை இழந்து, கெடுகிறது. எனவே இந்த உடம்பை உதாசினம் செய்யது தவறு. இதைப் பாதுகாப்பது உயிரையே பாதுகாப்பதாகும். உயிரை அழிவாய் காப்பாற்றுவதற்காகவே இந்த உடம்பைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

உடம்பை அழிவிட

உயிரை அழிவார்

நிடம்பட மெய்க்கூறாம்

சேரவும் மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும்

உபாயம் அறிந்தேன்

உடம்பை வளர்த்தேன்

உயிர்வளர்த்த தேனே

மேலும் பாடுகிறார் முனிவர் தவறு சொந்த அனுபவத்தித.

இரு காலத்தில் இந்த உடம்பைத் துச்சமாகக் கருதி உதாசினம் செய்தேன். ஆனால் இந்த உடம்புக்குள் உறுதுணையான பரம் பொருளைக் கண்டு விட்டேன். அந்த உதா

சினத்தை விட்டு இவ்வுடம்பை கள்ளியைப் பாதுகாக்க ஆரம்பித்தேன் என்கிறார் திருமூலர்.

உடம்பின் முன்னம்

இழுக்கென்ற இருந்தேன்

[முன்னம்—முன் காலத்தில். இழுக்கென்று—குற்ற முடையது. நீலி பற்றது.]

உடம்பினுக் குன்றே

உறுபொருள் கண்டேன்

[உறு பொருள்—பொருந்தி விடும் உயிருக்குப் பற்றுக் கொடுமான பரம்பொருள்.]

உடம்பினே உத்தமன்

கோவில்கொன் டானென்ற

உடம்பினே யானிருந்து

ஒம்புகின் தேனே

[உத்தமன்—இறைவன். ஒம்புதல்—பாதுகாத்தல்.]

இந்த உடம்பை அஸ்திபுரம் செய்யக் கூடாது என்பதை உணர்ந்தேன். ஏனென்றால், இது உத்தமனாகிய இறைவன் வந்து வீற்றிருக்கும் கோயில். எனவே கோயிலை எத்தனை பரிசுத்தமாகவும் கண்காணிப்போடும் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அப்படி இந்த உடம்பைப் பாதுகாத்து வருகிறேன் என்கிறார்.

“யானிருந்து ஒம்புகின்றேனே”

என்பதில், இருந்து என்ற சொல்லுக்கு கவனிக்க வேண்டும். உடம்பால் உண்டாகும் பல இன்னல்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு இந்த உடற்கோவிலைப் பாதுகாத்து வருகிறேன் என்ற தொனீப் பொருள் ‘இருந்து’ என்ற சொல்லில் பொதிந்துள்ளது.

உடம்பின் முன்னம்

இழுக்கென் றிருந்தேன்

உடம்பினுக் குன்றே

உறுபொருள் கண்டேன்

உடம்பினே உத்தமன்

கோவில்கொன் டானென்ற

உடம்பினே யானிருந்து

ஒம்புகின் தேனே!

தம் நாட்டு பெண்களின் தங்கைது அழகான
தீண்ட உத்தலைத் தொன்றுதொட்ட பழக்கத்து
விட்டியேயே தயாரிக்கப்பட்ட ஷாம்புவிற்கும் உத்
தம் செய்கின்றனர், அது உத்தலை மிகவும் நன்
ருகவே உத்தம் செயலாயும், ஆனால் அது மிகவும்
கிரமமான காரியம்.

ஷாம்பு எதற்கு?

விட்டியை தயாரிக்கும் ஷாம்புவைவிட, தயை தேய்
காய் எண்ணெயிலும் ஆலைகள் தயார் செய்கப்
பட்டு பரட்டியை மிகவும் ஷாம்பு உத்தலைத்
உத்தம் செய்ப் பெரு கலப்பானது, டாடாவின்
தயாரிப்பான இத்தகைய ஷாம்புவைவிட டாடாவின்
தீக்கக்கடியது, தற்போதம் செய்கிறது, அதன்
மிகுதுவான துறா உத்தலை நன்றாக உத் தம்
செய்து மயிர்க்காவல்களிலிருக்கும் தரி, அதுக்கு
முதலியவைகளை அடுத்தி உத்தலை மிகுதுவாகவும்
மனப்பாடுவாகவும் இருக்கச் செய்கிறது.

மனப்பாடுவான உத்தலைக்கு...

டாடாவின் ஷாம்பு

சீரான ஆகாரமில்லாததால்
நீங்கள்
மெலிந்திருக்கிறீர்களா?

ஆல்போஸாங் சாப்பிடுங்கள்

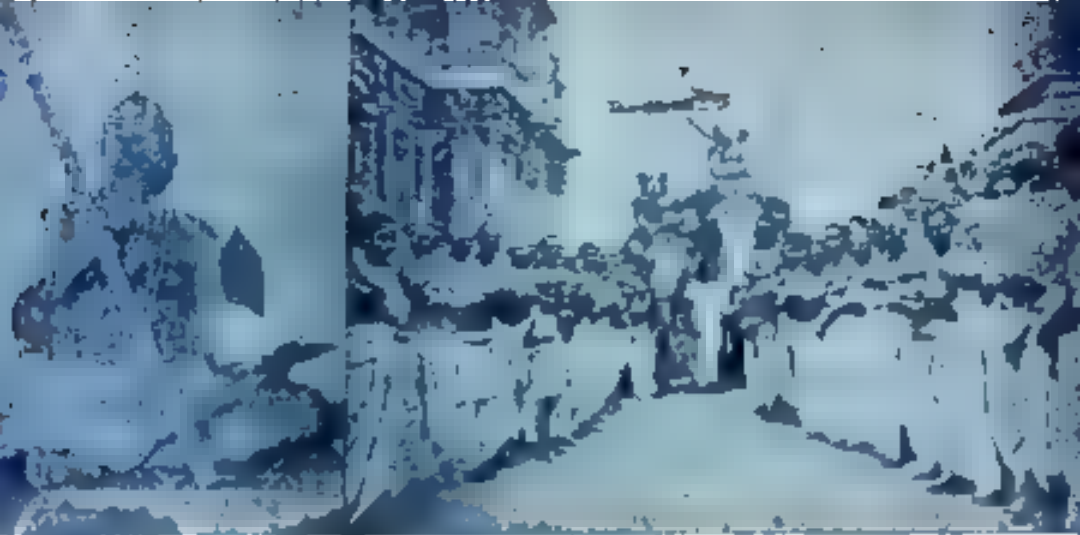
மிகச் சிறந்தது
சாதாரண உணவுடன் சேர்த்து
சிக்கனமான, விஞ்ஞான முறையில்
ஊட்டமளிப்பது

தேநீர், காபி, பால், கஞ்சி, பழச்சம் முதலிய
வைகளுடன் சேர்த்து அருந்தினால் மிக குடியாக
இருக்கும். சிறு குழந்தைகளுக்கும், வளரும் பிராயத்
திலும், பிரசவகாலத்தில் நாய்மார்களுக்கும், சிந்திக்
கும் தொழிலாளிகளுக்கும், முதியவர்களுக்கும், பல
வினம் இரத்தமின்மை மற்றும் நோயிலிருந்து
தேறி வரும் போதும்
ஆல்போ-ஸாங் சிறந்த
டானிக் உணவாகிறது.

பெளடர் மற்றும் மாத்திரை
கனாகவும் கிடைக்கிறது.

ஜே. & ஜே. டி. ஷேன்,
வைத்தியர்—டெக்கான்

திருச்சிற்ற வீதியும் செங்க அமோகிய மடம் தீயர் அழகிய சென் னாபிணைத் திருச்சிற்றும் ஆகியவை குதிரைமேல் வரவேந்தனர். ஸாமிசுற்றுத் தஞ்சை ஸாமிசைவரை அவர்கள் வாய்பிச்செய்வோரும் செங்குதனர். தீயர் ஸாமிசை வாய்பிச் செங்க மனமையால் பதர்வென்று எடுத்துரைத்தார்.

அவ்வாய்ச்சிக்குறும் பெட்டியைச்சிற்றும் புத்தகங்களை வெளியே எடுத்து எங்கும் பரப்பி விடுத்தார் செங்குதரின். அவர்க்கடையே ஏறிக் காணா ஒட்டத்தின் தம்மை இழந்தவராய் அவர் காணப்பட்டார். இத் தொத்தம் தாசாபயனுக்கு ஆசையை அளித்தது. அதை விட அதிக விலையாகத் திகழ்ந்தது. பின்ன தமது கையில் வைத்திருந்த ஒரு பொருள்.

அதனால் சங்கிவி. இது சிறு மாய்ச்சிக்கு விகித் போதது மானியக்கிவது போகத் சங்கித் மதுரையாக விளங்கிவந்தது. போக போக தொக்கும் பொருள். ஆனால் தங்கமல்ல. தாக்கிப் போகி அங்கிசைக் குந்து. அது முன்மாதையில்கி. அதுபட்டு தீயமார் இருந்தது. புது பெருகுபடை பன் பனக்கையில்கி. அது. தன் பட்டை போக மகிசிப் போகிவது குன்றிக் காணப்பட்டது.

'இதை ஏன் தீயர் இப்படிப் பார்த்துக் கொள்வாருக வென்றும்?' என்று குறுகுது தது தாசாபயனக் முகம். 'எவ்வய்யா அது? போக சங்கிவி மாதிரி இருக்கு. ஏது உயர்கு?' என்று அவர் வினாவித்தார்.

காமிச்சிற்றுச் சங்கிசையப் பார்த்துக் கொள்ளு பின்ன. தங்கமில் முகத்தையப் பார்த்தார். தொடர்ந்து அவர் வங்கம் வெறும் வெளியே நீந்தின. பிறர் பார்த்த முடியாத கைதமோ தொக்குவான் போக அமை தீயி பெற்ற தீயதன். அவர் தீயிட. பெருகுச் செறித்தார்.

'எவ்வய்யா. எவ்வ வினாவும்?' என்று தன்ம வெட்டார்.

'அவ்வாறே பெட்டியை வென்றாய் வந்தப் படுத்த ஆரம்பித்தேன். ஒரு பெட்டியைப் புத்த கைவெள்கிடையே ஒரு காமிதப் போட்டகம் செத்தது. எவ்வய்யா என்று பார்த்தாக். இத்தச் சங்கிவி. இது அங்கே இருக்கும் கைத தீயமாய் காண்கிவ்கி. தீயமாய்து இதைப் பாரக்காய். அருங்குங்காய்ப் பண்ட தீய வுடன் எழுந்த. கைதத்தின் கைகளை விக்

டாக்கிவிட்டன' என்று உதய பின்ன பின்னும் பெருகுக் கிட்டார். கைவக் காமிசைவிக் கைமுக கொண்டு வர முகங்கிறைப் போகி போகிவிக் ஆத்திர கிட்டார்.

பின்னவிக் போகிவ் கைபுக்கு அமைய காண்பட்டது. காண கிவயம் கா அறித்து கொண வென்றும் கைத ஆகிவத் தாக்கிவ் வது. 'இது யார் சங்கிவி?' என்று வெட்டார்.

'உய்கிடம் கொணவத்தடுவ்கி' என்று குகையுத் உதிர்ந்த சி. பின்ன. 'நான் இது கைத காமிட்டும் கொணகுங்கி. அத் தீயவ் கிவ் தாக் வந்த விட ஆகாய்பட்டென். காண்க் தகம் ஆத்திரிக் அது முனதயங்கு கிட்டதாமிவ் தொத்திவது. ஆனால் இத்தச் சங்கிவி அத் தீயகையப் படம் எடுத்த அகைய்கும் மதுகாமி கிட்டதோ....'

பின்னும் ஒரு பெருகுநக. தாசாபயனக் பார்த்து அவரை அறிவையாகவும், புதிதாக குறுகையப் பார்த்து காணவும் தொடட்டது. அந்தப் பொருள்படுத்தாமை செங்குதரின் வெளியு. தமது தீயவகிவ் வந்தச் செறிப் பன் போக. தங்குத் தாமெ வெகி் கொண்குத் தொகிக். அவர் கொணகையு.

'இப்போ சிப்பத்தின் திகழ்த்து போக இருக்கு. போகித்துப் பார்த்தாக். பின்னத்து, பதினது வருகைகம் குகிக்குப்பதாய் புதி தெது...ய்யா! காண தொய்ய வெளகாத தாக் குறித்தது! அப்போகுது காண்கு இரு பத்தாது கை. உகவுக்கு காண. பதினாது பதினெட்டு கைதிருக்கும். இருத்தாதுக் அவக் செறித்தாக். கிவகா கிவகாட்டுப் பின்ன....'

'உய்வய்யா யார் அது? தாக் அவகிவப் பார்த்திருக்கிறேது?' என்று வெட்டார் தாசாபயனக்.

'தீ! பார்த்திருக்க முடியாத. தாக் அப். கொண்டு வெகுரு காண்க் தங்கிச்சிற்றுகம். ஏதோ அடுத்த வந்தத் ஆகிக் குகிதிக் காணமோ இவ்வேடுத்த உத்திரமோகம் என்று

Single Bracelet

Expandable Bracelet

Model No. 17

Pat. Lit. No.

50726-56

"Bentex"

WATCHES & STRAPS
BRACELETS

A wide range of models to choose from.

SOLE AGENTS

"Bentex" SALES CORPORATION,
BENTEX BLDG., TANDON, BOMBAY 9,
(Incorporated in India)

AVAILABLE AT ALL WATCH DEALERS

©BENTEX

திபாவளி விற்பனை!

- பட்டுப் புடவைகள்
- சேலி பீஸ்கள்
- பரவாடைத் துண்டுகள்

மற்றும் எல்லா ரக மில் & நூதன
ஜவுளி ரகங்கள் வகைநறி கொடுவர்

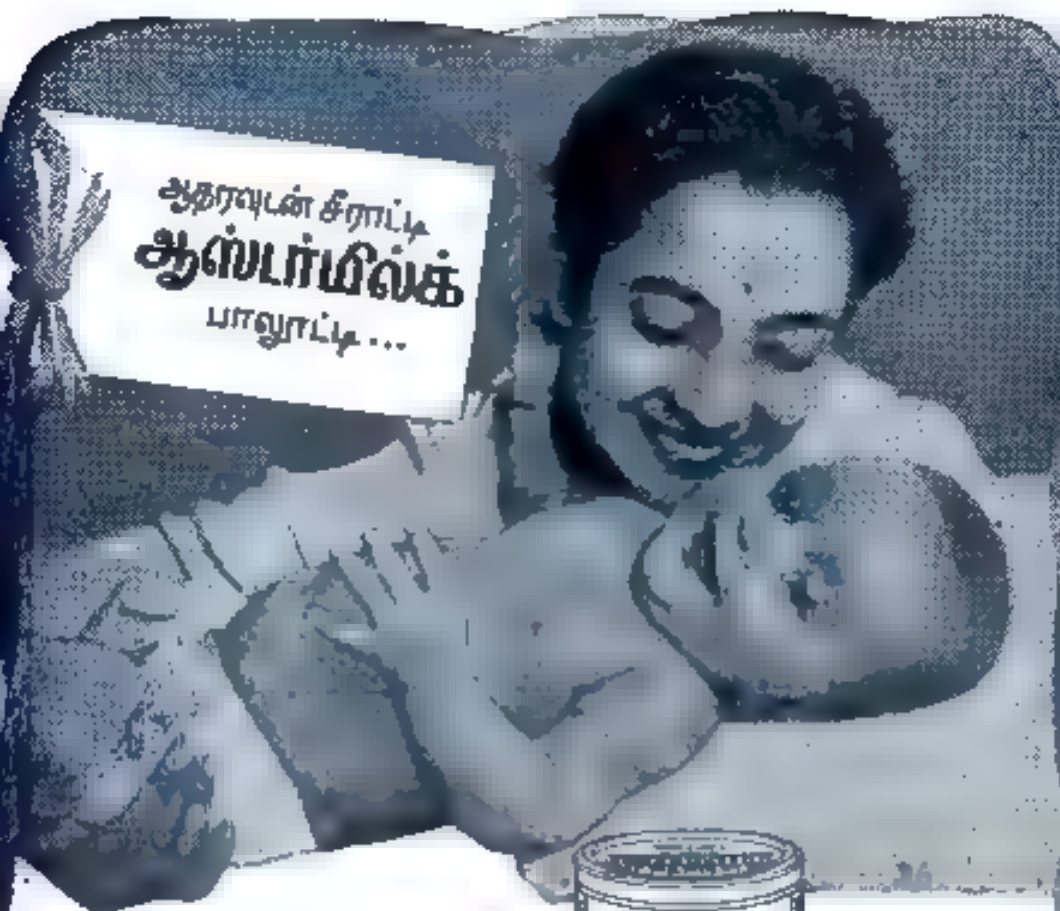
பேர் :
88347

நல்லி *வகைகள்*

79, பாண்டி பஜார் - திபாகராபநகர் - சென்னை-17

பின்னிபின் சிறந்த வகைகளுக்கு நல்லி என்ஸ்
7 & 8/80, பாண்டி பஜார் (88347) திபாகராபநகர், சென்னை-17

ஆதரவுடன் சீராட்டி
ஆஸ்டர்மில்க்
பாலூட்டி...

...தான் ஸ்டீர்ன்
செய்தது.

உங்கள் ஆகக் கவனத்தில் பாக்கியம் ஆகும்
கிடைக்க ஆரம்பிக்கும். வானம், தன்மை பற்றி
நிலைமை ஆகியவை பற்றித் தான் பாதிக்கிறது
தயாரிப்பதில் தான் ஆகியவை, பாலூட்டி
பற்றித் தான் உங்கள் கவனத்தைத் திரைக்காட்சி
பற்றித் தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்

தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்
தயாரிப்பதில் தான். தனி, பற்றித் தான்

பொருத்த எப்படியும் பெண் கையாக்கித் தொண்டிருந்தான் என்பது புதிதது. அவன் கராததலும் வேறுபடியாகி விட்ட காலம் கையாளும் கைத்துத் தொண்டிலுதத் தோன்றியது. 'உமா, நீ இனிமேல் கரவே மாட்டாயா?' என்று கவகியது என உணரம்.

மறுநாள் அவன் கத்தான். இருட்டைத நீள் புறம் ஸ்மிதான். ஓர் வெள்ளத்தில் விழு மிழுகத்தில் எழில் மலர்மொக திழித் தான் அவன். என் உணர்த்தாத தாவுகின்ற ஒரு படைபெருங்குழாவிற் கத்தி, அவரத்தாடி, செவல் புதித உமாவில் மார்மலைய செட்டல் அகலைய தென்குடி எங்கிலக் கிளர்மலையுத் செய்தன். 'உமா, எங்கில மலர்ந்த விடு' என்மேன். 'மலர்ந்தோம்' என்று ஒரு தாணியில் மிழ்க்மொடு அவன் சொல்லான். அருவிமேலக் கிழமைய அணித் தென்கிதான். பிறகு, இவன்பால் கபலத்தொடு பெண் கெடுமெய்கா திருப்பி விட்டான்.

அவனுக்கு என் கீது அளவற்ற அன்பு என்று எங்கத்த புதித்து விட்டது. எங்கக் அணிடைம் அவர் கத்தங்குத்தது. அணிடை என்ன ஸ்பலமாத தானெல்லாம் பவலத்த தானே என்னும் பட்டது. என் கால்தகல் பவலுன்னதான். இனிமேல் திரைத்ததா உ மாந்துவதற்கு அவன் என் துணையிலும் இடை ரும் என்று என்மலம் இவல் புலிவத் தொட்டி வது. அவனுக்கும் அந்த அவர் இருந்தது. அந்த தான் கிதித் கிதிதான் உணர்ந்த மொன்ன முடித்தது.....

ஒரு நாள் உமா குடியாரமலர் கத்தி தீக் குள். 'இவர்க் என்விடைம் என்ன புதுமை மொத்திருக்கிறது. மொத்துக்கல் பாரிட் காம்' என்னுள். தான் அணிடை மேலும் கீழு மாக தொக்கிமேல், என்று தாமதத்ததலும் மென்னத்ததலும் மொதுக்க ஸ்பலமாததான் அவன் கவகியான். 'ஓ மகிழ்! கண்ணு கட்டி தெரிவிக்கா என்ன?' என்று மெட்டு. அவன் கிரவால் கலுத்தாத் கட்டிவான் மார்மலைய கிலக் மொத்து ஆரமல்கிவது மொத்த இருத் கெடுகி அவன் கலுத்தாத் கத்திமீன் அழகு செய்தது. என் கண்கல் கவிழ்க்கில் கட்டுரகல் கட்டியன். 'ஆமா, மொம்ப அழகாக இருக் கிறது. உமா, இம்மென்று, மொரகாக இருக்கு' என்று மாராட்டிமென்.

அவனுக்கு மகிழ்க்மொவது மகிழ்க்மொ திருத் தும் மொல் மொக்கிப் மொக்கி கவித்தது குதாலகம். அவரை கும்மாளவிட்டுக் குதிருதி என்று குதித்தான். ஆயி மாராவுள். அந்த உதாரகத்தில் அவன் என்மலொ மொட்டை செப்பியும் எண்குடி என்மலர் கத்தது. என் அத்தகத்தாத் துண்கு ஆதல்க அடைய விடுமப்பவதாய் அவன் மொதுப் கிழமல் செய்தான். தான் அவன் தக்பு பீங்கலில் பிடித்து இருந்தது. மண்கடலில் கருகெல்கது துண்கு குட ஸ்பலமலக் கல் கிழிமன். அவன் இரட்டைப் பீங்கலையிட்டு, மொதக் கலுத் திக் பகலமாத ஸ்பலிச துணை விடலுத்த தான். மலக்கிதல் என் கை கலுத்தல் கெடுகி கையுல் மொத்து இருந்தது விட்டது. என்விதி அலுத்து மொவித்தது. இதை தானே, அவமொ கதிமார்மல்கில்கில.

குடிதகலத்த மெயிசு புலுல் மொல் கல் துண்கல் மகிழ்கிட அவன் குலம் அவனில்

"...மெயிசு விமல்கத்தில என் துண்கில் மூல்கெததல் என்மலத்தது. துடிக்கில் மூல்கெததல் என்று மொட்டு கிட்டகெடு?"

உமா பெந்த கத்திக்கலம் மார்திக் கருகிலக் கலுத்தது. அவன் கண்கலில் தீர் கவித்தது. உதமொ கலுத்தது. 'என் கெடுகிலைய அலுத்து கிட்டகெடுமொ. அம்மலையில் தான் என்ன மொக்கெடு?' என்று துடித்தொடு மூலு கலுத்ததான் உமா.

என் புத்தகத்தது அவன் கிழித்தவிட்டான் என்று தான் அடைத்த மொபுலம் மெயிலும் என் திலையில் மீள்மெட்டியுள். அவன் இப் மொது கிழிப் மார்த்திருக்கலாம். மெலுக்கி கவிக்கலாம். மெய்மொடு கவதலாயது கருத்து தான் மூல்கிலில் கீடு அத்திருத்தல் கார்பே. அவன் அல் மெல்கிலில் எது மெய்தா தும் எது திலாமலாத் தான் இருத்திருக்கும். ஆலும் அவமொ மெதலாயாக் குமலத்து கலுத்தினுள். கண்கிர் கலுத்தலாகிமெ மெயி மெய்மெய். அலுத்த கெடுகிலைய கருத்துக் கெடுமல்கில்கில.

விதி என்று ஒருது இருக்கத்தான் மெய் கிதது. அதுமல்தர் கால்க்கலையிற் குதுக்கிட்டு கிலையாடுவதில் அலிக உதரகலம் கட்டுகிதது என்றுத் தொன்றுவிது. தமக்குப் புலிகை - தம்கல் புதித்தமொன்ன முடியாத - மல கிலையல்குக்கு தாம் இப்படித்தான் மொ தானம் கருக்கெல்கென் மெல்குடிக்குகிதது.

உமாவை என் கால்க்கலம் மாரதலில் குதுக்கிட கலுத்த விதி குதுமலாக் கிலையாக் கிட்டது என்மெ மொமல் மென்னும்.

கெடுகிலைய கால்க்கிடுமொன்ன உமா கலு கான் என்று தான் என்மல்கிடுத்தென். மறு தான் அவன் கீடு புட்டிக் கெடுக்க கெடுமென். உமாவும் அவனது மெய்மெய்லும் அவனார் கெடுமொ மொகிடுபுபதாத்த தெரித்தது. அவன் திருப்பி கலுதத்தலாக் கெடுகிலைய ஓர் ஆரகி விடல் மொடுத்துத் கிலையல் புத்த கலுத்த கிடகாம் என்று தான் ஆலம் பட்டிமென். தான்குலும் மார்மலையம்; தான ஆக்டும் என்று கால்தா மொட்டு கத்தென். அலுத்து அலுக்கிலம் இக்கலாயல் மொல் கிட்டது. குடிமெய்.

அவன்க் கெடுகிடுத்த கல்கில், மெலமலால் மல்கில கிலு துடித்தலுக்கு உமாவும் மல்கில கிட்டகான் கத்தி மெய்மெய் கெடுத்தது. என்

ஒப் பெருத்த அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆகிற ஹடிவாத பெருந்துயரை அடைந்து விட்டதாவே கருதியோன். பாசிகன் எவ்வளவோ போர் இருக்க, எவ்வு ஏனும் தடைபட்டவை அல்லப் போன்றவு எவ்வளவு, கொடிய ஸ்கர் எவ்வளவோ போர் இருக்க, புது மலர் போன்றவன் - வாழ்வின் வாதல் படியிலே இப்பொழுதுதான் அடிபெடுத்து வைத்திருந்த ஹடிவாத - ஸ்கர்வ் எதையும் இங்காத இவ்வான் - பாவ தீர்ப்புமையே அறிவ ஹடிவாத புனிதத்தை மரணம் ஏன் திருவி ஏதேயே மென் றும்? இந்த உலகத்தின், மனித வாழ்க்கையில் தீதி நியாயம் தரும் ஏற்படுத்தலாம் உன் ஸமயாவே செயல்படுகின்றனவா?

இவ்வாறு அடிக்கடி என் மனம் உலையும். எனது வாழ்வை அந்தமற்றுப் போனதாகத் தோன்றியது. உமாவோடு தடித்த உடைகள் சந்திப்பு வேதனை தந்ததாக அமைத்திதான் என்ற வருத்தம் வேறு. எனக்கும் எப்பதிலும் பிடித்துக்கும் போகிருந்தது. நான் அந்த ஸ்கரத் துறத்து எங்கள் சொந்த ஸ்கரை அடைந்தேன். அமைதி எப்போது அறிவ முடிவாத கழல் காந்தவப் போல் அங்குமிக்கும் அகிந்து திரிந்தேன். மயங்கல வேண்டிப் பார்த்தேன். உயலும் ஏனும் கலத்திடும் என் மன விபாசியை ஒருவாறு குணப்படுத்தினேன். ஆவிலும் நான் உமாவை ஒத்தினும் மதந்த வளவன். அவன் திரைவு கோலில் கொண்டு விட்ட என் உலகளத்தியே வேறு எத்தப் பெண் ஹடிவாதம் எட்டிப் பார்த்து இடம் பிடிக்க ஹடிவாதம்...

இருக்கான் பீக்கை பெருமூச்செடுத்தான். 'இந்தச் சங்கிலியை ஏதோ ஒரு பெட்டியில் போட்டிருந்தேன். அந்த நான் மறந்தே போனேன். இன்று தந்திரமோ இது என் ஸ்கரில் பெட்டியது' என்றான்.

'காண்பதில், கைக்களியை கருவறுபொன் இருக்கிறது. காதலனை உதாராகத் தொன்றும் உம்முடைய வாழ்வில் கூடச் சேரக் காண்பம் அரங்கேதி, திரும்பின முற்றுப் பெற்று விட்டது போலும்! அகந்த, இன்ப நாடும் தொடக்கமாவச் சேரக்க கைதவாக ஹடிவாத விட்டது என்ற சொந்தமோம்' என்று தாராவ னன் கூறினார். 'எனக்கு உம் பீது போருமை உண்டாவிறது ஹா. உண்மையாகத் நான் சொல்கிறேன். உம்மை ஒருத்தி வாதவித்தான்.

காதலித்த பெண்ணுடன் தீர் உமது வாழ்க் கையைய திராசம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர். இச் சங்கிலி - புனிதமான காதல் கிளையும் - ஒரு காணியப் பொருளாகவே தோற் தம் அகிதெற்ற' என்று. இன்னும் விசுவாசப் பேசினிட்டுப் போனார்.

அவர் போன பிறகும்கிறத்தினியின் ஆழ்த் திருத்தார் இருக்கையினர். 'ஹம். கொடுத்த கைக்களியினர்! நான் கையவாசல் சொன்ன திருத்தியை பெய்காம் தரவே என் வாழ்வை அனுபவிக்கக் கொடுத்த கைக்களியினர் என்றே ஒரு நான் ரயில் வண்டியில், பெரும் அடியில் கண்டெடுத்த காதலப் பெரிட்டதத் திக் இருத்தது இந்தச் சங்கிலி. எந்தச் சிறு பெண் அகிதெற்றார் அதுபட்டு, மறதவாக வாரால் விட்டப்பட்டதோ? உமா என்ருரு கிளையாட்டுப் பெண் என் வாழ்வில் குறுக்கிட் டிருத்தார், என் வாழ்க்கை இன்னும் இனிமைய மிக்கதாக - பகைம் திறத்தததான் - கைமுத் திருக்கக் கூடும். காலம் நான் வறுமெத்த விட் டபீது' என்று முணுமுணுத்தார்.

அவருக்கும் கிளப்பு எழுத்தது. 'தாராவ னன் தம்பி விட்டான்! ஆளுக்கும்பென ஆளு எவ்வப் போல, இருக்கான் பீக்கையின் உட்கிள புதிரான, மீம்மான ஆளு மறைத்திருப்பது தமக்கு இந்தநினை தாட்கன் தெரியாமல் போய் விட்டதே என்று எண்ணுவான். பெண்டிய வர்கள், தெரிந்தவர்களிடம் எல்லாம் இதைச் சொல்லுவான். நானும் எகிலாசிடறும் இந்த பீனைட்டை கைக்கள வேண்டியது நான், அச் சங்கிலி கைல் சேர்க்கும் தகாக வேம்புப்பாடு கைக் கட்டிக் கொண்டாக, இன்னும் ரசமோக சூருக்கும்!' என்று அவர் எண்ணினார்.

இருக்கான் பீக்கைக்குக் கை கொஞ்சம் தினம் தான் - பீது பாத்கெட்டிக் போட்டு வேததி ஏமோ வேவிய எடுத்தித அளவுக்கு அளவ! தகது முதுகில் தானே தட்டிக் கொள்கிற அளவுக்கு தினம்!

நான்கடையில், உமா என்ருரு காதலி அவருக்கு திருமாயின் இருத்தான். அவன் அவர் வாழ்வின் சிறு பருதியை இன்ப வசத்த மாக மாத்தி விட்டு, திடீரென்று மறைத்த போலும் என்று இருக்கான் பீக்கையே நம்ப ஆரம்பித்த கிறவன். அதுவும் அவர் ஆகிற ஹடிவாதத்ததான் இருக்கும்.

நாங்கள் பயிர்ந்த முறையில் தயாரிக்கும் (Bleached & Unbleached) 42", 45", 50", 52" & 54" அகலமுள்ள காடா, மக் & ஸ்க்ஸினாத் உள்வட்டு விற்பனைக்குத் தயாராக உள்ளன.

விவரங்களுக்கு

ஸ்ரீ ராமலிங்க சூடாம்பிகா மில்ஸ் லிமிடெட்

திருப்பூர்

கீயாவளி வெளியீடு

கனகா பிலிம்ஸ்

பாக்கிய லக்ஷ்மி

பாடல்கள்: கவிஞர் கண்ணதாசன்
சங்கீதம்: விஸ்வநாதன்-ராமமூர்த்தி

கருத்து: கவிஞர்
பைரகவுடன்
K.V. சீனிவாசன்

நாராயணன் கம்பெனி தயாரிப்பு

உங்களுடைய தேய்ந்த டயர்களை சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸில் ரீட்ரெட் செய்யுங்கள்

கூலிஸ்சலில் தேய்ந்த டயர்களைப் புதுப்பித்தால் அமை
புது டயர்களைப் போலவே நிகர்தர உடைத்தும், ஏனெனில்

மிக உயர்ந்த உதேவான
கனமான காமெட்-பாக்
சுரேட் ரப்பர்ஸேயே பயின்பட
உபயோகிக்கிறார்கள்

கூலிஸ்சலில் தான் அனை
கலில் காமெட்-பாக் உதேவ
விருத்தித்தும். ஆகையால்
உடைப்புத் தகுந்தது

ரீட்ரெட் செய்யுது சாதித்தது. அது
திருவாரூரில் வேல், கூலிஸ்சலில் தொழிற்
சாலைகளில் தேவத்து போல டயர்களை
ரீட்ரெட் செய்வதற்கு நவீன நுட்பங்களில்
இயற்றியுள்ள அமைததுகாரர்கள்.
தெரிந்திடுவதற்கு திருவாரூர் அமைதது
இயக்குகிறதால். மிகுந்த "பாண்டி"
முதலியும் கூலிஸ்சலில் புதுப்பிக்கப்
பெறும் டயர்களைப் புதுப்பிடு பெறுகிற
தால், குவாலிட்டி டயர்களைப்—உதேவ
காலத்திற் கொடுதல்—முன்று முதல
ரீட்ரெட் கொடுதல்.

ரீட்ரெட் பணியில் சிறந்தவர்கள்

கந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ்

பிரைவேட் லிமிடெட்

(சு.வி.கம். சந்திரமணி)

புதுச்சேரி-கடல்-சந்திரமணி

கோயமுத்து-பெருங்குடி

JWT/SI-AD-1946

வாழும் பெர்ணான்கள்

7. கு. அழகேசாமி

இராமத்துக் கிழவி

கீரீஸியம்மாளுக்கு இந்த ஐம்பத்தாறு வருஷங்களிலும் எத்தனையோ அனுபவங்கள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். எத்தனையோ உணர்ச்சிகள் பிறந்திருக்க வேண்டும். எத்தனையோ உணர்ச்சிகள் செத்திருக்கவும் வேண்டும். ஆனால் அவள் எந்த ஒரு நாளிலும் திக்குத் திசை தெரியாமல் தத்தளித்ததில்லை. 'என்ன செய்வேன்?' என்று அவள் திணைத்ததே இல்லை. இருபத்தைந்து வருஷம் களுக்கு முன் அவள் கணவன் செத்தான். நாறு வயதுப் பிள்ளையை வைத்துக் கொண்டு 'நடுத்தெருவில்தான்' நின்றுள். அப்பொழுது அவள் கண்ணீர் விட்டு அழுதாள். மனம் கவலையில்லை. பாதுகாப்பான ஒரு போட்டைக்குள் ஆவும் முழுவதும் போதிய சேமிப்புக்களோடு வாழக்கூட நடத்துவது போலவே அவளுக்குத் தெரியும். நம்பிக்கையும் இருந்தது. இந்த ஐம்பத்தாறு வருஷங்களில் எத்தனை வருஷங்கள் பருவ மழை இல்லாமல் போயிருக்கும்! எத்தனை வருஷங்கள் மழையின்றி வாய்க் காலும் பசிக்கியாயும், செடிசெடியும் பார்க்கிறோம் பாள்! இரண்டாளுக்கு உலிக்கும் வேலை இடைக்காமல் எத்தனை இரவுகள் பட்டினி போட்டு உதவியை சாத்திப் படுத்தி இருப்பாள். இந்தனைவையும் அடைவியமாகத் தாண்டித்தான் இந்த ஐம்பத்தாறுவது வயதில் அவள் அடிபெடுத்து வைத்திருக்கிறாள்.

இளமை விளைவுகள்

திருநெல்வேலி எக்ஸ்பிரஸில் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தேன் -

அதுவும்தான் ஆரோக் கிவந்தோடு. வண்டி மதுரைவரை தாண்டி அரை மணி நேரத்துக்கு மேல் ஆகி விட்டது. ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனையும் பதினைந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு அப்பிபாது தான் முதன் முதலாகப் பார்க்கிறேன். வண்டி தெற்கே செல்லச் செல்ல, ஸ்டேஷன்களை எட்டிப்

பார்ப்பதில் அக்கறை குறைந்து விட்டது. இதற்கு முன் அந்த மார்க்கத்தில் தான் செய்த பிரயாணம். அந்தப் பிரயாணத்துக்கு முந்திய என்னும் பிரயாணம்-இந்த இரண்டையும் பற்றிய சூப்புகளே சிந்தையில் குளிந்தன. அன்று தான் பெற்றோரின் துணைவுடன் செல்லும் பன்னிரண்டு வயதுப் பையன், பங்கி மாணவன். இவ்வே. இருபத்தேழு வயது இளைஞன். சிவாபாபி. இந்த இரண்டு கட்டடங்களையும் பக்கம் பக்கமாக நிறுத்திப் பார்க்கும் போது ஏற்பட்ட உணர்ச்சி துக்கமோ, ஆனந்தமோ - எது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பெருமூச்சு விட்டேன். கண்கள் நனைந்தன. மௌனமாக உட்கார்ந்துகொண்டு பூமியைப் பார்க்காமல் வான வெளியைப் பார்க்கும் கொண்டிருந்தேன்.

விவரங்கள்

ஜாமனி எக்ஸ்பிரஸை நுழைக்கும் தம் சோந்த அபிப்பிராயத்தை விட்டுக் கொடுக்காதவர் என்பது எழுத்துகளில் பிரதிபலிக்கும். நவதுக்கு மூன்று காக் என்று எழுதிவிட்டால் அப்பறம் அவராகத் தவறாதக் கண்டுபிடித்துத் திருத்தினார்களாம் உண்டு. மற்றவர்கள் அதைச் சுட்டிக் காட்டி, 'நாறு காக்' என்று திருத்திச் சொன்னால் அவர் குப்புக் கொள்ளாததோடு மட்டுமல்ல; "உம்மைப் போன்றவர்களுக்காகத்தான் புண்ணியத்துக்கு மூன்று காக் என்று எழுதி வைத்தேன். இவ்வயென்றால் இரண்டு காக் என்றே எழுதியிருப்பேன்" என்று அடித்துச் சொல்லவும் செய்வார். இப்படிப்பட்ட பேச்சுமே ரஸித்துக்

கொண்டாடும் சிவவாகை நேயர்களும், சிவ சக எழுத்தாளர் களும், தமிழகத்தின் மணி வயிற்றில் பிறந்திருப்பதால் ஜாமனியின் எழுத்துக்களுக்கு இன்னும் துள்ளுவது விராகி இருந்து கொண்டு வருகிறது. அவருக்குப் பிடிக்காத ஒருவர் எழுதிய புத்தகத்துக்கு அவர் மதிப்புரை எழு

திருமெய்யும் அந்தப் புத்தக ஆசிரியர்
தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு சாக
வேண்டுமென்றும், புத்தகத்தை வெளி
விட்டவர் நாக்கைப் பிடுங்கிக் கொண்டு
சாக வேண்டுமென்றும் நினைத்துக்
கொண்டே கடுமையாகத் தாக்கி எழுதி
விடுவார்.

நீண்ட பிரிவு

மேற்கூறிய அடிவாரத்தையே தோக்கி
தழுவுகின்றதாம் தான் பிறை, கிண்பம்
முடிச்சொகைப் பின்னி வளர்ந்த மூங்கில்
மரங்களின் வேலையைக் கடக்கத் தவங்கு
வது போலக் காணப்பட்டது. தகவு
இருள், அதைத் தன் பணியைமான்
செய்யைப் பிரயோகித்துப் பிறை திவவு
போக்கடிக்கமுயன்றதில் கிடைத்த வெத்
தியையும், தெரவுணியையும் ஒருங்கே
புலப்படுத்துவது போன்ற மங்கலான,
இருள் - சுலப்படமான, வெளிச்சம்
எல்லா இடங்களிலும் பரவி வீருத்தது.

இதனால் கண்ணுக்குத்தெரியும் வல்துக்
கனம் தெனியாகப் புலப்படாமல் இருத்
தன, தெரிந்தும், தெரியாமலும்
இருக்கும் இந்த மயக்க நிலைமையை
சுருத்தவீட்டுப் புதைப் போக்கி குழாய்
கூட எங்கோ தூரத்தே உள்ள தக
ரோன்றில் மாட கூடங்களின் தருவில்
தொன்றும்கொபுர கலசம்போலத்தோற்
தம் அளித்தது. சமதப் பார்த்தாலும்
கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் கலையும் கற்பனையும்
மாற இருந்தன. அவனுடைய உணர்வு
தன் தீராத பசிக்கு விருத்தாக ஒரு நட
சத்திரத்தைப்போ, ஓர் ஒளிப் புய்வி
யையபோ பார்த்த மாதிரித்தலில் இரு
தேடும் பிணைப் போலப் பளிச்சென்று
அதை தோக்கிப் பிரிவும், அப்படியும்
எங்கோ ஓர் ஆழம் காணாத அகட்டில்
சென்று உலாவிக்கொண்டிருக்கும்.

உலகத்து அடங்கலுக்கு இந்தநா
மோகனமும், இந்தநா ஆழமும் இதற்கு
மூன் என்றும் இருத்திருக்க முடியுமாது
என்று தொன்றியது கிருஷ்ணமூர்த்தி
திக்கு. காரணம் மறுதாரியைப் பிரிவு;
அடுத்த கத்தியைப் வேறு புத்த
கங்கே மாதிரிப் போடுவது போன்ற
ஒரு நீண்ட பிரிவு.

‘மாமா’ங்கம்

“ஓர் மாமா ஓர் அக்கா” போர்
வழி, சோம்பேறித்தனம், போக்கித்த
தனம், அபொக்கித்தனம் என்பன
போன்ற குணங்கள் எல்லாம் அவர்
டம் வகைக்குக் கொஞ்சம் உண்டு.
காரண மாமியில்லாமலே தம்முடைய

மோகமான குணங்களில் ஒன்றாகக்
காட்ட ஆரம்பித்த விடுவார். எவ்வளவுத
ஒருவனுடன் வீண் சண்டை போடா
விட்டால் அன்று அவருக்கு என்னவோ
யோவ் இருக்கும்.

மாமாவுக்கு வயது இருபத்தெட்டு;
எங்கெங்கிட தாங்கு வயது முத்தவர்.
அவருக்கு ஏதோ கொஞ்சம் எழுதப்
படிக்கத் தெரியும். வேலை எதுவும்
கிடையாது. சாப்பிட வேண்டியது,
ஊர் சுற்ற வேண்டியது, மடத்தின்,
தங்கைட விரித்துத் தூங்க வேண்டியது,
இவரைப் போன்ற ஒரு வேலையற்றவ
னோடு உட்கார்ந்து தாயம் விடாமாட
வேண்டியது - இப்படியாக அவர்
காலத்தை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தார்;

ஆனால் இந்தமாதிரி வாழ்க்கை நடத்து
வதற்குப் பெற்ற தாய்ப்பிரை, அவனுது
மூப்பாட்டனோ பெப்ப விவாபாரிகளாக
இருத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் என்
மாமாவின் தகப்பனுரோ பெப்ப விவா
பாரியும்கூட; கத்திரிக்காய் விவாபாரியு
ம்கூட; எட்டு ஏக்கர் கரிசை மண்ணுக்கு
அதிபதி. அவ்வளவுதான். இந்த மாதிரி
வான மகிசை அவத்துக் காப்பாற்ற
அவரால் முடிய வில்லை.

புகம் கண்ட தம்பதிகள்

இரவு நேரம், தீவர் புறப்பட்டு
கிட்டது. மாணிகையில் பிம்புதத்திலே
ஆம்பல் இதழ் அணிந்த தடாகத்தின்
ஓரத்திலே ஒரு பொண்ணுசைல். மலர்
மாங்குகளால் சுற்றப்பட்ட பொத்
கயிறுகளில் இளைத்த பவகை, தவரத்
தையகன் இழைத்த கங்குல பீடமாகத்
திசுந்திறது. அசைவது தெரியாமல்
அசைந்து ஆடும் அந்தப் பொண்ணுசை
லில், இந்த புகம் கண்ட தம்பதிகள்
ஆடிக் கனிகிறார்கள். எங்கிருந்தோ
இரண்டு பேரகல் பாடுகிறார்கள். ஒன்று
ஆன் குரல், மற்றொன்று பெண் குரல்.

இரண்டும் தம்புராவின் கருதி ஒலியில்
இழைவின்றன. மூன்று ஒலிகளும் ஒன்று
கின்றன. மூலிகழைகளால் திரித்த மங்கல
தான் போல இருக்கிறது இசை.
பாடுகின்ற குரல்கள் மட்டுமா ஒன்று
போல இருக்கின்றன? பாடுகின்றவர்க
ளின் உடைகள், பாடுகின்றவர்களின்
அபிணானைகள், பாடுகின்றவர்களின்
சகலமும் ஒன்றுபோலத்தான் இருக்
கின்றன. பொண்ணுசைல் அசையிலி
தின்றிறது. இன்னொலியின் தடுமே மது
ரம் ஊறிப் புகத் சொந்தக் தவமு
கின்றன. கருட்டி ராகம் சொந்தக
கெடு முகர்ந்த தழுவுகிறது.

புகழ்மபந்
எல்லோருட
மப

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

21

தீபாவளி வருகிறது!

நாணயத்திற்கும் நம்பிக்கை விடக்கும்!
உழைப்பிற்கும் உத்தரவாதத்துக்கும்!!
சம்பு சாஸ்திரி கடை துடைக்கிறான்!!!

சம்பூர்ண சாஸ்திரியார் & சன்ஸ்

பட்டு இவ்வாறு உத்தேசிப்பதற்கு உரிய அதிகாரிகள்
வடக்கு மாகாண வீதி-மதுரைப்பாடி- மதுரை-4

பெண் : 71715 அமைதி : 1003 தலை : அமைதி

எங்கள் சர்க்கரின் முக்கியஸ்ட் இடங்களிலும்
உதரவு விநியோகம் தொடங்கியதாம் :

மெய்நாள்: 4/76, சிதம்பரம் மாவட்டம், W. E. A., கமரம் பாத, 4-ம் பிளாக்-5
 இயக்குநர்: டி. V. V. சரஸ்வதி அம்மா, 'M' பிரிவு, இயக்குநர்
 மகாத்மா: "Divakar Silk Textiles", Kesavan's Lodge, No. 34, Dr. Sarve
 Banerjee Road, Cankulata-29 (Phone-464325)

estados de guerra

[illegible]

மேதர்

83 05g 85g + 000 = 491, = Anzahl auf z. Str.,
Index selbst 000-001

[illegible]

doi:10.1017/S0022292412001612

யதுவெள்ளம்

அத்யாயம் 23
விருந்தோம்பல்
விடுத்தியம்

முருகையன்
சென்னைக்கு வந்து
சேர்ந்து இரண்டு தினங்க
காலமிட்டான். இரண்டாம்

நாள்மாலைவீதும் முத்துநாளைப் போலவே
வற்புறுத்திக் காரில் தூக்கிப் போட்டுக்
கொண்டு கடைத் தெருவுக்குக் விசும்பி
லார் தாத்தா. உற்சாகமாகவும் உங்
காசமாகவும் பொழுதைக் கழிப்பதாகச்
சொல்லி, ஒவ்வொரு இடத்திலும் அவ
னுடைய சட்டைப்பைக்குள் விடுத்த
பணத்துக்கு வேட்டு வைத்தார். கண்
களைத் திறந்துகொண்டே யாசைக் களவு
கொடுப்பது போன்ற ஓர் உணர்ச்சி
முருகையனைப் பற்றிக் கொண்டது.

இனி மேல் சௌவு செய்வதற்கு
அவனிடம் பணமும் இல்லை. தொண்
னுறு ரூபாய்களுக்கு மேல் இருத்த
பையில் ஒன்பது அணுக்களை மீட்டி
வீற்றான். அடுத்த ஒரு பணி நேரம்
அவரோடிருந்தால், எங்கே தன்னைவே
ஒரு கடையில் அடகு வைத்து
விட்டு உல்லாசம் கொண்டாடுவாரோ
என்று அஞ்சி, "வாரும்கன், தாத்தா!
நிறும்பிப் போகலாம்" என்று அழ
மாட்டாக் குறைவாக அவரை விட்டுக்கு
அழைத்தான்.

"சரிதான், போங்க! பட்
டிக்காட்டு மாப்பிள்ளையா
இருந்துக்கிட்டு என்விட்
டேவே உங்க செட்டும் சிக்க
னத்தையும் காட்டுறீங்களே?
பெட்டிக்குள்ளே இருக்கிற
பணத்தைக்கொஞ்சம்தாரா
எனா எடுத்துக்கிட்டு வத்
நிடுக்கப்படாது? காப்பிச் சௌவுக்கே
இப்படிச் சுஞ்சுத்தனம் பண்ணினு,
நாளைக்கு எப்படி எங்க சித்திராணைக்
கல்பாணம் சொத்துக்கப் போறீங்க?"

"பெட்டியிலே பணம் இல்லை தாத்தா!
அதைத் தேடிச் கொண்டு வந்தேன்"

கருவத்தான் நான் இங்கே
வந்திருக்கிறேன்" என்று
சொல்லத் துடித்தான் முரு
கையன். ஆனால் அப்படிச்
சொன்னால், காரில் உட
ஏற்றிக்கொண்டாமல் எங்கே
தன்னை நடுத்த தெருவில்
விட்டு விட்டுப் போய் விடு
வாரோ என்று பயத்து
மெனமமாக இருந்தான்.

"பாரில் முனை"யின் தடை
பாசுதனவக் கடந்து
அவர்கள் காருக்குத் திரும்
பிக் கொண்டிருந்த போது,
வழியில்கெடப்பட்ட ஒருவர்,
"ஐயோ! என் பணப்பை

போய் விட்டதே! பணப்பை போய்
விட்டதே! பணப்பையைத் தூக்கித்
டுப் போயிட்டாங்கயோ!" என்று கனிக்
கொண்டு அழுவதற்கும் அங்கத்தார்.

"பிக் பாக்கெட்" பிடிபுகள்...பிடி
புகள்!" என்று சிலர் கத்தினார்கள்.
முருகையனுக்கு அவர் மீது அளவு
கடந்த அனுதாபம் ஏற்பட்டது. திரு
டனைப் பிடிப்பதற்கு முயற்சிகள் செய்
தான். திருடிபுகள் விடைக்கலியில்,

"இதெல்லாம் இந்த ஊரிலே பார்த்
துக்கிப்பிடுக்தா முடியாது மாப்பிள்ளை!
காங்க, நாம் போகலாம்" என்றார்
தாத்தா.

எனக்குடல் அவரைத் திரும்பிப்
பார்த்தால் முருகையன். அதே "பிக்
பாக்கெட்" தொழிலைக் கெளரவமாகச்
செய்து விட்டு, அருகிலேயே நின்ற அவர்
அந்த மறைத்த விட்ட திருடனைவிட
மோசமானவராகத் தோன்றினார். திரு
டியவன் சோற்றுக்கில்லாமல் திருடி
விற்பான். தாத்தாவோ சோறும்,
துணியும், சௌவுக்குப் பணமும் ஓர்
இடத்தில் தாராளமாகக் விடைத்த
போதே, கைத்துக்காக மற்றொருவனை
வஞ்சித்து விட்டார்.

கெபோக வாழ்க்கை என்னை
தொத்து விவாதி மனிதனை எப்படியெல்

ஏகிலன்

லாம் மாற்றி விடுகிறது என்
றெண்ணிப் பெருமூச்சு விட்
டான் முருகையன். "பெரிய
பாண்டிவத்தின் இந்த பணத்
தைக் கொண்டு இரண்டு
மணிதர்கள் இரண்டுமாதக்
களுக்கு வாழ முடியும்.
இரண்டு நாட்களில் அதைக்

கரைத்து விட்டதுமல்லாமல் எனக்குக்
கஞ்சன் என்ற பட்டப் பெயர் வேறு?"

விட்டுக்குச் சென்றவுடன் இனிமேல்
என்ன செய்வது என்று முருகையனுக்
குப் புரியவில்லை. மூதல் நான் சித்திரா
வுக்கு எழுதி வைத்த கடிதம் தபாலில்

சேர்க்கப்பட்டாயல் இருத்ததால் அதைத் திரும்பவும் ஒரு முறை படித்துப் பார்த்தான். கடிதம் எழுதிய நேரத்தில் அவனிடம் இருந்த திடீர்தம்பிக்கை இப்போது இல்லை. சொல்வச் சீமான் மகனான சித்திராவுக்குச் சட்டைப் பையில் ஒரு ரூபாய் கூட இல்லாத ஓர் ஏழை எந்த உரிமையோடு, எந்த உதவோடு கடிதம் எழுதுவது? எரிச்சலுடன் கடிதத்தைச் சுக்குநூறாய்க் காதலில் கிழித்தெறித் தான் முறுகலவர்.

அந்த வீட்டின் ஒய்வொரு கலகும், ஒய்வொரு கதவு, ஒய்வொரு ஜன்னலும் அவனைப் பார்த்துப் பரிசுரத்திடன் விரித்தன. "நீ இருந்து உன்னை துழைக்க கூடத் தகுதியற்றவன்! நீ உரிமையற்றவன்! உறவுற்றவன்!"

சட்டையில் குப்புறப் படுத்து யாருக்கும் தெரியாமல் கண் கலங்கி விட்டு, அச்சுறைக்கு இரவே எப்படியும் சித்திராவிடம் தமையன் மாணிக்கத்தைச் சந்தித்துக் தான் வந்த காரணத்தைச் சொல்ல முடியு செய்து கொண்டான். ஏழைமையை வெளியிட்டு, ஒரு வேலை வேண்டுமென்று கேட்பது பெய்க்கப்பட்ட வேண்டிய விஷயமல்லவோ?

அவன் எதிர்பார்த்திருந்த நேரம் தானாகவே வந்தது. இரவுச் சரப் பாட்டை முடித்துக் கொண்டு அவனை அறைக்கு வந்து சாவடாசமாகப் பேசத் தொடங்கினார் மாணிக்கம்.

"வந்த விடுந்தானியைக் கூடக் கவனிக்க முடியாதபடி எனக்கு வேலைக் குவிந்தே விட்கிறது. பய தொழில்களைச் செய்துக்கொண்டிருக்கிறவன் தான். விட்டுக் காறியிட்ட முகம் கொடுத்துப் பிசாறு துக்கு நோய்க்கிவன்னு அவருக்கே என் மீது கோபம்" என்று தம்முடைய பெருமைகளை முதலில் சொல்லிக்கொண்டார் அவர். பிறகு அவனைப் பெருமைப்படுத்துவது எண்ணத்தோடு, வீட்டில் அவனுக்கு வேண்டிய வசதிகளைக் கவனமாக விடைக்கின்றவனா என்று விசாரித்தார். தாத்தா அவன் தம்முடைய கவனித்துக் கொள்விறா என்றும் கேட்டார்.

தாத்தாவின் கவனிப்பை அவர் கேட்ட போது அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. மரியாதையை உத்தேசித்து, "உங்களுடைய அன்பால் எனக்கு இங்கே ஒரு குறைவாகிவிட்டே" என்று சொல்லி வைத்தான்.

"ஆமா, கொஞ்சங்கூட வித்தியாசம் பாரிக்காமல் இருத உங்கன் வீட்டைப் போனியே நினைச்சுக்குங்க. உங்களுக்கு என்ன வேணுமோ இங்கே கேட்டு வாங்கிக்கலாம். எவ்வளவு தாங்களும் தங்களுமோ தங்கிக்கலாம். வெளியே

யோகனும் ஒரு கார் இருக்கு; பெரிய ஊர் இருக்கிறார்."

இவ்வளவு தூரத்துக்குத் தன்னிடம் மதிப்பு வைத்திருக்கும் மாணிக்கத்திடம் எப்படித் தன்னுடைய நிலைமையைச் சொல்லுகின்ற ஒரு கணம் தயர்வினான் முறுகலவர். என்னுடைய இன்னும் ஒரு தான் அங்கே தாமதிக வேண்டுமென்னும் தாத்தாவைச் சரிக் கட்டியுடைய ரூபாய்களாவது வேண்டும்! ஆகவே விடைத்த எமயத்தை நழுவி விட விடுப்பானென்று.

"ஒரு முக்கியமான விஷயமாகத் தான் தான் உங்களைப் பார்க்க வந்தேன்....." என்று தொடங்கினான்.

மாணிக்கம் தம்முடைய சிறுத்த கண்ணால் அவனுடைய முகத்தை ஊடுருவிப் பார்த்தார். அவனுடைய அடுத்த சொல்லுக்காக மெனமமாகக் காத்திருந்தார் அவர்.

"எனக்கு ஒரு வேலை தேடித் தர வேண்டும். உங்கனிடம் ஒரு வேலை கொடுத்தாலும் சரி; அல்லது தெரிந்த இடத்தில் என்னை வேலைக்கு அமர்த்தினாலும் சரி."

திமரென்று பெரிதாகச் சிரித்தார் அவர். "நினைச்சு சரியாக நடந்திருக்கிறது."

குது. நீக்க உங்கப்பாவிட்டே கோஷிச்சுக்கிட்டு வரை விட்டுப் புறப்பட்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுத் தொடர்ந்து சிரித்தார் அவர்.

"அப்படி வெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. வந்து....."

"இதோ, யாருக்கே படிச்ச பிச்சை களுக்குப் பட்டிக்காட்டுவே இருக்கப் பிடிக்காததுகறதை தான் ஒத்துக்கிறேன். ஆனால் அதுக்காக தாமதம்வராம் ஓர் இடத்திலே போய்க் கைகட்டி வேலை

பார்த்துக் கூலி வாங்க முடியாது!..... தாமஸ்
லாம் பவு பேருக்கு வேலை கொடுக்கப் பிறத்தவங்க.
நீங்கன் தினத்தால் உங்களுக்குக் கீழே பத்துப்
பேர் வேலை செய்வாங்க. அதுக்கு வேண்டிய ஏத
பாட்டை நானே செய்து வைக்கிறேன்” மெஸ்ஸர்
மாணிக்கம்.

முருகையன் அவர் பேச்சை வாங்கிக் கொள்ளா
ம்கிழித்தான். அவரே அதை மெஸ்ஸர் விளக்கினார்.

“கிராமத்திலே துவத்தை வைக்கக் கிட்டு
அழுவிருந்திலே இனிமேல் புண்ணியமிச்சி. உங்க
கப்பா பேருக்கு அதை காணி தீவோமா, ஒரு
காணி தீவோமா வைக்ககிட்டு. அவர் அங்கேயே
தங்கி யிருக்கட்டும். நீங்க மற்ற எல்லா தீவங்களை
யும் விட்டு ரொக்கமாகப் பண்ணக்கிட்டு வந்து
சேருங்க. நான் பவுதொழிக் செய்கிறவன். ஏதோ
ஒருதெ. பழில்லே உங்களைக் கூட்டாகச் சேர்த்துக்
கிட்டு, பணத்தைப் போட்டுப் புரட்டலாம்.
பத்துப் பேருக்கு நீங்க வேலை கொடுக்கிறதை
கிட்டுட்டு. நீங்க வேலை தேடறதாலது?”

பதிலளித்த முடியாமல் தினநிலை முருகையன்.
அவனுடைய நெஞ்சு மேலே உயர்ந்து தொண்
டையை அடைத்துக் கொண்டது.

“யோசனை பண்ணுதீங்க. மாப்பிள்ளை! உங்க
பணத்தை நான் ஒன்னும் முடிக்கலிட மாட்
டேன். ஒரு ரூபாய் கைலே இருந்தால் அதை

இந்தப் பட்டணத்திலே பத்தாறுபாசாசாசுப் பெருக்கி வித்தை காட்டலாம். நாராயணம் நீங்க என்னை நம்புக. நாளைக்கு என் தங்கச்சியையே, உங்களை நம்பிக் கையாணம் செய்து கொடுக்க தீர்மானித் தான் தான், உடனே ஊருக்குக் கொண்டு, தீவத்தை வித்துப் பணத்தை எடுத்துக் கிட்டு இங்கே வந்து சேருங்கள்."

தலைமையக் குளித்து கொண்டு, தன் இதயத்துக்குள்ளாகவே சன்சுகீர் வடித் தான் முருகையன். அவன் போகாமல் இருப்பதை தவறாக நினைத்துக் கொண்ட மானிக்கம், "நான் என்னை நன் மையக்கா இதைச் சொல்லவே; எத் தனியோ பேசுன் என்னைக் கூட்டுச் சொத்து முதுக்போடக் காத்துக்கொண்டிருக் காய்க. நீங்க நம்ப பின்பையாச்சென்று ஒரு வழி காட்டினேன்" என்றார்.

"இப்போது என்னை ஒரு காணி நிலமும் இல்லை, ஒரு ரூபாய் பணமும் இல்லை, அதனால்தான் வேலை கேட்ட வந்தேன்" என்று தழுதழுத்த குரலில் கூறினான் முருகையன்.

இருக்கிறார் மானிக்கம். முருகை யன் அவரிடம் தங்களுக்கு நேரித்த கஷ்டங்களைச் சொல்லமாக்க கூறினான். அவருக்கு அதன் பிறகு அவன் போக ஏது ஏதேனெனியில் ஏதாவது. இங்கட் டான ஒரு கட்டத்தில் அவன் கட்டுக் கொண்டவர் போல், முத்ததைச் சுவித் துக் கொண்டு, அந்த இடத்திலிருந்து விவரணம் நழுவிப் பார்த்தார்.

"அப்போ நாளைக்குப் பார்க்கலாம் தம்பி; இப்போ போகாமல் படுத்துத் தூங்கு!" என்று சொல்லி விட்டு, சேர வேல் உன்னென எழுந்து போனார்.

மரியாதைப் பணமையோடு பெரிய மனிதரின் பேச்சு, நிமிரென்று சீரே போய் விட்டதை முருகையன் கவனித் தாமல் இல்லை. இரவு நேரத்தில் அவன் தூங்க முயன்றான். தூக்கம் கூட அவன் யார் என்பதை அன்று தான் கண்டு கொண்டது போல், அவன் விழுந்து விழுவி விழுவிச் சென்றது.

சிறிது நேரத்தில் விட்டுக்குள் மானிக் கம், அவர் மனைவி, தாத்தா மூலரும் ஏதோ கூடி ரகசியமாகப் பேசிக் கொண் டார்கள். அவர்களுடைய பேச்சின்

வற்றொலி மறுதலே முருகையனுக்குக் கிடைத்த உபசாரத்தில் தெரிந்தது.

தாத்தா அவனுடைய அறைக்குள் வெகு நேரம் கணரலில் எட்டியுப் பார்க்க லிங்கம். மானிக்கம் காலைப் பங்கா சத்தை முடித்துக் கொண்டு தம்முடைய அறையுக்குச் சென்றார். வேலைக்காரர் கள் கூடப் பராமுகமாக இருந்தார்கள்.

கார் சவாரி, காப்பி ஒட்டி, உடற் கரை, சினிமாக் கொட்டை முதலிய எந்த உய்வாசத்திற்கும் தாத்தா அவனை அங்கறைக்கு அழைக்க வில்லை. மத்தியா னச் சாப்பாடு தடக்கும் போது 'வாரும் வந்து கூப்பிடணும்னு தினைக்காமல் வந்து சாப்பிடறதுதான் நல்லது; எனக்கு விட்டேனே ஆவிரம் வேலை இருக்கு!' என்று நாலுக்காய்ச் சொல்லி வைத்தார், சாப்பாடு உன்னே இறங்கலிங்கம் முரு கையனுக்கு. பண்பாடு நிறைந்த விட்டிச் சிறிது கனர்த்த சினிமா அவன்.

மானிலைக் மானிக்கம் விட்டுக்கு வத் தார். வந்தவர் முருகையனிடம் நின்று கூடப் போகாமல், "என்னைக் கொடுத்த வேண்டிக்காரக் கம்பெனினோடத் தொட்டிப் போச்சிருக்கிற தொழில் தெரி னுக்குப் போவிட்டு வந்து உன்னை வேலைக்கு வைக்கக்கிட்டா அது எக் கிரைய பாறிக்கும். வேறு எக் கிரையாவது போய் முயற்சி செய்து பார்" என்று கூறிவிட்டுத் தம் அறைக்குள் நுழைத்து கதவை மூடிக்கொண்டார்.

மானிக்கம் இரந்த முருகைய னுக்கு மனித தடமாட்டமற்ற காட்டுக் குன்றை இருப்பது போல் தோன்றியது; என்னக் வழியே வெளியில் தெரிந்த சென்னைமா நகரத்தை உற்றுப் பார்த் தான். — சிறு விட்டுக்கு வெளியில் தடத்து. பாசையோரமாக வந்து தின்ற 'டவுன் பன்'லில் ஏறினான். அது எக் கென்கோ கற்றி விட்டுத் திரு வங்கிக் கென்கோ பக்கம் வந்து நின்றது.

இறங்கி, எங்கு செல்வதென்று தெரி யாமல், நடை பாதைக் கட்டமாயிய மனித வெள்ளத்துடன் கலந்தான். நிமி ரென்று எதிரில் வந்து கொண்டிருந்த ஒரு மனிதன் அவனை உற்றுப் பார்த்து விட்டு இரு கரங்களாலும் கட்டிக் கொண் டவெ அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

அகதியாய் இருபத்து எண்கு

கந்தரத்தின் தங்கை

அழகான பகாட்டு, மடிப்புக் கிண யாத 'சூட்', பண்பண்பான பூட்ஸ், கண்ணில் கண்ணாடி இவற்றோடு விளக் கிய அந்தப் புது மனிதனை உற்றுப் பார்த்

தான் முருகையன். அந்த மனிதனோ இன்னும் தன்னுடைய அன்புப் பிடியை நெறி விடவில்லை. அவனுக்குக் கமார் மூங்கு வயதிற்கும்,

Arwind

QUALITY FABRICS

• SANFORIZED •

REGISTERED TRADE MARK
of the United States and other countries

மதவிலாசுடன் சாம்பொலாசுடன்
கெசுரீஸ் பர்பிசு
கோல்டு டிரீஸ்

மதவிலாசுடன் சாம்பொலாசுடன்
கெசுரீஸ் பர்பிசு ப்ரெசுடன்

மதவிலாசுடன் கெசுரீஸ்
கெசுரீஸ்
காஸி டிபெசுடன்

மதவிலாசுடன்
கெசுரீஸ்
காஸி டிபெசுடன், ப்ரெசுடன், காஸி

அவிந்த மில்ஸ் லிட்.

REGISTERED USER OF THE TRADE MARK "SANFORIZED"

யம்பாய் திரு ககவரன் அவர்களின்
புதிய விசேஷ பாக்கியவதி பத்மா
வுக்கும் திரு ராமசயாமிக் கும்
டாலக்காட்டுக்கருகில் உள்ள
சித்ராபீம் திருமணம்
தடத்தெறிபது.

முனி ரவிய என்னும் திரு கே. ராதா
திருஞ்சை அவர்களின் மைத்துனி
சௌபாக்கியவதி ருளியகுமாரிக்
கும் திரு. ரங்கநாவுக்கும்
திருமணம் நெப்பாள
தடத்தது.

நேருசை அண்ட் மிண்ட்மெய்ன்
பாங்கி அதிகாரி திரு கே. என்.
சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்
களின் புதிய விசேஷ. வசந்தா
திரு கோடாலகி மணம்
புதித்து கொண்டார்.

“முருகையா! எதிர்பிட்டுச் சுத்த
ரத்தை உனக்குத் தெரியவில்லை?” என்று
ஆர்வத்தோடு கேட்டான் அவன்.

“நீங்கனா, அண்ணா!”

சுத்தரம் தங்களைச் சூழ்த்துள்ள
கூட்டத்தை முற்றிலும் மறந்து விட்டு
முருகையனைப் பற்றி மனமளவென்று
விசாரிக்கத் தொடங்கினான். உயிரில் அவ
னுடைய தகப்பனார் சிவப்பிரகாசம் தன்
குட இருக்கிறாரா என்று திரும்பத் திரும்
பக் கேட்டான். அவருடைய உதவிகளைத்
தன்னால் மறக்கவே முடியாதென்றும்,
அவரால்தான் தான் இந்த நிலைக்கு வந்
திருப்பதாகவும் பெருமை பேசாடு
கூறிக் கொண்டான்.

ஆம். பேரின்பாநிலத்தில் முருகைய
னுடைய விட்டுக்கு எதிர்பிட்டில் வசித்து
சுத்த ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த
வந்தான் சுத்தரம். அவனுடைய படிப்
புச் சௌவு முழுவதற்கும் சிவப்பிரகாசம்
அந்தக் காலத்தில் உதவி வந்தார். கிரா
மத்திலிருந்து முதல் முதலாகப் பட்டப்
படிப்புக்கு வெளியூர் சென்றவன் அவன்.
ஏழெட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அந்தக்
குடும்பம் கிராமத்தை விட்டு வெளி
யூருக்குக் கிளம்பி விட்டது.

அதற்குப் பிறகு. அந்தப் பக்கம்
வந்த போதெல்லாம் சுத்தரம் சிவப்பிர
காசத்தைச் சந்திக்காமல் வந்ததில்லை.

“முருகையா! பட்டணத்துக்கு ஏய்
போது வந்தாயி - லா, உங்களுக்கு
நிறையப் பேச வேண்டும்” என்று
அவனைப் பற்றிக் கூட்டத்திலிருந்து
இழுத்துக் கொண்டு போனான்.

முருகையன் அதற்கு முன்பு சுத்தரத்
துடன் நெருங்கிப் பழகியதில்லை. என்ற
தும் அவனுடைய அன்பு அந்தச் சமயத்
தில் முருகையனுக்கு எவ்வளவோ பெரி
தாகத் தோன்றியது. மௌனமாக
அவன் சேர்ந்து.

“நீ போராட்டத்தில் கலந்து
கொண்டு சிறைக்குப் போன மறுநாள்
தான் னாளுக்கு வந்தேன். அப்பா என்னைக்
கட்டிக் கொண்டு தேம்பித் தேம்பி அழ
தான். அவரைத் தேற்றுவதற்காக அப்பிசெ
இரண்டு தாட்கள் தங்கிலிட்டு வந்தேன்.
அதற்குப் பிறகு எங்கும் வெளியூர்களுக்
குப் போக முடியவில்லை. எனக்குக்
குடும்பம் பெருத்து விட்டது.”

அருகிலிருந்த ஓட்டலுக்கு அமைத்
துச் சென்று, முருகையனைத் தன்
னுடைய அதிகாரம் நிறைந்த உபகாரத்
தால் தீவிர வைத்தான். முருகைய
னுடைய பிடிவாதம் எதுவும் அவனிடம்
பலிக்கவில்லை. - தாத்தாவைப் போல்
செய்யாமல், சுத்தரமே ‘பிடி’வைக்
கொடுத்த பிறகுதான் முருகையனுக்கு
உயிர் வந்தது.

"வா, கடற்கரையிலே உட்கார்ந்து காற்று வாங்கிக் கொண்டுப் போக வேண்டும்" என்று முருகையன் இழுத்துச் செல்லுன் கத்தரம்.

கத்தரத்தின் பாசத்தையும் பற்றாதினும் கண்ட முருகையனுக்கு அவனிடம் எதைவும் மறைக்கத் தோன்றவில்லை. உள்ளத்தில் அது மோதிக் கொண்டிருந்த உண்மைகள் அனைத்தையும் அவனிடம் மனம் திறத்து கொட்டி விட்டான். கத்தரம் பரீலோடு வரவந்ததையும் கேட்டு விட்டு ஒரு தீண்ட பெருமூச்சு விட்டான்.

"முருகையா! நீ கண்ட தெரிவாமல் வளர்ந்த செல்வப் பிள்ளை. அதனால் உனக்கு இதெல்லாம் பரிசு போல் தோன்றுகிறது. இந்த நிமிஷத்தோடு உன் கவலைகள் விட்டுத் தள்ளி! உனக்கு நான் இருக்கிறேன்! இத்தனை பேரையும் உலகத்திலுநாய் வாழத்தானு முடியாது!"

"அண்ணா! இந்த ஆறுதல் ஒன்றே போதுமா? அண்ணா! என்று உன் கைகள் கூறினான் முருகையன்.

"நீ கோழையாக இருந்தால் எனக்குக் கொபம் வந்து விடும். பார்த்துக் கொள்!" என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தான் கத்தரம். "உடம்பிலே வறுமையுண்டிருக்கிறாயா? சூரியிலே தெளியுக்கிறது. எதற்கு நீ கவலையுடைய? - இப்போதே என்னுடன் என் பங்களாவுக்குப் புறப்படு. ஒரு வேலை விடைக்கும் களையில் என் பேரே தங்கியிருக்கிறது."

முருகையன் அவனுக்கு நன்றி கூறிவிட்டுத் தலைநிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான். கத்தரத்தின் தொற்றத்திலிருந்தும் பேச சிலிருந்தும் அவன் வசதிகள் நிறைந்த வரழிவாகியுடையவன் போல் தோன்றி விட்டான். சில நாட்களுக்கோ வாரங்களுக்கோ அவனுடைய உதவியைப் பெற்றுக்கொள்வதால், அவனுக்கும் சிரமம் இருக்கா தென்று நினைத்தான்.

என்றுலும் முருகையனின் மனம் கேட்கவில்லை. "என்னுள் உங்களுக்கு எதற்குள்ளு சிரமம்?" என்று.

"சிரமமாவது, மன்னுங்கட்டியவா வது! ராஜாவைப்போல் நான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னுடைய அரசன் மனைக்கு விஜயம் செய்து அங்கிருக்கும் குடியுடைகளையும், மதிமத்திரியையும், மற்றவர்களையும் பார்த்தால் நீயே திணைத்துப் போவாய். அந்த ராஜ்யத்தில் உனக்குத்தானு இடமிக்கிறா?"

பத்து ரூபாய் நோட்டை அடைவிய மாய் அவன் ஓட்டம் மேனையில் விடுவெறித்துவிட்டுச் சிவ்வறைகளைப்போனதுக் கொண்ட காட்சியை முருகையன் நினைத்துப் பார்த்தான். அவன் போட்டிருந்த உடுப்புக்களும் விலை உயர்ந்த

துவியன் மோட்டாரிக் கம்பெனின் கார்பதரித் திரு நாசநாதன் அவர்களின் புதல்வர் திரு பாலகம்பிரமணியனுக்கும் சௌ. வசந்தாவுக்கும் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்ததென்பது.

கவி உதவி மெனில் பொரிமன் திரு குழை நாபுரு அவர்களின் புதல்வி சௌபாக்கியவதி பாலவதிகுமார் திரு கஜபதிக்கும் திருமணம் விமரிசையாக நடைபெற்றது.

ரீடன் அன்ட் ஓர்னைன்ஸ் நோட்டாட்டக்ஸ் கட்டரக்டர் திரு செ. எஸ். சிவி வாரன் அவர்களின் மருமான் சௌ. ராஜகங்கமிகுமார் திரு ராமலுத்திகுமார் பம்பாயின் விவாகம் நடந்தது.

உருப்புகள், ஏதோ பெரிய உத்தியோகம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவன் என்று தீர்மானித்தான்.

இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்த போது, "அதோ அப்பா இருக்கார்! அதோ அப்பா இருக்கார்!" என்ற குழந்தைகளின் குதூகலக் குரல் கேட்டது. இருவரும் திரும்பினார்கள். மறுகணமே குழந்தைகளின் உட்பொன்ற அவனை நோக்கி ஓடி வந்தது.

ஒரு குழந்தை அவன் முதுகின் மேல் குதிக்க ஏறியது. மற்றொரு குழந்தை அவன் மடி மீது வந்து ஒப்பாரமாக உட்கார்ந்தது. மூன்றாவது குழந்தை மடியிலிருந்து குழந்தைகளைப் பிடித்துத்தன்னை விட்டு அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டைப் பார்த்தது.

"அப்பா! அப்பா! அப்பா!"

"அப்பா! அப்பா! அப்பா!"

குழந்தைகளுக்குப் பின்னால் ஓர் இளம் வயதுப் பெண்மணி புன்னகை தவறாமல் முகத்தோடு மெதுவாக வந்து கொண்டிருந்தாள். அவளைக் கதறினும் இன்னும் சில குழந்தைகள் வந்து கொண்டிருந்தன.

"என்ன முருகையா இப்படிப் பார்த்திருக்கிறாய்? எவ்வளவு குடியாடகனும் என்னுடையதுதானே என்று நொக்கியிருக்கிறாய்? இவர்களில் பாதிப்பேர் அடுத்த சாயிராற்பத்தைப் போத்தவர்கள். குதுமில் இருப்பது ஒன்று, தோஷ இருப்பது ஒன்று, மடியில் விடப்பது ஒன்று. அதோ வருகிறது பார் அது ஒன்று. ஆக நான் வளையப் படைகள் இப்போதைக்கு..."

முருகையனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. சிரித்துக் கொண்டே "அந்த அம்மான் தான் உங்களுடைய..." என்று கத்தரத்தின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

"என்னுடைய தங்கை சாத்தா!" என்றான் கத்தரம்.

கத்தரத்துக்கு ஒரு தங்கையிருந்ததாக முருகையனுக்கு நினைவில்லை. என்னும் சாத்தாவைத் திரும்பிப் பார்த்த தங்கையையின் முருகையன். அவளும் கனிவோடு கைகளைப் வளைவினாள்.

"இவள் என்னுடைய தம்பி, சாத்தா! பெயர் முருகையன்." என்றான் கத்தரம்.

தான் எந்த முறையில் அவனுக்குத் தம்பியோ, அதே முறையில் தான் அவன் தங்கையாக இருக்க வேண்டுமென்று முருகையனுக்குத் தோன்றியது.

சாத்தாவின் முகத்தில் அவனுடைய பெயருக்கு ஏற்ற சாத்தி நினைவியது. அடக்கம் நிறைந்த அமைதியோடும், எண்பவர்களிடம் மரியாதையைத் தூண்டி விடும் பணியோடும் அவன் நடந்து வந்து, சற்று கிவலி நின்று, அவர்களுடன் ஒன்றாக உட்காரவில்லை.

"அவர்களுகைக் கட்டைகரப் பந்தம் காணவே முடியாதோ! ஏது இன்னதற்குப் புதுமைவாக வந்திருக்கிறீர்கள்?"

"இன்னதற்கு ஓர் அருமைவான தான் சாத்தா! எதிர்பாராமல் இவளைக் கத்தரித்தேன்; இதைத் தான் கொண்டு வந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இனிமேல் தம்முடைய குடும்பத்தில் இவளும் ஒருவர். — ஏன்மா நிறியிருக்கீர்? உட்கார்ந்து கொண்டு பேசலாமோ?"

"குழந்தைகள் என்னை விடமாட்டார்கள் என்று நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கீர்கள். தான் தனியாக இவர்களுடைய விடையாட்டைக் கவனிக்கிறேன்!"

குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு திரும்பிப் போக முயன்றான் சாத்தா. கத்தரம் முன்பு முருகையனிடம் கட்டிக் காட்டிய மூத்த பெண், ஒரு கணம் தயக்கம் தின்று, "என் அப்பா, அம்மா உங்களை ஆபீஸ் முடித்துவிட்டு விட்டுக் குரு வரச்சொல்லியது நினைவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

"இதோ வளம்பி விடுகிறேன் தாயே! உத்தரவை தான் மறக்கவிட்டேன்."

"ஆபீஸில் யாரிடமோ பத்து ரூபாய் கடன் வாங்கிக் கொண்டு வந்து பால் கொள்ளுக்குக் கொடுக்கிறேனென்றீர்மென்! கடன் கொடுத்ததா அப்பா?"

முருகையனுக்கு அந்தப் பெண் குழந்தையின் பேச்சு கரென்று உணரத்தலை மதத்தது. கத்தரமோ கைகளை வென்று வாய் விட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு அவளைத் தன் இரு கரங்களாலும் வாரி அணைத்தான்.

"நீ போகாத பெண்ணம்மா, போகாத பெண்! புத்திரானிடம் பெண்ணை இருக்கிறேயோ போய், அக்காளோடு விளையாடு!" என்று தட்டிக் கொடுத்து அவளை அணுப்பி அணுத்தான் கத்தரம்.

குழந்தைகளுடன் திரும்பிய சாத்தா பன்றியைத் தன் முருகையனைப் பார்த்து விட்டுத் திரும்பினான்.

முருகையனுக்குக் கத்தரத்தின் பெண் கேட்ட கேள்வி மனத்தை விட்டு அகலவில்லை.

"நீங்கள் அந்த ஓட்டலில் சென்று செங்க அந்தப் பணம்..."

"விட்டுத் தள்ளு! பணம் விடக்கிறது, பணம்!" என்று அலட்டியமாகக் கூறினான் அவன்.

குதன் முதலாகப் பட்டணத்தில் ஒரு மனிதனைப் பார்த்த தெம்பு கத்தரத்திடம் முருகையனுக்கு ஏற்பட்டது. அவன் சாத்தா சென்ற இடையில் திரும்பிப் பார்த்தபோது, சிறிது தூரத்தில் அவன் மத்தியில் உட்கார்ந்திருக்க, குழந்தைகள் அவனைக் கதறிக் கும்மாளமடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (தொடரும்)

நவராத்திரி பிரசாதம்

இப்பொழுது அன்று அரை மணி நேரம் தாமதித்தே ஆரம்பமாகிற்று. ஏனெனில் அன்று கழகத்தொழிலிட அதிகமாகக் கூட்டம்! நவராத்திரியில் கடைசி நாள். சமையலென்று மணக்கும் சர்க்கரைப் பொங்கல், வடை, தேய்காயத் துருவதுடன் சஞ்ஞ மீனகாய் தாவித்த எகிசம் கண்டல் என்னும் கூட்டம்

மிருத்த, பத்தல் மிகுந்தது கிட்டதில் விடப்பெண்?

சைவநெயாகப் பரிசுக்காய் வைத்துக் கூட்டிக் கொண்டுமிருக்கும் பெரியவர்கள், பாட்டி மார்கள், குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கும் தாய்மார்கள், கணாரங்கொண்ட உப கைதலிக் கேட்டு எடுத்த மிழ வந்திருக்கும் இளைஞர்கள் - இப்படியானத்தொடரே சைவ கைதலிப் பரிசுத்தது.

உபத்தியாசத்துக்கும் பொறுப்பாகிற்று. நூறு ஐம்பது என்று பாராமல் நைம் செவடி செய்த பிரஞல்கள்கூட அன்று உட்கார இடமில்லை. மிகவும் முடிவாகப் பட்ட அவதி கொஞ்சம்கூட, சமையத்தாப்பத்தை உணர்ந்து பாசைதர் சீக்கிரமாகவே உபத்தியாசத்தை ஒட்டிக் கொண்டு போனார்.

....."இப்படியானத்தொடரே.... சைவநெய் துருவியதா, சாறு சாறுவென, சோதனையிடுகிற நவராத்திரியில் தான் இருக்கிறதே சைவ

நீவராசெனதுடன் கொழு விற்று, சிவமாகைத்தல் ஆனத்தொடர் அமர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கொழு என்ன சாறுவென கொதுவா? ஐந்தினோடுவா விருத்தித சிவகம், புதி, கரடி, பாசை, மரன் குதலிய பிடுகியகம், கருடன், முதல் குருவி வளரவில் பவதிமாயை பட்டினம், திரியினிமம் முதல் மென் மீன்கள் வளரவிடும் பவதித நீர்ப்பிராணிகளும், விருத்தகங்களும், மயிதர் களும் எவ்வாறாக அந்தக் கொதுவென தகவியை மறந்து ரொம்பவும் சாறுவென அமர்ந்திருக்கின்றனவாம். புதிமம், பகலும், பூசைமம், எகிசம், கருடனும் பாம்பும், அரசனும் ஆனபுலும், 'பொலிவாரணம்' திருடனும் பக்கத்தில் பக்கத்தி விருத்தும் எவ்வாறாக அமைதியாகப் பவபதிவாக உட்கார்த்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெய்வர்கள் எவ்வாறாக வந்து வந்து பார்த்து ஆனத்திடுகிறார்கள். ஆனத்திடுகி விட்டு, தேவிக்குப் பூசை செய்கிறார்கள், நீவராசனை செய்கிறார்கள்....."

இந்தச் சமயத்தில் சிவபூசையின் கரடி பூசுத்தொடரில் மிகத்தொடரில்வென ஒருசேரே பட்டது. உபவாசத்தை திருத்திவிட்டு உபத்தியாசம் திருப்பிப் பார்த்தார்.

"எனக்குக் கொடுக்கவில்லை, மாமா சர்க்கரைப் பொங்கல்....." என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பல குரல்கள் எழுந்தன. "எனக்கு மாமா! எனக்கு மாமா!" என்று குழந்தைப் பட்டாளங்களின் கூக்குரல் எழுந்த இடையிடையே எழுந்தன.

"...மாமா, இப்போ கொஞ்சம் கவனிப்புகள். தான் வாய்க்கொடுக்கில், தன்னாடு அப்பா! ஏன் அங்கேவிடுகிறீர்கள்? இவ்வொருத்தராக வாய்க்கிக் கொண்புகள். தன்னாடு, நீர் குழுவாகத்தொடர், இப்படியாக வந்துது! கவனி, இப்போ வடை கொடுக்கின்றன....தெருவாரே! வாய்க்கொடுக்கொடு வாய்க்காதிருக்கள்" என்று பவதித குரல்கள்.

பிரசாதத்துக்காகப் பத்தலிவிருத்தவர்கள் திருநென்று பாவ்த்து தாகாபுறமும் ஒருவதல் பார்த்த உபத்தியாசம், "அமைதி, அமைதி" என்று கத்திப் பார்த்தார். அவர் லாவதி பவன்பட்டினம், கைதலிப் சீக்கிரமே முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியதாயிற்று.

.....இப்படியானத்தொடரே துருவியதா கொடு சைவ நீவராசெனதுடன் கொழு விற்று, ஒன்பதாவது நாள் பூசை செய்வாமை முடித்து பிரசாதம் வந்ததொ இவ்வியோ, அது வளரவில் சைத்தொடர் உட்கார்த்து கொண்டிருத்த நீவராசென கொழு மண்டபத்திலிருந்து கிடைத்து பிரசாதத்தைத் தொக்கி ஒன்றை ஒன்று தன்னிடக் கொண்டு ஓடித் தரவென பவைய கொவத்தது அடைந்தன. புதி புதியாகிற்று. பூசை பூசை கொவத்தது அடைந்தது. மயிதல் மயிதல் கொவத்ததுப் பெற்று விட்டார்கள். கடைசி நாள் பிரசாதத்தைக் கண்டபுடன்' என்று வந்த முடித்தனர். -சென்கி

‘டாக்டர்கள் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவே சிபாரிசு செய்கிறார்கள் — மிதமாக பேதி ஆவது, அயிலத்தை எதிர்த்து, பூர்ண கிவாசனமளிப்பதில் சக்தி வாய்ந்தது.’

உலகத்திலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான டாக்டர்களும், சிகை வைத்தோர் சிபாரிசுகளும், பிரபல வைத்தியர்களும், என நிறைக்க வைத்தியர்களையும் “மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவைப் பிவிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியாவே சிபாரிசு செய்கிறதா?” என்று கேட்டதற்கு அவர்களின் அபேக் “ஆம்!” என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஆம், குழந்தைகளுக்கும், பிரபலம் வந்தவர்களும் நிமிதம் பொற்ற நோயாளிகளுக்கும் கூட பிவிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா சிகையும் பல் தாக்கடித்து என்று டாக்டர்கள் கருதுகிறார்கள்.

இந்த ஆர்சிஎம்எஃம்றுமில்லா?

பேதி வந்தது ஆளுகும் பிவிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா சிகைவாசலும், செங்கைவாசலும், இதனாலும் பெரிதும் செய்கிறது. இரண்டு டிரப்பும் பண்படுத்தித்தான் இப்போது, அகியம்வரை அடக்கும் பிவிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா வயிற்றுக்கு கொண்டு, காபு, குளுகோசைசை மந்தும் மக்சிமீசெட்டை வரும் இதர அயின உபகரணவளிக்ருத்தும் கொண்கவளிக்கிறது.

சக்திவளவா பேதி வந்ததும் இம்மாதிரி கவனம் பரிபூரண கிவாசனவளிக்கிறது!

உங்கள் டாக்டரைக் கேளுங்கள்! ஒவ்வொரு விட்டதும், விட்டவரும் இதுக்கவென்றவது

பிவிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா

சுமார் 75, 180 மில்லன்

இவ்வப்போதும் மிக மிகுதிய அறிவத்தாம் ஏதவக்கரும அநீதவத்திலிருந்து உடனடியாக கிவாசனம் பெற எவரும், எனதும் இவ்வாசன, இவியவாசன பிவிப்ஸ் மில்க் ஆப் மக்னீஷியா கிவாசனம் உட்கொண்டுகவன, 4 மில்லிகவன கொணட கவனம்வன பண்கொணதும், 75, 180 மில்லிகவன மிகுணதும் கிவ, கரும.

முதல் கிவிபெவாசனம் :

உடல் கிவாசனம் கிவிபெவாசனம் கிவிபெவாசனம் கிவிபெவாசனம்

சுமார் 75, 180

வெட்டிமேதை

தேவநாமினா!

ஆகஸ்டு 27-ந்தேதி இதழில் "தாசனீயி வும், தமிழும்" என்றும் தலைவக்கத்தினுள்ள "நிம்மிக்ஞ்செய்தும் தமிழ்நாட்டிழைந்தோன் தமிழ்மக்களின் உணர்ச்சைப் பிரதிபலிக்காமல், வடநாட்டு மத்திசேன் சொத்துவந்த செல்வரம் மக்கள்த் தாக்கி விட்டு வறுமையுடைய தமிழர்கள் செய்த துரநிகழ்வும் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்." என்ற பகுதியுடன் அக்டோபர் 8-ந் தேதி மலிபங்கவத்தின் "எவ்விடம் இந்தக் கீழ்வழிவந்தத் தென்விசையக் கேட்டதற்காகத் தென்வங்கன் உங்களை மன்னிக்க வேண்டும் என்று, உங்களை அறிவாங்கக்கூட, உங்களை மோருட்டு நான் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்" என்ற காகிதவங்களை இணைத்துப் பிரசுர்த்தேன். இவற்றையும் படித்தாவது மூன்று மத்திசேன் நிகுத்தவர்களை எவ்வு எண்ணமே மேகொங்கிவது.

7-10-51

தேவநாமி

த. எ. நாதன்

தேவநாமி எழுத்து

தமிழுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் "உக்க" என்ற மலர் செய்து வரும் சேவை மாராட்டத்தக்கது. மலிபங்கவம் என்றும் தொடர் கவையின் இவ்வ தடையும், பொருள் செய்தும், அறிவுக்கும் வாதங்களுக்கும் வாசிப்போர் மனத்தைக் கலருமென்பதைச் சொல்லத் தெனவங்கன், அக்டோபர் 8-ந்தேதி இதழில் பன்மொழிப் புலவர் "தமிழ் மொழிக்கென்று எழுத்து இயல்வியல் எக்காய் எதற்குப் பாகி வாயினோ, தேவநாமி மொழி எழுதினோ தமிழ் எழுதியும் எழுதி விட்டாய் என்று" என்று கேட்ட தென்விசைக்கு இவர்களுமரணது பதில் இவ்மொழி தமிழன் மனத்தினுள் பகைரத் தாணி போல் பதிந்திருக்கும்.

ஒரு மொழிக்கு அதன் எழுத்துக்கள் ஆகட்ட, அதை நீக்குதல் அம்மொழியை மானபங்கம் செய்வதாகும் என்பது எத்தகைய உண்மை! மலிதன் மிருகங்களைப் போல் மரங்களிலும் குளங்களிலும் வசித்த உயவிலுந்தே உணவுக் கண்ட பொருள்களையும் மனத்தின் தொன்றிய எண்ணங்களையும் குறித்த எத்தகைய பன்மொழிமரணம் பழக்கத்தால் மொழியாக உருவாகிவிடுகின்றன. அந்நி வளர்ச்சியின் பழகம் மேலும் பன்மொழிமரணத்திற்குப் பின் அம்மொழிக்கு ஏற்றவாறு எழுத்துக்கள் உபகட்டப்பெற்றன. மொழிக்கு எழுத்துக்கள் உபகாரணங்களே வன்றி, எழுத்துக்களுக்காக மொழி தொன்றவில்லை. எழுத்துக்களுக்குத் தகுந்தவாறு மொழிக்கே மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லும், அம் மொழி விரை சிறைத்து அறித்து விடுவதாகும்.

இந்த மொழி கட்டாயமாகப் புத்ததப் பாரதென்ற காகிதாறு எதிரின் புகக்கிறது. தென்வின் மொழிநிலியிலிருந்து ஏதாவது தொனக இத்தியைப் பரப்புவதற்காகச் சொ விடப்படுகிறது. தேவநாமி எழுத்துக்களைப்

பத்திய காகிதாறுதிலும் இப்படித்தான் இருக்கமென்று தமிழன் எத்தேனென இட மிருக்கிறது. மொழிப் பற்று அளவு கட்டத்திலும் பற்று நாட்டுக்கு தன்மை பங்கவது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளலாம். ஆனால் தமிழன் தன் மொழியைப் பிரிப்பால் கமத்தலில்லியே. பிறமொழி தன்பாய் வறுக்கட்டாயமாகச் கமத்தல்கட்டு. தன்மொழி உருக்குங்கல் பற்றைகத்தாயின எதிர்க்கிறான்? இது தவறு?

தமிழன் பன்பு எத்தகையதென்பதற்கு மறுதலியத் தட்டத் காங்கொல் காசியத் கவிட்டி தம்புக்கொடு நகல் எடுத்துக்கொட்டு. "இத்தியைப் படி. தமிழைத் தேவநாமி யில் எழுது". என்று கொங்கிக்கொன்று வந்திருக்கும் வடநாட்டாருக்கு அமொக வரவேற்றுக் கொடுத்தான். பூ மலறு சொகித்து திடைக்க கவத்தான். காகி நூற் குண்டாக நாட்டகட் எதிரி வரும் இத்திரா எதிரி அம்மையார் சில தமிழ்ப் புலர் களைக் கற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப் பொருள்கள்கக் கேட்டுக் கவத்து ஆட்டிக்கொண்ட. ஒரு தமிழன் வடநாட்டுக்காகச் செய்த "தமிழ்மழப் படியுக்கள், இத்தியைத் தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதுவதன், எவக்கும் சில பொருள்களில் பொலகை இத்தியில் சொல்லத் தெரியும்" என்று சொல்லவாறுதல், எவ்வித வரவேற்றுக் கிடைக்கும் கவப்பதைச் சித்தித்துப் பார்த்தால் தமிழன் பன்பின் சிறப்பைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

8-10-1951

அருங்கவாடு

ஏ. டி. பாரி

மொழி நிலைப் பிரச்சனை

நம்முடைய இந்திய அரசின் 'கூடுவ இத்தியா' அக்கவ தடவடிக்கைகள் மிகவும் வகுத்தத் தக்க விதத்தின் தொன்றுகின்றன. இத்தியை

அடிமை மனப்பாங்கை என்பது பிச்சுக்கு ஆட்சியின் இருந்தது மட்டு மல்ல. கங்கைக் காசியங்களிலும் அரசு கவக்கவைய நம்பிய பிழையும்தான் அடிமை மனப்பாங்கைமேல் காறும், ஒன்மொழி மலிததும் தன்னுடைய உணர்வுகளை எத்திரி உணர்ச்சியை வளர்த்து வர வேண்டும். கதவன் மலிதன் கைத்துக் கொண்டு காசியம் தட்டிவருதும் கவையக் கொண்டு கதவகை மறத்து விடக்கூடாது. மலிதன் கேட்டுப் போனவுடனே, கங்கை யெங்கும் நின்ற பொருள் நிலையிக்குக்கொகிறது. அரசாங்கம் என்பது ஒரு பத்திரமெனவந்தி மகவுருடைய தன்மையிடுகையையாக் கைத்திரகைதும் அறித்துமே பிரா சாகப் போங்கிடக் கூடாது. -எரணாதி

எனப் பிரேமிகளின் துன்பங்களுக்கே மேல்
நும், பிரேமிகச் சத்திகள் ஒழிக்க வேண்டும்
என்ற கொள்கையின்படி யாராட்டுமேல்
ஒன்றுபட்ட யாரதம் என்று நீங்கலும் பொதே
மாம் மறிந்துது. ஆதல் அந்நகரம் கழி
நகரங்கள் அந்தமற்றவை. பிரேமிகச் சத்தி
களை மேலும் வளர்ப்பவை. உதாரணமாக,
'மொது லிபி'ப் பிரேமிகவை எடுத்துக் கொள்
வோம். தேவநாகரி லிபிக்கு நாம் தமிழ்
மொழியை எழுதிடல் அதன் பற்றி பெருமை
வைத்து தமிழ் தன்மையையும் அறித்து விடும்.
தமிழ்நிப் பெருக்கி மேல் நாட்டார்மொ
கூடுதல் சொல்வது போல்தாம் இருந்துது,
'மொது லிபி'யும். இது ஒரு தேவைவற்ற
மூலப்பம். நாட்டை ஒன்றுபடுத்த என்னி
தும் ஆக்கிவைத்தல் மொதுமொழிக்கு
உரிமே.

இதை நினைத்து வருத்தமடைந்தவர் அந்த
கேள்வியை நிகு மணிப்பலகை அச்சுடன்
அக்டோபர் 8-ந்தேதி 'மணிப்பலகை' வத்திம்
இனக்குமரன் - பன்மொழிப் புறவர் வாதம்
எழுதினார்.

7-10-51

44,000,000

Copyright © 2004

அப்பி லீலயம் உச்சிதம்

சேக்கிழார் மணிமாப்பெருங்குடி இத்தியவ லென்பி
யோர்ப்புள் கிணங்கு இத்த மாதத்திலிருந்து
நிமசென்று 'தோயஸ்டா' என்று மட்டமாக
காப்பிக்கொட்டை ஒரு பழங்குடி லாங்குலு
தாள் இரண்டு பழங்குடி சாதாரண அகல
கலர் ரசக் காப்பிக்கொட்டை நாலுங்குடி
மென்று பிடிவாதம் செங்குராகன். இதனால்
அவர்கள் விதபிசா பாதிக்கப்படுகிறதோ
துவக்கமில்ல மலக்கொப்புள் வளர்கிறது. சர்க்க
ரையே ஏற்போக விவரபாடு உரிமை பெறும்
பொழுது, வரித்தக உரிமை எவ்வளவு பாதிக்க
பெறும் என்பதற்கு இது ஓர் உதாரணம்.
இதனும்தான் பெரிசுக்கு ஸூர் அவர்கள்,
"தோர்மையிலவாத சர்க்கார் தேவலகை
மாத்தும் பணிமிக் கொடுப்பொழுது சமதர்
மக் கொள்வனவளில் துணக்கம் நம்பிக்கை
விமதத்திலுறாகன்" எனக் கூறினிருக்கிறார்.

இந்திய காங்கிரஸ் போர்டு "நேராயன்" எனப் பிரகாரம் செய்வதற்குக் கட்டாயப் படுத்தி ஒரு வழி எடுத்து வருவதற்கு அது அனுகூலமாக "வந்ததே அறிவாயம்" எனத் தாம் கூறினதும்.

4-10-68

සංස්කෘත පාඨය

Gen. 9. 10th. 1861.

மாபட்சம் எவ்வ?

மீதமுள்ள காய்கிரல் மகாதாநு தடைபெற்றது. அதில் நேரு பெருவகளைக் காய்கிரல் தரிசுமரத்தில் ஒதுவர் என்ற முறையில் கைதடி மொண்டார். அவர் ஆற்றிய கைரலியை வானொலியில் ஒலிபரப்பிவிட்டார். அதைக் கத்திரிக் கட்டி மகாதாநுக்குப் பெரிய நேரு ராஜாஜி அவர்களில் பேசியேயோ, அல்லது தி. மு. க. மகாதாநுக்குப் பெரிய நேரு அண்ணாதுரை அவர்களில் சொற்பொழிவிடையோ வானொலி நிலையத்தார் ஒலிபரப்பினர். தாங்கள் பொதுச் சொத்தான வானொலி நிலையம் கைப்பட்டுக் கைப்படுமா? பொருத்தம் உண்டா?

2-10-61

195. 4075-85400020

தமிழக அரசு

‘நுகரகோகட நாடகம்’ என்ற தலைப்பில்
நீதி தரவுகள் எழுதிவிடுக்கும் தலைப்புகளின்
செய்திகளைத் திரைப்படத் துணிந்த அமை
ரும் கருவேற்பாளர்கள் எப்போதும் என்னையும்
செய்திகளைக். இந்தியாவின் தலைநகர
பதவிமைய பிரதம மந்திரி பதவிமைய தாம்
வெளியுடையது காதிநிரல் கட்சியின் தேர்
தல் திட்டமாக ஊர் ஊராகப் போய் பணம்
சேமிப்பது முதல் குற்றம், கொடுக்கும்
தலைப்புகள் பரிசீலித்த விட்டு, கொடுப்
பதாய் பெற்றுக் கொள்வது இரண்டாவது
குற்றம். ‘கொடுத்தால் காதிநிரல்’ கட்சிக்கே
கொடுக்கல்—முதல் கட்சியைக்குக் கொடுப்ப
தால் இருத்தால், காதிநிரல் கட்சியைக்குக்
கொடுக்க வேண்டாம்’ என்று அவர் சொல்லு
வது ஒரு விதத்தில் பங்குறுத்தலாகவும்,
மற்றொரு விதத்தில் பரிசீலித்த தகவலாக
வும் இருக்கிறது.

Get ready.

8-10-61

stat. support

ஆல்மன்னைன் கூலெக்ஸ்
மலர்வீதித்தி வேதியல்
உருவம் சமன்
எவரான் ஹதலம்	டோனாடிடல்
சிவசுந்தரித்தித்தி
உருவம் வேதியல்	காரம்மல்
கவிதி மத்தி
பாட்டல் 0.40
நஞ்சன்கூடு-பல்பொருள்
உருவம் சமன்
எவரான் ஹதலம்		
ஜீஞ்சிப்
மலர்வீதித்தி வேதியல்	நிலா தலம்
மலர்வீதித்தி வேதியல்	காரம்மல்
கவிதி மத்தி
பாட்டல் 0.50
மிகாடோ
மலர்வீதித்தி வேதியல்	மிகாடோ
மலர்வீதித்தி வேதியல்	காரம்மல்
கவிதி மத்தி
பாட்டல் 0.40

கேள்வி எண்: 34. பத்தர் மது, கேள்வி - 1
(மதுவாசியை மதுவாசியாகக் கொள்ளும், தற்போதைய நிலை)

சிறப்பான வாழ்வில் ஒரு சிங்காரப் பொன்னேடு...

வாழ்க்கை

சாத்-சாணி

மல்கள்

கோல்டன் ப்ரூச் . ஹை சோசைட்டி

பின்னே - நேர்த்தியான ஆடைகளை அணிக்கும் ஆலயம்

தி பின்னே க்ரூப் ஆப் பிஸ்ஸ்

ABP/277

மணிபல்லவம்

"சுந்தரபாண
மனத்துக்கு
எதை நினைப்
பது, எதை
நினைவாய் விரும்ப
பது என்ற எல்லை
களை இல்லைவடி,
தோழி! ஒவ்

18-சொல் இல்லாத உணர்வுகள்

அகன்ற வீதியில் கோழர் கோதாரத்
தில் இராக் காவலர்கள் கனவாக அடி
பெயர்த்து நடக்கும் ஒசை மட்டுமே
கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. பட்டினம்
பாக்கத்துப் பெருமான்களில் இருளும்
மெளனமுமே தங்குகின்றன. பரம
இரகசியமாகக் கவந்து பேசிக் கொண்டு
ஏதோ சதி செய்வது போலப் பலக்கர
அமைதி நிலைபது. கரமல்கர் தன்
மாடத்திற் தன்னை இருளில் சிறை
வைக்கப்பட்டுத் தவிர்த்துக்கொண்ட
பெட்டான்:

"வசத்தமாலை! வாழ்வதில் எதுவும்
கனமாகத் தெரியவில்லையாளுள் சாவ
தில் அந்தச் சகம் இருக்கலாமோ என்று
எல்லாவும் சாகத் தவிக்கும் துடிப்பு
உவக்கு எப்போதாவது ஏற்பட்டிருக்க
வதோ...?"

வசத்தமாலை நடுக்கிட்டு, அப்
பாய் என்ன இருக்கிறதென்று புரிந்து
கொள்ள முடியாத கற்றிழை முடி
விரந்த இருளைப் போலவே இத்தக்
கெளரிப்பு இருந்தது. இத்தக் கெளரி
யின் நிரம்பிவிருக்கும் வார்த்தைகளுக்கு
என்ன பொருள்? ஒரு பொருளும்
அனமையாமல் வார்த்தைகள் இருக்க முடி
யாது. சில சமயம் வார்த்தைகளை
தாங்கிக்கொள்ள முடியாத அளவுக்குக்
கனமான பொருள் இருப்பதும் உண்டு.
அப்படி ஏதோ ஒரு கனமான துயரம்
தன் தலைவியின் சொற்களில் இருப்பதை
மெய்மெய் உணர்ந்ததால் வசத்த
மாலை, அழகை ஒலிவை அடைவான்
மாகக் கொண்டு
இருளில் தலைவி
இருந்த இடத்தை
அநுமானம் செய்க
வாறு வசத்தமாலை
தெருவி வந்தான்.
அருடில் மண்டி
விட்டு அமர்ந்து
கொண்டு நெய்னை
கேட்டான்:

"சாவதைப் பத்
திய நினைவு உங்க
ளுக்கு இப்போது
எதற்காக அம்மா
வந்தது?"

வொரு விதாயும அது அனுபவாகச்
செத்துப் போய்க் கொண்டிருப்பதைவிட
ஒரேயடியாகச் சாவது கனந்தானோ? பூத்
துடனிலிருந்து புறப்பட்ட அந்தப்
பாய்பு எங்கைத் திண்டிலிருக்கக்
கடாதோ?" என்னுள் கரமல்கர்.

வசத்தமாலை இப்போதும் தன் தலைவி
யிடம் சேகவதற்குத் தகுதியான சொற்
கள் தனக்குக் கிடைக்காமல் தவித்தான்.
அவளுடைய அனுபவத்தில் பலமுறை இப்
படிச் சொற்கள் கிடைக்காமல் தவிக்க
தோற்றித்திருந்தது. எதிர்பாராத உணர்ச்சி
செனை வந்து மறுபொருள் உறுவதற்குச்
சொற்கள் துணை செய்வாமல் போய்
தீரத் தெரியாதவன் வெள்ளத்தினி
டையே நதித்தது போல் மாய்கிறான்
அவன். "துக்கம், பயம், தளிப்பு, காதல்,
வேண்டி போன்ற சில உணர்ச்சிகள்
முழுமைவாகப் போகவதற்கு வந்து முழு
மைவான முழி ஒன்று உலகத்தில்
இன்றும் ஏற்படவில்லை போலிருக்
வதது, தோழி! என்று தன் தலைவியைப்

மா.பார்த்த சாரதி

போதோ தன்விடம் சொல்லிவிருந்த வாக்விபத்தை நினைத்துக் கொண்டான் வசந்தமாலை. அவனுடைய மெனத்தைக் கவித்துக்கொண்டு மீண்டும் சரமஞ்சரிபின் கேள்வி எழுந்தது.

"என்னம், வசந்தமாலை! தான் கேட்ட கேள்விக்கு இன்னும் நீ பதில் சொல்வாமல் இருக்கிறாய்?"

"என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை, அம்மா! உங்களுடைய இந்தக் கேள்விக்கு மறுமொழி சொல்வதற்கு என்னிடம் சொற்கள் இல்லை. அதற்குத் தகுந்த சொற்களை நான் தேடித் கொண்டிருக்கிறேன். "உணர்ச்சி களைப் பரிபூரணமாகப் பெருகத்தக்கென்று முழுமையான மொழி ஒதுவும் உங்கட்கில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை" என்று நீங்கள் அடிக்கடி சொல்வீர்களே! அதைத்தான் இப்போது நான் உங்க ளிடம் சொல்வ வேண்டியிருக்கிறது."

"நில் வேண்டல் மனிதனுக்கு தடுவி ளுள்ள தாவு அறுத்து போகும். அப்படி நாவறுத்து பின்பு அவற்றிலிருந்து ஓதம் பிறவாது. உத்தரமால் அற்றுப் போக என் றமையும் இப்போது அப்படித்தான் தாக்கிமுத்த பன்னியைப் போல இருக் கிறது. என்னுடைய வேட்டைகளை விற்றி விற்றாக வளர்த்து தனியாத் தாகமாலி யும் அதை விற்றென்றாகக் கொண்டு முடியாமல் ஏமாத்து நிற்றிற் காரணத் தால் என் வேட்டைக ளை வேண்டும். அல்லது நானே தீர்த்துவிட வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு நான் வந்தாயிற்று. வசந்தமாலை!"

"உங்கடைய அபித்தும் கொண்பத் துணியும் அளவுக்கு அப்படி ஒரு வே ளையும் உண்டா அம்மா?"

"உங்களுக்குத் தெரியாதா, வசந்த மாலை! வேட்டை என்ற தமிழ்ச்சொல் ளுக்கு, 'எனது அறுபல்க்கத் தவிக்கி ருமோ' அனது அடைத்தாமைத்தித் திராது உணர்வு' என்று பொருள் தெரியும். இரண்டு மனங்கள்க்கு தடுவிச் ளுன்ற மற்ருென்று தலைய ிருக்கும் வேட்டைக்கு 'ஒருவர் ஒருவரை இன்றி அமைவாமை' என்று அகப்பொருள் தாய்க்கில் பதனாரம் சொல்லி வீடுக் கிலுர்கள், தோழி!"

"எந்தப் பதத்துக்கு எந்த நுணிய் எப்படியி் பொருள் சொல்லிவிருந்தாய் என்ன அம்மா? மனத்தில் குழிர்ந்து குழிற் குறுகியவைகளாகக் கெதிப் போன உணர்ச்சிகளின் ஆழத்தை அளப் பதற்கு ஒரு மொழியும் சரியான பதற்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று நீங்கள் பழமறை சொல்லியது நான் நீங்கத்த உண்மையாக நித்தும் போல் இருக்கிறது."

"வசந்தமாலை! இந்த வேட்டைகளும் மனத்தில் கூத்தத் தானிலிருந்து தான் தான் எவ்வா வேதனைகளையும் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதற்குக் காரண மாவவர் என்னவோ இந்த விதாபுகரை ஒரே விதமாகத்தான் இருக்கிறார். எதற்கும் அடிமைப்படாத இரும்பு மனிதர் களைக் கூட அன்புக்கு அடிமைப்படுத்த வாம் என்று அறநூல் ஆசிரியர்கள் கூறி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய மனத்தின் வேட்டைகளையப் பிறப்பித்தவ ராகவும், வேட்டைகளாகவும், வேட்டைக ளைத் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் - எவ்வா மாகவும் அமைந்திருக்கிற கத்தர இரே குரோ, அண்ணபக்கடப் பிறரிடமிருந்து ஏற்றுக் கொள்ளத் தயங்கும் அளவுக் குத் தன்மாவும் உன்னவராக இருக்கி ருரே இன்னதற்கு தானங்காடியில் கடத்த திங்கிற் றி அவருடைய தன்மானத்தில் கோபத்தைவும் வந்திருக்கும். ..என் தத்தையவரின் சதிக்கு உட்கத்தையாக இருத்தவொண்டு கானே அவரைச் சூழ்ச்சியாக் கொல்வ யிருப்படுமென் னன்றுகூட அவர் திண்திருக்கையார்..."

"தீர்சயமாக அவர் அப்படி திண்த் திருக்க மாட்டார் அம்மா! உங்கண் மைய அவதற்றுக் கலங்கிப் போலிருக் கிற காரணத்தால் நீங்களாகவே அவ ளுடைய குணத்தை மாற்றி மாற்றி திண்துக் கொண்டு விடுவா வகுந்து விதிர்கள். கோபதாபங்களாக - துட்படு மெ நிதிய மவிதராக அவர் இப்போது தோன்றவில்லை அப்படி அட்படுமெ வரையிருந்தால் தானங்காடியுக் கூட்டத் திக் உங்கட்கெமல் எதிர்ப்பட்ட கற்களைத் திக் உடங்கில் தானே தாங்கிக் கொண் டிருக்க மாட்டார் அவர். வேட்கமாக மகிஷாசுரிக் கு ஏதிக் சென்றவன் அதற்கு அப்பால் பயங்கரமான பன்னத்தாக் கைக் தவிர வேருென்றுமில்லை என்று அறித்து கொண்டு மறாபடியும் மெ திங்கிக் திரும்பி வந்தாற்போல உடல் வலிமையால் ஒரு காலத்தில் அங்கார அடம்பர அணங்குகளில் உச்சிக்குப் போய் விட்டு எலிமெக்குத் குெற்பிய அதுவ வுதானிகத்தான் இப்போது தோன்றுகிறும்மா அவர்! உங்களைக் கருவியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவருக்கு இந்தக் கெடுதல் செவ்வயர்கள் ஒரு தாளும் தன்ருயிருக்க மாட்டார்கள். அத்த தக்கப் பாய்பு தானங்காடியில் கருவகர ஏழ்ம் திண்டலில்லியவானுதும் உங்கண் மனத்தில் அங்குக்காக அவ ரையே பொருளாகக் கொண்டு பிறத்திருக்கும் வேட்டைகலைத் திண்டி அதில் இறழ்த்திருக்கும் உறவினன் கஞ்சைக் கைத்ததைப் போல ஆகி விட்டது."

“வசத்தமாலை. அந்த உறவு பிறத்த ழுதல் தானிலிருந்து இன்றுவரை அங் கிடம் ஒரே தன்மையுடையதாய் மாறு மலே இருக்கும் குணம் ஒன்றை தான் தொடர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு வரு கிறேன். ‘எவ்விடமிருந்து எதைவும் ஏற்றுக் கொள்ளாமை’ என்ற குணம் தான் அது. அப்பி யவையெல்லாம் வெற்றி கொண்டு தோளில் முய்க்க மாலை அசைய என் பவலக்கெதிரே தின்றுகொண்டே தாம் பரிசளித்த மணிமாலைவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார். பின்பெருகுரன் வெள்ளியருக்கி லார்த்து நீட்டிமுறி போன்ற வெண்தாழை மடலிக் கொம் பந்தக் குழம்பையும் என் உங்கத்து உணர்வின் துணியங்கலையும் கிடைத்துக் குழைத்து எழுத்துக்களாய்த் தீட்டி தான் எழுவிய மடலையும், மடலின் கிடுப்பத் தையும் சேர்த்தே ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார். அத்தம்பின் புயதாய் மழையு மாறினாந்த பயங்கர தூவு ழன்றில் எப் பல் கரப்புத் திவின் கடுகி என்னுடைய மனத்தின் மெய்கி. சனாவுகியிசு. மானிக்ககககக எத்திகொண்டே காக மலர்ந்து மணம் பரப்பி தின்றபோது ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார். இப்படித் தொடர்ந்து மறுத்துக்கொண்டே இருப் பதற்கு எவ்வளவு நேராக கரம் வெண் ழும் என்று நினைத்துப் பாரக்கும்போது அங்குடைய அந்த வலிமைக்கு முய்க்கும் தாழும் என்னுடைய வேட்கையும் அது லாகத் தேய்த்து விறுத்துப் போய் விட் டது போல் தோன்றுகிறதாம்! ‘மனத்தை இடைவிடாமல் அகத்தெடுக்கின்ற கார ணத்தினால் உணர்தல் பெரு தோர்’ என்று எனக்கு நம்பே திமிர்ந்து சின்று கொண்டு துணிவோடு சொல்கிற கதா லரிடம் போய் என்னுடைய அசையை தன் சொல்வதற்கான வார்த்தைகள் எந்த மொழிவினாலது இருக்க முடியுமா என்பதுதான் இப்போது என் யாகா விருக்கிறதாம். வசத்தமாலை!”

கரமஞ்சரி ழல்வோரு சொல்லினும் அழுண்ட தெய்கி நிற்க - ஒக்கொரு சொல்லுமே தனித்தனியாகவும், வாக் கியமாகவும் பிரித்தும் சேரித்தும் அரு ளது போலவே பேசினான். பக்கத்தில் இரு னோடு இருவாக மண்டிவிட்டு அமர்ந்

திருத்த வசத்தமாலைவிடமிருந்து தன் ழுண்டை இந்தப் பேச்சுக்குப் பதில் இவ்வாமற் போகவே கரமஞ்சரி பேச்சை திறுத்தினான்.

“என்னடி வசத்தமாலை! நான் சொல்வதை பெய்காரம் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறாயோ, இவ்வியோ?”

இந்தக் கேள்விக்கும் வசத்தமாலைவிட மிருந்து பதில் இவ்வாமற் போகவே கரமஞ்சரி தன் மூகத்தை வசத்தமாலை யின் மூகத்தருகே கொண்டு போய் மூக் கக் காற்றோடு மூக்கக் காற்றைக் கவக்கி மூடிக்க அண்ணையில் தோழி அப்போது அந்த மாடத்தின் குருளில் எதை அப் படி உற்றுக் கவனிக்கிறான் என்று துழா வினான். தனியிப்பாடுவ தன் பேச்சையும் பொருட்படுத்தாமல் உதாரணம் செய்து விட்டு உற்றுக் கவனிக்கும் அளவுக்கு அப்படி மூக்கிப்பாக வசத்தமாலைவின் பார்வைக்கு என்ன கிடைத்திருக்கமுடி யும் என்ற சத்தேகத்தோடு தோழியின் பார்வை சென்ற இக்கிழைபிய தன் பார் வைையும் பின்பொரு ளிடட்டான் கர மஞ்சரி. அப்படிச் சென்ற பார்வை தடைக்கு இவக்காக வாய்த்த இடத்தில் போல் தின்றதும் அங்கே தென்பட்ட காட்சிவிரிந்துபயமும் நடுக்கமும் பிறத் தும். வசத்தமாலைக்கு வாய் அண்டத் துப் போன காரணம் இப்போது கரமஞ் சரியும் பரித்தது. கரமஞ்சரியும் வாய் அண்டத் துப் போனான். போகும் முகத்திக்கு உட்காக்கும் புரண மறுத்தது. உண்கன் திரிசுருக்கி இமைக்கவும் மறந்தன.

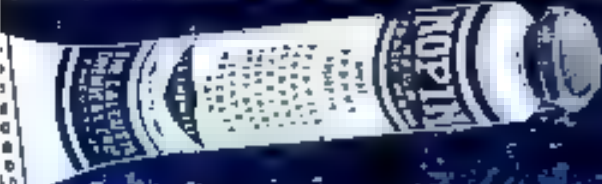
பார்வை சென்ற இக்கிழை இருசின் துணிக் அத்தரத்திக் தொங்கும் தெருப் புப் பொறிகளைப் போல் இரண்டு சிவப்பு இரத்தினங்கள் பார்பென்று மின்னிக் கொண்டிருத்தன. கறுப்பு உடம்பிய் இரத்தம் வழிவது போல் செல்லொளி விசித்து இருசின் கடுமையைத் துணைத் துக் கொண்டு பாவும் ஆற்றல் வாய்ந்த அத்தனை இரத்தினங்கள் அத்தப்பெரு மானிகையில் தன் தத்தையாரின் ழன்று கோல் பிடியான யானி மூகத்தில் மட்டுமே உண்டென்பதைக் கரமஞ்சரி நினைத்தான். உணர்ந்தான். அதன் விளை வாகப் பயத்தான்.

10-சுந்தராமணிக் தோன்சன்

ஆழமந்தத்துப் படைக்ககன் சாணிக் ழுத் திருப்பி வந்த பின்னும் தெரு நேரம் வரை முகுத்தப்பட்ட கரப்பற்றியே திரைத் துக் கொண்டிருத்தான் இவங்குமரன்.

‘அதிலின் மிகுதி காரணமாக மனத் திக் உண்டாபிற நேருக்கை இறக்கக் கூடாது என்று என்ணி என்ணி அந்த இறுமாப்பையவனார்த்தமேலும்மேலும்

பொது நோய்கள், கிருமிகளும், பூஞ்சைகளும் சூழி உருகும். சிகிச்சை யாகத் துணைப் பெறவேண்டியவர்கள்

நோபின்

சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி நிபுணர்கள் மருந்து

சொறிக்கருத்து, மருக்கள், கொப்புளங்கள், கட்டிகள், புண்கள், கரவுகளும் முதலியவற்றிற்கு

மார்க்வென்டம்

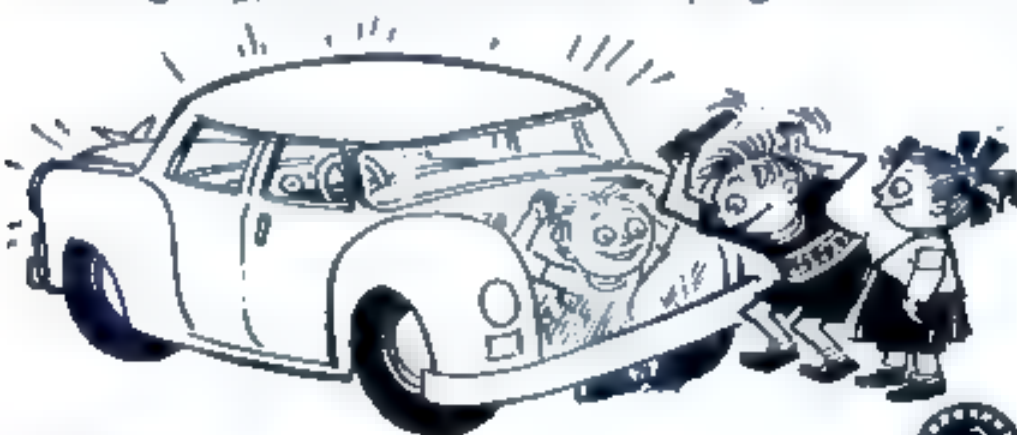
தீம் கீம்

57-57M

தென் இலங்கை ஆபீஸ்: 5/149, சீராய், சென்னை-1

பளபளக்கும் தர மென்மையை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளலாம்

Spartan

ஆட்டோ-லாக் கொண்...

வண்ணம் தூத்திட்டு, உறுது, உபயோகப்படுத்தி
எலிமென்ட், கைட், கைட் ரோபிதம், கித்த
பளபளப்பு மற்றும் சேலா தர கொண்...

அடிமைப் பெயர்ன்ட் & கெய்ரிக்ஸ் லி... சென்னை, சென்னை-11

தென் இலங்கை ஆபீஸ்: 5/149, சீராய், சென்னை-1

ஸ்பென்ஸரின்

பதம் செயல்பட்ட பழங்காய்கள்

விருந்தை

மேலும் சிறப்புறச் செய்யுங்கள்
எப்போதும் பந்தப்படுவதற்கு இரத்த
கின்றன, பதம் செயல்பட்ட பழங்கள்!

உங்களுக்குப் பிடித்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்க
ஸ்பென்ஸரின் பழங்காய்கள், தேர்ந்த
காய்கள் துண்டு, கீச்சு, கஞ்சிப்பழத்
துண்டு, தாக்காய்ப்பழம் முதலியன

எப்போதும் ஸ்பென்ஸரின் உயிர் தரப்படுகின்றன தேர்ந்தெடுக்க

PREPARED BY SPENCER & CO LTD IN THEIR MODERN FILLING PLANT AT KAMPUN U P

எப்போதும் ஸ்பென்ஸரின் உயிர் தரப்படுகின்றன தேர்ந்தெடுக்க

பெருக்கி கொள்ள ஆசைப்படும் அந்
வாஸிகளைத்தான் தேற்று வரை இந்த
நாளங்காடியில் நான் சந்தித்தேன்.
நான் தனக்குப் பெருமையாக சிறும்பி
வளர்ந்துக் கொண்ட அகங்காரமே ஒரு
நிலைக்கு மேல் தனக்கும் அடங்காதபடி
மதமாய்ப் பெருதி விடும்போது அந்த
அந்த விநாடி வரை வளர்த்து வந்தவன்
பரிதாபத்துக்கு உரியவனாகி விடுகிறான்.
எல்லியன் மிகுதி காரணமாகவும் மனித
மனத்தில் பெருமீதம் உண்டாகலாம்
என்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கி
றார்கள். சீர்த்திருத்ததான் 'பெருமீ
தம்' என்பது மற்றொரு பெயர். பெரு
மீதமாவது மற்றவர்களுக்கும் உயர்ந்து
தான் பெருமையாகித் திற்தல். அந்
வாஸிகளாக இருப்பவன் பெருமையாகித்
திற்பதை மற்றவர்கள் உணர்ந்து அவன்
உயர்த்தையும் தங்கல் தாழ்வையும்
நினைத்து விடப்படுதான் தீவாயமாக
பெருமீதம். அப்படி இவ்வாமல் 'தான்
பெருமையாகி உயர்ந்து திற்திறேன்'-
என்று பெருமீதத்துக்குச் சொந்தக்
காரனே தன்னை விடுத்து கொள்ள முற
படும் போதுதான் பெருமீதம் மெல்ல
சொல்லப் பெருமீதமாக மாறுகிறது. —
என்று எண்ணியவனாக தெருப்புப்
பிடித்த வீட்டுக்குள் சிறைப்பட்டிருந்த
வரைப் போன்று அகங்கார மதத்தி
லிருந்து விடுபடத் துடித்த மூக்குத்
பட்டினி மூகத்தை நினைவுக்குக்
கொணர்ந்து தந்தபடியே சிரித்துக்
கொண்டான் இளங்குமரன்.

மருள் மாலை நேரத்துக் கடற் காற்று
ஆவமுற்றத்துப் படைக்கலைச் சாலை
மரங்களையும், செடி கொடியிளையும்,
அவற்றின் காய், கனி, பூப்பொத்துக்
களையும் ஆட்டி அசைத்துக் கொண்டிருந்
தது. இளங்குமரன் படைக்கலைச் சாலை
யின் தோட்டத்தில் நினைவுகள் வரிகை
யாய் அருகும் மன நிலையோடு உரை
லிக் கொண்டிருந்தான். மண்ணில்
கந்தகம் போல் தரைவிய் கருண்டு
கொடியொடியுப் பரத்து மடர்ந்திருந்த
அறுகம் பூப்பெணியில் புள்ளி மான்கள்
உலாவிக் கொண்டிருந்தன. அந்த
மான்கள் தனி திரிதும்போது தற்
செயலாய் அவற்றின் கண்கள் மட்டுமே
தனிவாக நகர்ந்து மூன் வருணை போல்
தோன்றும் அழகை இளங்குமரன் கண்
டான். இன்னொரு புறம் இந்த மண்
னின் எண்ணற்ற அழகுக்காகக் கண்ணி
தக்காவே தன் வண்ணத் தோலை
வெல்லாம் கண்ணாடி திண்ணற் போல்
மயில் ஒன்று கலாபம் வீசித்து ஆடிக்
கொண்டிருந்தது. ஆவமுற்றத்துக்
தோயில் மதின்க்கும் அப்பால் கடல்
நீல நிறத்துக் கொள் எழிற் கொன்றை

குடைக் குடை

"உல்லாசம் தேற்று இருபது
ரூபாய்க் குடை வாங்கிப்போனோ
அது மகி மட்டம் போயிருக்கு!"
"சரி சரி" அது தங்கல் உயர்ந்த
கமர்ச்சோ என்ன ஆகிவிட்டது?"
"தேற்று ஒரு ஓட்டலில் மதத்து
வைத்தும், ரெட்ஸ் இன்றும் அது
வைத்தபடி அப்போயே இருந்தது
என்றும் என்ன அரித்தமாய்?"

யாக எல்லையற்றுப் பரத்து தெரிந்தது.
தோட்டத்தில் உலாவித் கொண்டி
தன் போக்கில் நிமிர்ந்த இளங்குமரன்
மூங்கி தன்னை நோக்கி வருவதைக்
கண்டு திகைத்து சீஞ்ஞன். மாலைவிய்
படைக்கலைச் சாலைக்கு வந்து தன்னைக்
காண்பதாகத் தன்மீடம் நாளங்காடி
யின் வளநாடுடைபார் உதிரிந்தது இப்
போதுதான் அவனுக்கு நினைவு வந்தது.
புறப்படும்போது வளநாடுடைபாரும்,
அவர் மகனும் சேர்ந்து புறப்பட்டு வந்
திருக்க வேண்டுமென்றும் வளநாடுடை
பார் நீயதாகமறுவரோடு பேசச் சேன்ற
பின் மூங்கி தனிவாகத் தன்னைத்
தேடிக்கொண்டு தோட்டத்துக்கு வரு
கிறான் என்றும் இளங்குமரன் புரிந்து
கொண்டான்.

மூங்கி தோளையில் வரும் தோற்றத்
தைக் கொண்டே அன்று அவன் அதிக
மான சிரத்தையோடுதன்னை அவங்காரம்
செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறான் என்
பதை இளங்குமரன் அறிந்து கொள்ள
முடிந்தது. எதிரே தன்னை நோக்கி
அவன் ஒங்கொருமுறை சிலம்பு ஒலிக்கும்
பாதங்களைப் பெயர்த்து வைக்கும்
போதும் அப்படியுப் பாதம் பெயர்த்து
யிழித்து நடக்கின்ற மண்ணின்மேல் ஒரு
புதிய அழகை ஊன்றிக் கொண்டே

தடத்து வஞ்சகப்போவ இரும்புடைத இனம்
 மூரன் கண்டான். உடனே காரணமின்
 றியோ அய்வது காரணத்துடனே அவ
 னுக்கு விசுவாசமில் தடை தீரவேண்டு
 வததது. 'இந்த மண்ணில் எவ்வளவு
 தடக்க மாட்டேன்' என்பதுபோல் பிர
 வாகத்தின் மிதக்கும் பூவாக தடத்து
 வரும் விசுவாசமையும், இந்த மண்ணில்
 ஒவ்வொரு அடி பெயர்த்து வைக்கும்
 போதும் ஒரு புதிய அழகம் வரவில்
 கொண்டு தடப்பது போல் உடனடியும்
 மூலநிலையும் ஒப்பிட்டு எண்ணி, அந்த
 எண்ணத்திலும், திறமையும் படைத்
 துக்குள்ளிருந்து வெளியும் முடிவை
 அவன் பெறுவ தற்குள்ளேயே மூலநிலை தவ
 னுக்கு மிக அருகில் வந்து விட்டான்.

"என் தந்தையும் தானும் வந்தோம்.
 ஆவழிவந்தது காலகாலம் தந்தையும்
 பெரிச் சொன்பே உடற்கணம் படை
 மாடுப் போல் விட்டார்கள்... நான் மட்
 டும்.....?"

பவாநிலைதவன் என் வந்தது கல்
 மூல நிலைத் தவக்குக்கு முன்னாலேயே
 தளர்ந்து விட்ட விழுந்த விடுவதைப்
 போல் மூலநிலைப் படைக்கை காலகால
 தொடங்கிப்பட்டுத் தவநிலை. உடனே
 வேயே தளர்ந்து போனதால் இரண்டி
 தவநிலை தவநிலை.

இனம்மூரன் அவன் மூலநிலை உட
 னும் பார்த்து விட்டுப் புன்னடை செய்
 தான். அவனுடைய பார்ப்பைவந்த
 தவநிலை கொள்வதற்கே அவன் வந்த
 தது அவனுக்கு. அவனே பார்ப்பை
 போடு விட்டு விட்டால் அவன் வந்த உட
 வார்த்தைகளைவந்த தவநிலை கொள்வ
 வைத்தான்.

"இருள் உடற்கணம் படைமாடுப்
 போலிருக்கலாமே. நான் உடற்கு மட்
 டும் உடற்கணம் காற்றில் மேல் திட
 ரென்று இவ்வளவு வெறுப்பு இவ்வளவு
 எப்படி ஏற்பட்டது?"

"மூதன்மைவான விருப்பமாக வந்த
 விருப்பமின்றியே அதன் கைவழியைப்
 போகிறபோது இரண்டாய் படைவான
 எல்லாவற்றையும் வெறுக்க வேண்டிய
 கதை தவிர வேறென்ன செய்ய முடி
 யும்?" என்று இனம்மூரனுக்கும் பதில்
 சொல்லிவிட்டுத் தான் திறிது கைநிலை
 மாடுபோல் பெரி விட்டதாக உன்னுறப்
 பெருமையும் பட்டுக் கொண்டான்
 தவநிலை. தவநிலைவாடியில் அவனுக்கு
 வெளிக்களியினிலும் போது பயத்தது
 போல அவன் மூதன்மைப் பார்ப்பதற்கே
 பயப்படாமல் இங்கே இப்போது தான்
 சற்றுத் தவநிலை அவனுடன் போக
 மென்று தவநிலைவது அவனுக்கு. அவ
 னும் தவநிலைவது அவனைக் கேட்டான்:

"நீ மூதன்மைவான விருப்பமிவது எது?
 இரண்டாய் படைவான விருப்பமிவவை
 என்ன? மூதன்மைவான விருப்பமிவது
 ஏன் வெட்கக்களில் அதற்காக இரண்
 டாய்ப்படைவான விருப்பமிவவற்றை நீ
 வெறுப்பானேன் என்று தெரிவாமல்
 தான் உன்னுடைய கேள்விக்கு மறு
 மொழி சொல்வது சாத்தியமில்லையே
 மூதன்மை" என்று இனம்மூரன்.

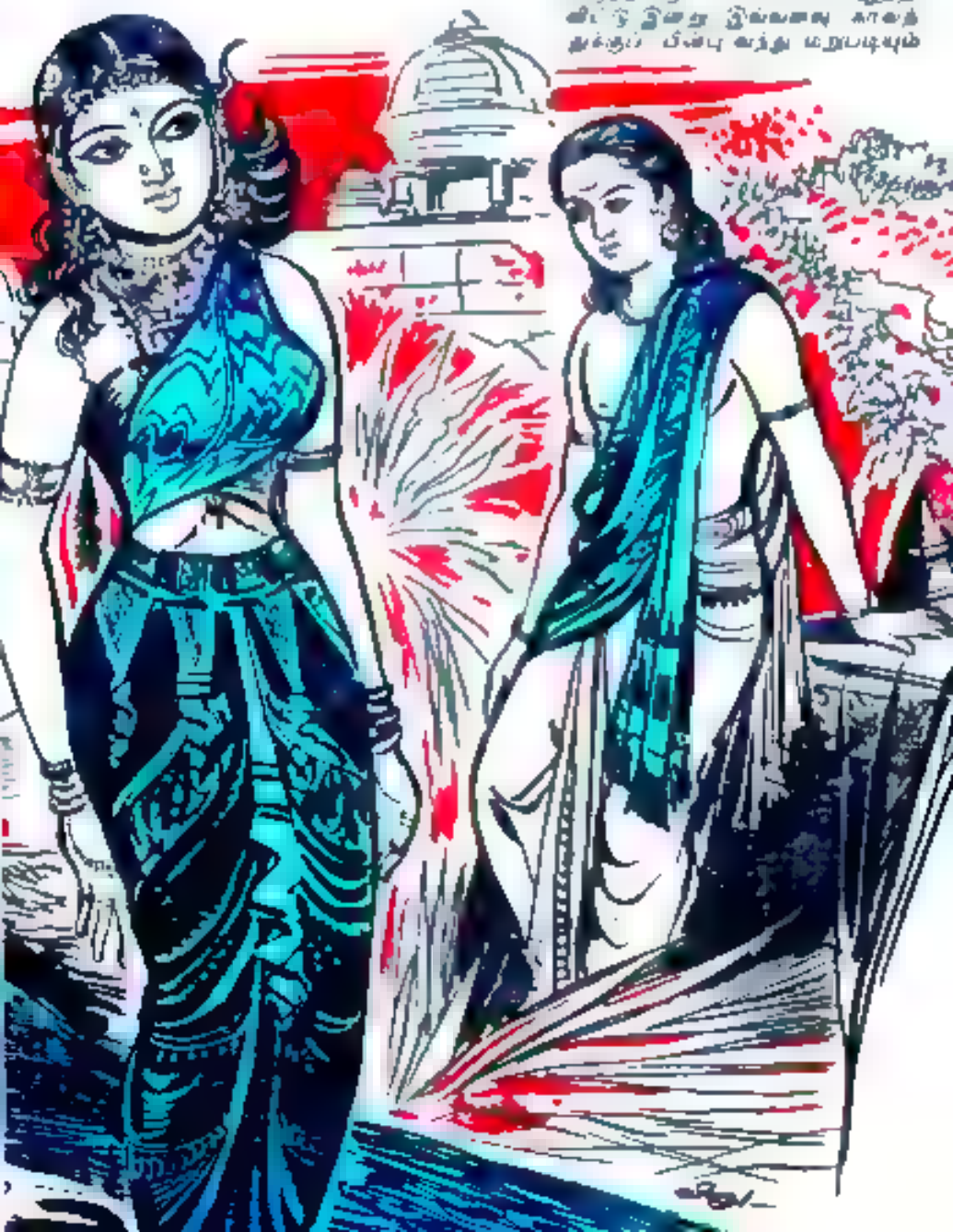
"சாத்தியமில்லாததுதான். என்னுடைய
 இந்த இரண்டு வகைகளையும் எனக்கு
 மிகவும் வேண்டிய மூதன்மைவான தவநிலை
 களைப் பண்பட்ட போதெல்லாம் மூதன்மை
 தடவை உயர்ந்தது ஆற்றினேன் தான்.
 இப்போது இவ்வளவு காலம்
 துக்குப் பின் அந்தத் தவநிலை
 களைக் காலப்பட்டுத் தவநிலை
 தெரிவ விட்டேன் அவை கைநிலை
 மையித் தவநிலைகளைப்
 போல் திறம் பெற்று
 மின்னுவதென. ஆனால்
 ஒரு காலத்தித் அந்தத்
 தவநிலைக்கு
 மூதன்மை
 உயர்ந்தது

காத்தவசுரூபை எககாலுக்கு இன்று வரை அந்தத் தோள்கள் தன் திறத் தையையாகவே இருக்கின்றன என்பதை நினைப்பதுதான் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத வேதனையாயிருக்கிறது ஐயா!"

முக்கூ இப்படி இன்னும் கருத்ததைத் தன்மை மாரும் தான் சொல்ல வந்த விஷயத்தைச் சிறு பிள்ளை கதை போடப் பின்னிப் பின்னிச் சொல்லிய னதை வேட்டு இவ்வசுரூபம் மேலும் சிரித்தான்.

"ஐயா! இன்று நீ வானரச் சூதற சொல்லியபோ அந்த மனிதன், 'மார் பிறும் தோளிலும் காலம் படுவதைக் கவிசும் விழுப் புண்கள் என்று கூறிப் புழிசும் முத்திரைகளைப் போற்றியிருக் கிறான். அகவே நீ இவற்றை மருத் திட்டி ஆற்ற வேண்டாம்' என்று சொல்லி அந்த தாளிலேயே கனக்கு எதிர்த்துக் கொடுத்து என்டா, இங் கூலா? அன்று நீ அவன் தங்கக் கு மருத் திட வேண்டாமென்று மருத்ததைதும் போது படுத்தாமல் அவனுக்கு மருத்திட்டும் காலங்களினை ஆற்றி விட்டு இன்று இவ்வசுரூப காலத் துக்குப் பின்பு வந்து மறபடியும்

உன் சொற்களால் அதே மனிதனுடைய மனத்தைக் காயப்படுத்தலாமா? இது உனக்கு சிவாயமா? அன்று ஆத்திரம் காயத்துக்கு நீ இன்று வந்து பயனை எதிர்பார்ப்பதும் பண்பில்லையே? பிரதிபலனை எதிர்பார்த்துச் செல்லும் காரியங்கள் உயர்ந்தவைகள் அல்லவோ? அப்படியே பயனை எதிர்பார்த்துச் செல்லும் நோன்புகளைச் 'செவ்விதங்கள்' என்று பெயரிட்டுச் சமசு நூல்கள்கூடக் குறைவாகத்தானே மதிப்பிடுகின்றன?"

"நான் சமய நூல்களைப் படிக்கவில்லை, இந்த உலகத்தில் நான் படித்துத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற ஒரே விஷயம் அன்புதான். அந்த அன்பை உட்கொண்டு வாழிட்டுத் தொற்கவும், நான் விரும்பவில்லை..."

நாளங்காடியில் சமயவாதிக்கின் பெரிய பெரிய கேள்விகளை வெல்லும் அழகாகவும், ஆணித்தரமாகவும் கூறிய மறுமொழிகளின் மூலம் வென்ற இளங்குமரன் பேசுதலைய ஒவ்வொரு தவிர வேறொருவரும் கற்றறிவாத முயற்சி என்றும் இளம் பெண்ணுக்கு முன்னால் இப்போது தயங்கினான். இதைத்தான்.

"இந்த உலகத்தில் நான் படித்துத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிற ஒரே விஷயம் அன்புதான்!" என்று சொய்கிக் கொண்டே வந்தாலும், அழகாகவும் பொங்க எதிரே வந்து நிற்கும் இத்தப்

பெண்ணுக்கு இன்று நான் என்ன பதில் சொல்வது? என்று அவன் மனத்தில் பெரிதாய் ஒரு கேள்வி எழுந்தது.

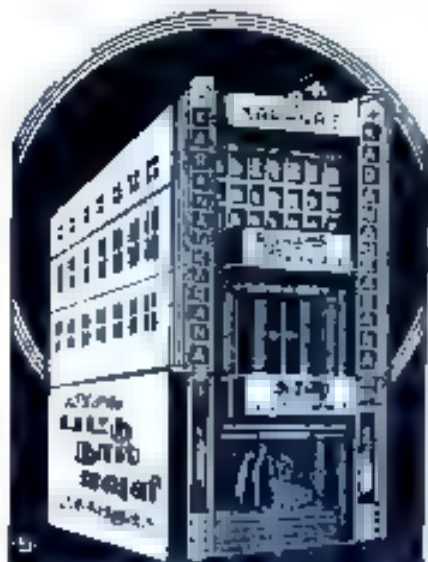
அப்படிக்குச் சமயம் ஏது? வாதம் ஏது? தகுக்கம் ஏது? எந்தப் பிரமாணத்தைச் சொல்லி அதை எப்படி மறுப்பது? அவனுக்கான பதிலைத் தேடுவது போல் எதிரே நிற்கும் மூலிகையின் மனத்தைப் போலவே மேலே திரியவமாய்க் காங்க மறிவிருந்த ஆகாயத்தைப் பார்த்தான் இளங்குமரன். யாருக்குச் சொல்வதற்குப் பதில் கிடைக்காமல் அவன் ஆகாயத்தில் அதைத் தேடிக்கொண்டிருந்தானோ, அவன் அவனுடைய கத்தரமணித் தொள்களை அவையே தனக்குப் பதில்கள் என்பது போலப் பார்த்தானான். கடற்கரையிலே ஆனந்தமாக விளிக் கொண்டிருந்தது. மலிவ் இன்னும் கண்ணகத் தொகை விரித்து ஆடிக்கொண்டிருந்தது. முல்லைக்கும் இளங்குமரனுக்கும் 30 மில் நீண்ட குட்டியப் புல்லிமான் ஒன்று தவிரமிர்ந்து கைத்தட்டினுற்போல ஓரங்களில் கருமை மிள்ளும் தன் அழகிய நீய்விழிகளால் இருவரையும் மாறி மாறிய் பார்த்தது. குனிந்து அந்த மாலின் கண்ணைப் பார்த்த இளங்குமரன் மூலிகையைப் பார்த்தவையினாலும் அவன் கண்களிலும் அந்த மருட்சி கலந்த அழகுதான் இருக்கவேண்டியிருந்தான். (தொடரும்)

செல்லல் தவிர்த்திடுவாய்!

யின்னல் விடுவதென்று மெய்குறும் தொடுத்தல்—உறும்
யின்னல் அமைந்தெனப் பெண்ணைக் கருக்கொடுத்தல்—புறும்
பொன்னின் நீறும்பாடத்துக் கண்ணல் கவித்திருக்கக்
கண்ணித் திறம்பெற்தல் யின்னல் செந்திருக்க—இள
மொய்க்கிலும் மருவத்துக் கட்டிற் பட்டிரு—தெற்றிர்
யொட்டிற் பிக்குவா நிறுத்தெழில் கருணியச்
சொறகணியர் யெருங்கணியக் கவிடெய்க் கவித்திருக்கும்—கவி
யெட்டியுடன், மனத்திடுக் கண்ணுக்கும் மதிவதன்!
நீலக் கணரட்டின் நீலக் கட்டுவெழி—தனி
நீலக் கணரட்டின் கணகத் தவிவெழி—
கண்ணல் பிடுவெருகக் குருகாக்கல் தனிப்பிடுக்—சிறு
பெண்ணை பெற்றறமை மிகும்பிள கணகண்ணை
பூட்டித் திறவாத யெட்டியின் மனக்கொண்க
யொட்டித் திறகொடுத்த யின்னல் மருதிருக்க
செய்யும் கண்கண்ணெனும் செண்ணக் கண்கொணும்
கெண்ணத் தயங்கிலரும் செண்ணக் கண்கிழிமே—நீ
செல்லல் தவிர்த்திடுவாய் செல்லல் தவித்திடுவாய்!

அட்டைச் சித்திரம் : விஜய

~ கவிதை—மணியலகாரம்

கரண சுவள்
மாணிக
ராக வித் கோயமுத்தூர்
போன்: 2001

திபாவளியை முன்னிட்டு

விசைகள் மிக
மிகக் குறைவு

இதுவரை பார்த்திராத

- ★ புனைகள்
- ★ பார்டர்கள்
- ★ முத்திகள்
- ★ கட்டங்கள்
- ★ கலர்கள்

பொருள், தரிசாவரம், தலாங்
குசைன்கள், காஞ்சிபுரம், ஆரணி
பட்டுப் புடனா, பாலாடை,
சோளிகள், நிறைய, வர்த்துள்ளன.

ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

மிக அழகிய...

அபத்த தீண்ட ஒளியுள்ள கந்தம்!

விதிவிலகும் கால்சேட் பெர்பியூம்ட் கால்சேட் ஹேர் ஆயில் நடவி
வந்தால், உத்தமனது அபத்ததீண்டவும், தீண்டவும் வரையறுத்த
இளமையில் ஒளியுடனும், அழகு நிறப்படைகள் விளங்குவதை
கண்டு கேட்கப் பரிசுரைக்கிறோம். அது உங்கள் உத்தமன்
இந்தமை அழகை அடுத்தது கால்சேட் ஹேர் ஆயிலையும் பிரிக்கக்கூடியும்.

மெழ்ச்சியுடனும் தறுமணம்—
உங்கள் குடும்பம்
முழுவதும் விரும்புவது!

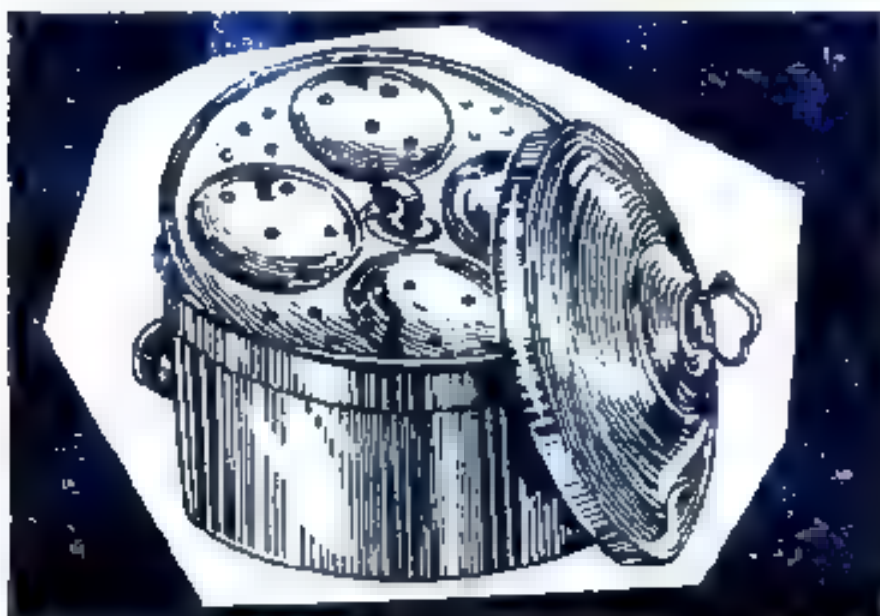
கால்சேட்

பெர்பியூம்ட்
காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்

"எக்காளமி சைனஸ் வாங்கி பணத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள்"

CCNO/073

STAINLESS STEEL with SILVER FINISH !

மின்சாரத்தில் இயங்கும்

எவர்ஸில்வர் இட்லிகுக்கர்

நீங்கள் நம்பலாம்...

சந்தேகமே இல்லை... இது கலப்பம்-மின்சாரத்தில் இயங்கும் இந்த இட்லி குக்கர் சில நிமிடங்களில் 12 இட்லிகளைத் தயாரித்துத் தருகிறது. மிகக் கலப்பமாக, காலத்தை வீணாகாமல், வீட்டு எஜமானிகள் உண்மையில் உபயோகப்படுத்துவது இதைப்பேதான்.

● வீடுகள், ஹோட்டல்கள்,

காண்மன்களுக்கு இன்றியமையாதது.

● ஈரத்துணியால் துடைத்தால் போதுமா கரி சிப்பி பளபளப்பாகி விடுகிறது!

கேடலாக
இல்வசம்

ஸ்ரீனிவாஸா என்ஜினியரிங் கோ.,

உயோகத் தகை அயாக்கை வகை பேயின் பாகவகை,

எவர்ஸில்வர் இட்லி குக்கர் தயாரிப்பவர்கள்,

162, மவுண்ட் ரோட், மதுரை-2.

தொழிற்சாலை: A-7, இண்டஸ்ட்ரீயல் எரேட், மின்டி, மதுரை-32.

தீருப்தி

விந்தன்

நண்பர் டீட் - "டீட்"டாவது 'போய்' டாவது என்று நினைக்காதீர்கள்; "தேடல்" என்ற பெயரைத்தான் 'டீட்' என்று இருந்தினர் கருக்கமாகக் கருக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் நண்பர்!

காரணம், தமிழ் நாட்டில் யிர்த்தும் தமிழில் கவிதை எழுதுவதை அகரைவதாக எண்ணி, அவர் ஆங்கிலத்தில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்து விட்டது தான்!

இதனால் ஆங்கில நண்பர்கள் மட்டுமல்ல; ஆங்கில தாணாளர்களான பவுஸ், ஸிவ்லிங், பென்ஸும் அவருக்குத் தாராளமாகக் விடைத்து வந்தன.

எவிலும், அந்த நோயல் பரிசை, உலகம் முழுவதும் ஒரே நாளில் தன்னை அறிமுகப்படுத்தி வைத்துவிடும் சக்தி வாய்ந்த அந்த நோயல் பரிசை— ஒரு முறையேனும் தட்டிக்கொண்டு விட வேண்டும் என்ற கட்டுக்கடங்காத ஆசை அவருக்கு. இதனால் அதைப் பரிசுக் குரிய கவிதை ஆண்டு வரும்போதெல்லாம் அதை ஆவதூடம் எதிர்பார்ப்பதும், எதிர்பார்த்து ஏமாற்றமுடையதும் அவருக்கு வழக்கமாயிருந்துவந்தது.

கி

ஒரு நாள், "ஊடு வேண்டும்; பெரிய லீடாக வேண்டும்!" என்றார் நண்பர் டீட், மகனைய அகல விடுத்துக் காட்டி.

"நீங்கள் தான்கு பேர்தானே இருக்கிறீர்கள்? இப்போதிருக்கும் ஊடு போதவில்லையா, உங்களுக்கு?" என்றான் நான்.

"எங்களுக்குமாகக் கேட்கவில்லை நான், உன்டன் நண்பர் பட் என்பாரி வரப் போகும் வரத்த காலத்தின்போது இத்தி யாவுக்கு வருகை தரப் போவதாக எழுதி யிருக்கிறார், விடைத்தந்தகிய அந்தச் சத்தர்ப்பந்தைப் பவன்படுத்திக் கொண்டு, நான் அவருக்கு ஒரு தான் விருத்து வைக்கவாமென்று தினைக்கிறேன், இப்போதிருக்கும் ஊடு அதற்குத் தகுதியா யிருக்குமென்று தோன்ற வில்லை, என்வெதான்...."

"பாக்கல் ரோடில் ஏதோ ஒரு பங்கரை காவியா யிருப்பதாகக் கொள்ளுங்கள், சாலத்திரம் வேண்டுமானால் வாருங்கள்; போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரணம்."

சொன்னது சொன்னபடி, அன்று மாலை குழந்தை சின்னட்டருடன் நண்பர் டீட் வந்தார். நூலரும் பாக்கல் ரோடுக்குச் சென்றோம். வழியில், "சாவியை வாய்க்கிக் கொண்டு விட்டார்களா?" என்றார் நண்பர்.

"வாய்க்கிக் கொண்டு விட்டேன்!" என்றேன் நான்.

"பார்ப்பதைத் தாமதமாக்காதீர்கள் இருந்தது பங்கரை: ஆனால் மெழுகுப் பார்த்த வாகைய்...."

"தெரிசுப் பார்த்த வாகையா யிருந்திருந்தால் தம்முவிருத்திருக்கும்!" என்று தம் முதல் நுதையை வெளியிட்டார் நண்பர்.

"மெழுகுப் பார்த்த வாகையும் தவறுதான்!" என்றேன் நான்.

"வாகையில் வேப்ப மரமல்லவா இருக்கிறது? பூவாக வைத்திருந்தால் விசைக்கமாக இருத்திருக்கும்!" என்று நண்பர் தம் இரண்டாவது நுதையை வெளியிட்டார்.

"அதற்கெல்லாம் நீங்கள் வந்தியிருந்து வேண்டுமானால் பூவாகக் கொண்டுவிட்டு வைத்துக்கொள்ளுப்போம்!"

"விட்டேன் அகலம் எத்தனை அடி இருக்குமென்று தினைக்கிறீர்கள்?"

"ஏன்?"

"இருபத்தைத்து அடி இருந்தால் மிகை மாண்டு போலானாம்..!"

"உங்கல் தூய்மை என்னிடம் ஒரு மாதம் கழித்து வரக்கூடப் போவதை விட, இப்பொழுதே ஏதாவது ஒரு கேட் பெளக் கொடுத்திருக்க! என் மாய்ப்பினா; பொன் ஸ்தூபி வேண்டும்!"

"துயல்யோ! மாம்பிசை கொடுத்துக்கொண்டு போகிறேன்; எங்கெதான் போகிறேன்?"

"இங்கே துயல்யோ! தன்னி வந்து வருவான். பண்டிதருடைய காலிகை போட்டுக் கொண்டு வரவில்லை. பண்டிதருடைய காலிகை போகிறார்களா?"

"கவலைப்படாதீர்கள்: முப்பது அடிக்கு நுழைவாது!"

"நீயை?"

"தாதுபத்து நான்கு அடி இருக்கலாம்....."

"துயல்யோ! என்னை போய் விடு மாமே?"

"ஆபத்துதான்! கொஞ்சம் பொறுங்கள். எல்லாவேளை அளந்து பார்க்கிறேன்." என்று அந்த பார்க்குவிட்டு, "சரியாக ஓர்ப்பத் திரண்டு!" என்றேன்.

"செதொனும்: அட்ட வட்டியிலும் குடியிருப்பார்கள் என்பது என்விரம்!"

"எல்லா வகையிலும் ஆய்வில் தடை உடை. பாலுணைகளைப் பின்பற்றும் பீய்கள், தமது காலத்திரத்தில் இவ்வளவு தூரம் தம்பிக்கை வைத்திருப்பார்கள் என்று நான் கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்க வில்லை.....!"

"நெற்றியில் தாமததைப் போட்டுக் கொண்டு, தலையில் ஹாட்டைலும் வைத்துக் கொள்வீர்களே, அந்த வகையில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறேன், என்னை?" என்றார் அவர், பணமாகச் சிரித்துக் கொண்டே.

தாளும் பிழைத்துச் சென்றுக் கொண்டே கதையத் திறத்தேன்.

"மாடிப் படி ஹாலியேயே இருக்கிறது, தயவுசெய்து!"

"தங்க வேலை, பின்பக்கம் இருந்தால் தங்கு இருக்கும் என்று சொல்லாமல் இருந்தீர்களே?"

"தெற்குப் பார்த்தாற் போல் இரண்டு ஐயங்கள் வைக்கவே வைத்தார்கள்: அவற்றை இன்னும் கொஞ்சம் பெரிதாக வைத்திருக்கக் கூடாதோ?"

"வைத்திருக்கலாம்; அப்பறம்?"

"மெட்ராஸ் டெர்ரஸுக்குப் பதில் மாம்பிசை டெர்ரஸ் போட்டிருந்தால் இந்த மரங்கள் என்ன உறுத்தாது!"

"ம், அப்பறம்?"

"இன்னும் எத்தனையோ குறைகள்: இருத்தாலும்....."

இந்தச் சமயத்தில் அவருடைய குழந்தை விட்டார் ஓடாடியும் வந்து, "அப்பாப்பா! எனக்கு விடு ரொம்பப் பிடித்துப் போய்விட்டது, அப்பா! அதிா இருக்கிறது பாலுங்கள் மாடிப் படி, அந்த மாடிப் படிக்குக் கீழே இருக்கும் சக்கில் தான் ஒளிந்து கொண்டு விட்டால், அன்னு மாணவனுல் என்னைப் பிடிக்கவே முடியாது, அப்பா!" என்று உத்தரகத்துடன்.

"பார்க்கிறீர்களா, இந்த விட்டைப் பற்றி உங்களுக்கு எத்தனையோ குறைகள்! உங்கள் குழந்தைக்கோ ஒரு குறைவும். தோல் தலையில்: தலைக்கு விட்டை ஒரு மாடிப் படிச் சந்தை வைத்துக் கொண்டு, 'விடு எனக்கு ரொம்ப ரொம்பப் பிடித்துப் போய் விட்டது!' என்பார்கள், திருப்தியுடன்!" என்றேன் நான்.

அவ்வளவுதான், "எக்ஸெல்வெண்ட் டியூய்!" "பீக்ஸெண்ட் டியூய்!" என்று ஓரே கத்தாகக் கத்திக்கொண்டே, அன்னத் துள்ளென்று துள்ளிக் குதிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார் கவிஞர் நட.

"என்னை! என்ன வந்துவிட்டது, எங்களுக்கு?" என்றேன் நான் ஒன்றும் புரியாமல்.

"சத்தேகமேயில்லை! இந்த ஆண்டு நோயல் பரிசு எனக்குத்தான்!" என்றார் கவிஞர், மீண்டும் மீண்டும் துள்ளிக் குதித்தபடி.

"வாங்கும்போது வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் அதற்கு இப்போதே 'குதி குதி' என்று குதிப்பானே?"

"உங்களுக்குத் தெரியாது, ஸார்! இப்படி ஒரு 'துயல்' இருவரை 'கட்டை' ஆகாமல் தான் எப்போதோ வாங்கியிருக்க வேண்டிய நோயல் பரிசை தான் இன்னும் வாங்காமலிருக்கிறேன்! டைலியில், என் கண்களையாவதில்லா அந்த 'துயல்' எனக்கு 'கட்டை' காகி விடுக்கிறது!" என்று சொல்லிக்

கொண்டே குழந்தைகளைத் தூக்கி 'முத்து, முத்து' என்று முத்த ஆரம்பித்து விட்டார் கவிஞர்.

"அப்படி என்ன ஐடியா ஷார். நிகரென்று உங்களுக்கு 'ஸ்டீக்' காவியிட்டது?" என்று கேட்டேன், தான்.

"மனிதன் பொண்ணை பிடித்தவன்; அங்குக்கு எல்லா கிடைத்தாலும் திருப்பி எப்போதே எத்படுவதில்லை. மேலும் மேலும், 'இது கிடைக்கவில்லைபோ, அது கிடைக்கவில்லைபோ' என்று கிட்டாத பொருள்களுக்காகக் கொட்டாவி விட்டுக்கொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் குழந்தைகள்—கம், மம், கத விடுக்கு, மாடியப் படி சந்து—எது கிடைத்தாலும் திருப்பி கிடைத்துவிடுகின்றன. இந்த அற்புதமான கருத்தை ஆதார

கருவியாக வைத்து, அழர்வமான காவியம் ஒன்று எழுதினான் நோபல் பரிசு எலக்ட்ரிக் கிடைக்காமல் வேறு யாருக்கு ஷார், கிடைத்தார்களும்?" என்று அவர், மிடுக்குடன்.

"தம்பல வேலை! என்னிடம் சொன்னதுபோல் வேறு எந்தக் கவிஞரிடமாவது இந்தக் கருத்தைச் சொல்லி விடாதீர்கள்; அவன் உங்களை முத்திக் கொண்டு விடப்போகிறான்!" என்று தான் அவரை எச்சரித்து வைத்தேன்.

"ஆமாம், ஆமாம்; தான் இந்தக் காவியத்தை எழுதி முடிப்பதற்கு முன்னால் நீங்களும் வேறு யாரிடமும் சொல்லிவிடாதீர்கள்!" என்று என்னைவும் பதிலுக்கு எச்சரித்துவிட்டுச் சென்றார், அவர்.

கலீகி

சுபாஷ்னி மலர் 1961

அதிஞ்சின் பிரபல கருத்தாளர்கள் கவிஞர் கலீகி கருவியைக் கட்டுரைகள் தொடரங்கள், கவிதைகளையும் பிரசுரி செய்து ஒலிபெண்களின் வண்ணச் செதில்களை புகழப்பெட்டன. தூய்மைச் செதில்களையும் இந்த ஆண்டு கலீகி திரவணி மலர் வகையர் 1-ல் நேரித் திரவணித் திரவணியில் வெளிவருகிறது. இப்பலர் பெரிய அளவில் உயர்ந்த கிளெஸ் கவிதைகளும் ஓய்வாக்க செதில்களும் ஆட்ட கவிதைகளும் கட்டுகின்றன.

விலை 4 ரூபாய்

உரிமை பிரதிபலிப்பு உரிமை எழுத்தாக்கப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறேன்

தமிழ்நாடு தேசியத் தலைநகரம்
பெரு நகரம் சென்னை உருவம்.

உரிமை, இயல்பான ரூ. 6.75
பரிசு, மிகவும், இது கவிதைகளின் ரூ. 5.00
வி. பி. பி. புனை அனுப்ப இயல்பான

மலர்நேரம்: கலீகி கவிதைகள், சென்னை-10

ASHOK WATCH HOUSE,
1/5, Banaji St. BOMBAY-2

“மனிதன் குழந்தைதானா? அறக்கும் போதே பொய்சையும் சேர்த்து அறத்து விடாத பொய்க்குடிறது!” என்று சொல்லிவிட்டு திரும்பினேன். லாஸ்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம: ௧
(புதுச்சேரி)
46. கருமபெருந்த தெரு, சென்னை - 1

சோப் உபயோகிப்பதால்
கூத்தல் சோஸையை
இழக்கிறது
‘ஹேலோ’
கூத்தலைப் பளபளப்பா
கச்செய்கிறது !

“தெரிவா ஒரு சோப்வே,
கூத்தலைப் பளபளப்பா
கச்செய்கிறது—சோஸையை
இழக்கச் செய்கிறது சோப்பை
கச்செய்கிறது !”

“கூத்தலைப் பளபளப்பா
கச்செய்கிறது—கூத்தலை
இழக்கச் செய்கிறது—கூத்தலை
கச்செய்கிறது சோப்பை
கச்செய்கிறது !”

தெரிவா கூத்தலைப்
பளபளப்பா கச்செய்கிறது
சோப்பை கச்செய்கிறது

கூத்தலைப் பளபளப்பா
கச்செய்கிறது—கூத்தலை
இழக்கச் செய்கிறது சோப்பை
கச்செய்கிறது !

மகத்தான துகிலுக்கும் கூத்தலைப் பளபளப்பா கச்செய்கிறது சோப்பை கச்செய்கிறது

பன்னாட்டிலேயே உயர்வாகியிருக்கிற

ஜீவாந்தகம்

ஆதீராகியிருக்கிற பரிசுருத்தும்

ஆயுர்வேதாபரமம் (பிளாஸ்டிக்) லீட்

மகராஜ்

கோலினஸ்

சூப்பர் ஒயிட்
டெண்டல் க்ரீம்
இந்தியாவின்

புன்னகை ராஜாவின்

பற்பகை!

ஆம், அவர் காதலியுமாகச் சிரிக்க முடியும். அவருடைய பற்கள் பண்பானதும் வெண்மையானவை. அவர் மூச்சிலே பணம் கமழ்கின்றது. அவர் இதழ்களின் புன்னகை ராஜா—பண்பாட்டிற்கு உணர்வான போட்டியிட்டவர்களிலிருந்து வேர்த்தெடுக்கப்பட்டவர். அவருடைய புன்சிரிப்பின் அழகைக் கெடுக்கக்கூடிய சொந்தாதப் பற்கள் அவருடையவிய, ஏனென்றால், ஒன்று கதகதானிதையுடைய, சிறந்து நுகர்த்து, பல்விடுக்குகளிலிருந்துகொண்டு பற்சினாதவை ஏற்படுகலும்தற்குக் காரணமான கிருமிகளை நீக்கிக் கொடுக்காத

துணுக்குகள் அறவே அகற்றக்கூடிய கோலினஸ் சூப்பர் ஒயிட் பற்பகையை அவர் உபயோகிக்கிறார். கோலினஸ் சூப்பர் ஒயிட் டெண்டல் க்ரீமை உபயோகியுங்கள்—இந்தியாவின் புன்னகை ராஜாவின் பற்பகை இதுவே! பற்சினாதவை அறவே நழிக்கும். உங்கள் மூத்திர துறவணங்காழ்வு, உங்களுக்கு வெண்மையான, பண்பாட்டுப் பற்களை அளிக்கும் பற்பகை இதுதான்.

உங்கள் பங் டாக்டர் கூறுவார்—வேறெந்தப் பற்பகையும் உங்களுக்கு இடையில் அதிகத் திரும்பிதைய அளிக்காது.

Registered Under
GEOFFREY MANNERS & CO. LTD

தீருக்குறுங்குடி அழகியநம்பி

தொ. சூ. பரங்கரத் தொண்டைமார்

மீனாவிக்கு நடுத்த அகதாரகனாக வாய்நூல்தாரம் ஒன்று. காமகன் என்னும் குறுவிய வயதிலும் என்பது தமக்குத் தெரியும். இந்த வாய்நூலே பின்னர் கிரிவிக்கியபுலம் வளர்த்தான் என்பதையும் அறிவோம். இந்த வாய்நூல்தாரத்தான் கவிச் சக்கரவர்த்தி யம் பன் அழகாகப் பாடுகிறான். அகத்துத் தெரிந்த கதைதான். மண் மூலிக் மலர்பலி வந்த பெயரோடு மகாகவித் காப்பித் தரகன் குறவன் ஆகிறான். கதை குறவனாக. ஆடு கையால் திறம்பட நடத்திக்ஞான். அகத்து கீழை காரணமாகவே வானுலகம் பூவுலகம் எல்லாம் அவன் ஆளுகைக்குள் வந்து விடுகிறது. இதன் பின் அவன் ஓர் அரிவ பாக்கத்தையும் செய்ய முற்படுகிறான். இந்த வாய் திறை வேற்றுக் களப்பலிக்கு இன்னும் எவ்வளவோ கவித் வந்து விடுமே என்று தெவர்க்கு அஞ்சுகிறார்கள். திருமாளிடம் சென்று அங்குமிருக்கிறார்கள். மகாபலிக்கு முத்தியை அஞ்ச வேண்டும் என்று அறிகுகிறேன் என்க. அத்தொடர் அவர் காலை நவீகருக்கு அரை மணிவிட அறிவிக்கிறதில் பின்னாலாக அகதர்க்கிறான். பிறகாகப் போகிற குள்ளமான வயவத்தொடு வயவத்தொடு. அகத்தின் வயவத்தின்மேல் வாய்நூல்தார பூதன் கத்தவர்க்காக என் னாபே அடங்கித் தீ கிளியன். எது போல வளரிக் கம்பகம் சென் னி மேட்டிக்கு சென்றது. அகத்து கிளிட போக்கிறான். போடி போடி வுருக்கனாகக் குறைந்ததில் உள்ள் அகத்து கத்தவர்க்கு எல்லாம் பாய் பாய்வை ஓட்டி, விடாமல்வந்திருக்கின்றான். இன்னும் கத்தியோடு போடி வுருக்கங்கள் திறைநாறு திறைநாறுவாகத் திறைவாய் போகின்றான். அகத்துத்தின் அகத்துத் கதை வேல் லுள் எவ்வளவோ கவித்தான் ஆகி அகத்தின் என்மெல்லாம் இவ்வாறு இந்த ஆகின் கத்த வம் எல்லாம், தென்னார்க்கு வயதற்கு சிறு பின் சிறையிலும் சிறியதான ஒரு கித்தவத்தின்மேல் அடங்கித் திறைநாறு, ஆறன் வயவாரம் அப்படித் தாரை. போண்டத்திறைநாறு தத் துவக்கின் வேக்கரம் வந்துள்ள அடக்கித் கொண்டிருந்தது அகத் காமகன் வயவம். இத்திறைநாறு சென்ருகிறான் கம்பகம்.

கவன் தனித்து உணர்
வாய்நூலுக்கும்
கவன் அறிந்திக்கும் ஓர்
மாலகவாவி
நீய் சிறுத்து
செருகுதான் வந்தவன்
ஆகவன் கித்தின்
ஆகன் குறு அஞ்சன்.

கம்பக பாட்டு. இந்த காமகன்-குறவன் தொன்றிய கவிதான் அறங்குடி. குறுவிய வாய்நூலுள் காமகன் பிறந்த குறுவே குறுவ் வந்திருக்கிறது. காமகன் தெருநீரின் வந்த பெயர் பெறுகிறது. அகத்துக்குறியின் அறவிய

கம்பி வந்து போகித் போக்கிறான். அகத்து திருக்குறுக்கு கம்பி போகிறார்க்கு சென் றிருக்கும் கம்பி இவ்வு

சிறுக்குறுக்கு கிருமெல்லாம் காமகட் டத்திறைநாறு ஒரு சிறிய வன். சிறுமெல்லாம் இவ்வுருக்குத் தெருவே பத்தொன்பது கவன் செருக்குத் தாக்குதெல்லாம் செருமெல்லாம். தாக்கு தெரு வுருக்குத் போகாமல் வுருக்கு வட புத்திறைமேல் தெருக்கித் செல்லும் பாதை யின் கிருமப்பினுக்கு செருக்கு தாரம் செருத்தும் இவ்வு பாதைகள் பூவுலகம். வடமேற்கு தெருக்கித் செருவது கைகாட்டியுக் கொண்டு செருக்கும். தெரு மேற்கு தெருக்கித் செருத்தும் பாதையே கருக்குக்குத் செருத்தும். தாக்கு தெரு வுரு தவன் கோடுதான். அதன் பின் கைகாட்டிய வன் போடு இருக்காது. கிருமெல் லாம் இவ்வுருக்கிருந்து பாதையே செருத்தும் பன் கும்மத்தி நுறுக்குடி வுருவிய கிருமபி பிக்கு கிருமகன். ஆகவன் பன்மெல்லாம் செருவ் வாய். வுருக்கித் உண் கர்வாய். கம்பித் திறைநாறு மட்டவம் வந்த காமகவாய் இடை லுக்கும் கம்பியாற்றையும் வடத்தே நுறுக்குடி செருத்து மேல் செருத்தும். செருப்புகாக்க கொய்கித் கத்தித் கொண்டு வந்தான் கிளாடு உவந்த மகித் தெருக்கி. கத்தி ஒருவ் தவன் தெருக்கித் வந்தது வளர்த்திருக்கிறார்கள். மகிவாய் அகத்து பிறதெருவாய்தான் கவன் குறுவ் கொய்கலுக்கும் இவ்வுருக்கித் திறைப்பிக்குத் தும். கவன் கொய்கலுக்கின் வடக்கு மகித்தித் உண் ஒரு பாதை வுருவாகத் துறைத்து கொய்க் காவீருக்கித் செருத் வடகாறு. மத்தவர்க்கு கிறைமா. கிடு வந்த கொய்கைத் துறைவாயும். பிறகான காவனின் கொய்கையும் இவ்வீ. அகத் தவன் வந்த துறைத்து மட்டவ அடி மட்டவ பத்தையும் வடத்து வந்தாக் கதி மட்டவம் வந்த கொய்கையும் அகத் மட்டவபிடு இருக் குறுக்குடி நீலர் மட்டத்தின் நகம்பு மட்டவ மார் இருக்கிறது. அகது சிறிய வயவகனின் உண்மைய். சிறு அகதனின் காவனும், வடக தனும் குறுவிய வயவர்க்கு எல்லாம் தவன் கத்திறையாவனம். குறுவன் எல்லாம் தமிக் குத் குறுவ்வுருத்துத் திறைநாறு சிறுவுருத் தும். இந்த மட்டவபிடுத் அகத்துத் திறைவ வு வடத்துக் கொய்கின் கொய்கை கொய்கை வாய்நூலு வுருவோம். கைகாட்டியின் என் னாம் என்மென்றத் திறை வயவகன். அக தனம் இந்த கொய்கைத்தையே சிறு போலும் வல்லார்கள். இத்தக் கொய்கை வாய்க்கித் வடத் தான் தவ்வுருக்கிப் மட்டவம் வந்த மேல் கொய்கை. இந்த மட்டவபிடுத் வடத்துத்திறை தவன் மணவாய் மாரவனின் கத்தித் இருக் கிறது. அகத் கத்திறைநாறு நான் அறகான மண் டவம் கவன் கவன். அகவன் தவன்வாய்க் கவன் அகது அறகான சிறு வயவகன். தவன்மணத் கொய்கை இவ்வுரு. வுருக்கமார் தவ்வுருத் சிறுத்தின் காவனும் குறுவன் குறுத்தி மேலே. அறுமணத் வயவகன் எல்லாம் இருக் தும். தவன் கத்திறையன் வயவகன்.

சரஸ்வதி - உத்திரப்பம்

தூண்கள் கொடுப்பாருவர் திரும்பியவன். ஆனால் இந்த மண்டபத்தில் கொள்கைகளும் தனித் தனிக்கும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு வாய் வைத்து நடக்க முடியாதபடி அந்தமம் செய்து வைத்திருக்கும் எம்பலையும் தெரிவித்து விடுகிறேன்.

தவறுத்தபடி மண்டபத்தில் ஓர் அலுவலம். அவருள்ள தவறுத்தப்பம், உத்திக்கு பேசு இராது. கொஞ்சம் வடிகட்டமாக விவரி இருக்கும். இது என்ன இருக்கின்றதில் உத்தி விவரி மாநில இருக்கிறதே என்று கோரித் தொண்டம் தயக்க. உடனே அரசாங்க சொல்லார், 'ஆம். இவரும் தம்பளமுள்ள எல்லாம் பத்தனங்காத்தால் உத்தப்பம் விவரிக்கிறது' என்று. அது மார் தம்பளமுள்ளார் என்று தெரிந்து கொண்டு மேலும் நடக்கலாம். குறுகியதும் அடுத்த மெக்கிரி கிரிவின பாண்டி என் கார்டிவென்றான். இவர்கள் பாழ் கார்ப்பிஸ் கருவர்கள். இவர்களில் ஒருவர் குறுகிய தம்பளவுக் கான வகுப்பில், கார்த்திகை மாதம் உத்த பகலில் ஓர் தம்பளம். கார்த்திகை பரிவாடி குற்றம் பிரமராஷ்டிரம் ஒருவர் இவர்கள் பிடித்துக் கொள்கிறார். தம்பளவத் தம்பளம் பின் வந்து தான் அவருக்கு இராபாலதாஷ் சொல்லி விட்டு விடப்பெற்றுக் கொடுக்க வாயிலில் வகுப்பிலும். இங்கு வந்து கொல்க வாயிலில் தந்து தம்பளவத் தம்பளம் முயற்சிதே போது கொல்கில் கொடி மரம் மலத்திதது. பத்தி மித்தமயோடு பாடுகிறார். தம்பளம் பாணாறுக்கு மலத்தகாரம் இருக்கக் கொடி மரத்தம் தாஷ் கொள்கிறார். அதன் படியே அதுவும் தாஷ். தம்பளவப் பாணர் தம்பளம் வகை சொல்கிறது. இதனால் மெய் புகழித்த பாணரும்.

என்னவோ அப்போதே
என்னை முனிவருநீ?
நம்மனை கொல்கிறுக்குந்ருடி
ஓர்மனை தாண்டல்பின்
உத்திரமுநீ தெரியோமும்
பாணாறுக் கண்டகமோமும்
கொண்டி வாயொன்றிருநீமும்
கொண்டிருநீமும் தெரியோமே.

என்றிருவாய்கொழிப்பாரதததக் கார்ப்பிஸ் பண்டிஸ் அலமத்துப் பாடுகிறார். பாண்டி அலம பாண்டி பாட தம்பளம் மித்தம் அலம "தம்பளமுள்ள" என்றே அலமத்திலும். தன்னைப் பாடிய தம்பளம் 'தம்பளம்' பாடியவன்! என்று தம்பி அலமத்திலில் விவரிப்பதானே! தம்பளமுள்ள என்ற பாணர் பாண்டி விவரி பாண்டி பாடுவதைக் கொண்ட தம்பி, காரணம் விவரி, தான் பிரமராஷ்டிரத்துக் கொடுத்து வந்தவர்களைக் கொள்கிறார். தம்பளம் அருகில் பிரமராஷ்டிரத்து பரி தேவி விடுகிறது. அவன் தம்பளம் வந்த தம்பளமுள்ளப் பரிவாடிவருகிறது. இது வந்த தம்பி சமா தானம் கொடுத்த. ஒரு பாண்டிவாண பண்டித் ததம் சொல்லு தம்பளமுள்ளிடம் கொள்கிறது. இதனால்: இதனால்: அவர்களை மலாதி விவரி விவரி நடக்கிறது என் பா. கொடி பாணர் கண்டதற்கும், கண்டவர்களை விவரி நடத்தல் காரணம் தெரிந்து கொண்டு மேலே தம்பளவத் தம்பளம் சொல்லும். இவர்களை மலாபத்தக்கு முந்தி உத்திரம் ஒரு பெரிய மணி தொங்குகிறது. அந்த மணிவிட ஒரு பாண்டி போதித் திருக்கிறது

செய்தல் தாண்டி சிவதயாபாண்டி
குறித்தல் தெருங்குபாண்டி
விவரிவாண்டி பாண்டிவாண்டி
உத்தி விவரிவாண்டி வந்திதான்
தம்பளமுள்ள கொல்கை அலமத்திலும்
தாண்டி தாண்டி அப்பாண்டி
அலமும் பண்டி விவரிவந்திதான்
தம்பளம் அப்பாண்டிவாண்டி.

என்பது பாண்டி. இதிலிருந்து திருவிதாங் கொண்டு மலகை ஒருவர் தம்பளம் பத்தனம் விவரி இப்பாண்டிவாண்டி கொள்கிறது அலித் திருக்கிறார் எம்பலத்த தெரிந்து கொள்கிறேன். இவர்களை மலபத்திலில் திந்தே ஸ்ரீவாண பரிவாடி அலம தம்பளவத் தம்பளம் வகை. தான் அலம வகுப்பில். அவரு மேலி உத்தி விவரிவாண்டி வகைபாண்டி இருக்கிற கொல்க. அதனால் அதனால் காப்பத்தால் நடக்கிறது. உபபாண்டிவாண்டி, மார்க்கண்டி, பாண்டி என்னும் உடல் எழுத்தருவிக்குக் கொள்கை, கருவாணை அடுத்த கட்டத்தால் அவருவா தம்பி என்ற உத்திரம் இருக்கிறது. இவர் பகலில் உபபாண்டிவாண்டி, தாண்டி, குறுகியதில் தாண்டி என்னும் இருக்கிறார்கள். இவர்களை அவருவா தம்பி என்பாண்டி என்னும் அதுதான் உபபாண்டி இட்ட தாண்டி தாண்டி உபபாண்டி, தாண்டிவாண்டி என் ராமாணுஜர் இத்தகையதற்கு வந்தபாண இந்த தம்பி ஒரு பெரிய கொல்க என்று அலகும் பத்தி என்னாரம் சொல்ல கொண்டு

உபநிஷதம் பேருதாரி எளிதான பாணம். அந்த
ராமானுஜன் இட்ட பெயரை வைக்கவே
தமிழ் எளிதானதும், அழகிய தமிழ்சொல்லும்
சுவஸ்சுவை தமிழ்சொல்லும் தொகுத்து கோள்
வந்த பிராகாரத்தை ஒரு சுற்றுச் சுற்றினால்
தென் பக்கத்தில் ஸ்டீம்ஸ் ஹாஸ்டெல்,
ஹாஸ்டல் பிராண்டை ஸ்டீம்ஸ் ஹாஸ்டெல் தனித்
தனிக் கோளிலே இடுப்பார். ஹாஸ்டெல் ஹாஸ்டல்
தாங்குதலும் ஒரு தனித் கோளில் உண்ட.
மேலும் பிராகாரத்தில் தாங்குதலும் பெரு
மாம். ஸ்டீம்ஸ் ஹாஸ்டல், ஹாஸ்டல் ஹாஸ்டல்
ஹாஸ்டல் இடுப்பார். இதுவரை கோள்கள் தனி
தனிக் கோள்கள் நடந்தது. ஹாஸ்டல் பிராகாரத்தில்
தந்தது தெருநில இடுப்பிலும் ஹாஸ்டல் ஒரு
கோளில். அங்கோளிலே இதுவரை ஹாஸ்டல்
ஹாஸ்டல் இடுப்பார். இதுவரை ஹாஸ்டல்
ஹாஸ்டல் ஹாஸ்டல் பக்கம் தந்தது பிராக்
ஹாஸ்டல் ஹாஸ்டல் ஹாஸ்டல்.

இக்கொய்துடன் நடராஜர், சைவமயர், பிராமணங்கள், கப்பிரமணியர், பீனாவர், எய்வாரும் செப்புச் சிலை வடிவில் குழம்பத் தொட்டு வரத்தொழிவிருக்கின்றனர். இவ் குழம்பு பக்கத்திலேயே காணப்படவுருக்கும் தனிச் சத்திலிருக்கிறது. இது கணபதி பக்கத்திலுள்ள சத்தின், பெரிய பெரிய சுவர் கொம்புகளின் கிணறு இடம் பிடித்தவர்களுடையதாய்தான் கண்டிருக்கிறோம். இத்தகைய ஒன்றிலேயே பெரியதொரு பெருமான் கோயிலில் விஷ்ணும் பக்கம் திரும்பு பிராக்ஷு இருக்கிறார். சைவ சைவங்கள் மேலும் சைவ வர்த்தமாயும் அறந்த நம் மந்திரோகன் எய்வதெய்வகாரம் நமஸ்கரிக்கிறோம் என்பதை நாம் அறியும் போது மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது தயவுசெய்து இத்தகைய பக்கம் திரும்பு பக்கத்திலேயே வீதிக்குத் தம்பையர் பள்ளி கொண்ட நம்பையர் தனித்தனிக் கோயில்க் இருக்கிறார்கள் இவர்கள் பக்கத்தில் யூர்பிக் அருத்தப் பெரிய மகாபலியை இருக்கிறோம், தம்பையர் கொஞ்சம் யூர்பிக் கொம்பின் மேல் கொண்டிருக்கிறார்கள். சைவ நம்பி எல்லாம் அருகில் தம்பி, கைக்காய நம்பி, வீதிக்குத் தம்பி, பள்ளி கொண்ட நம்பியை அங்கம் பார்த்து விட்டோம். இன்னும் அப்பிரமண நம்பி ஒருவன் உண்டு. அவன் மனையிது வீதி இருக்கிறான். அவன் மனை மேல் தம்பி எய்வார், அவன் கோயில் கொண்டுள்ள இடம் இக்கோயில்க் இருந்து துத்து கணன் கொம்பின் இருக்கிறது. இரண்டு நமது கணன் கணத்தான் கணத்தான் செவ்வக் உரும். அதற்கு இரண்டு கணன் நடத்தே மேல் மேலும், அங்கே ஒரு எட்டடி உயரத்தில் மீனியை தம்பி சிலை உருவில் எய்தியவன் கொண்டுதொரு திரையம், கரையெல் சாலைச் சத்திலும் உண்டு கரையன் இவ்வயும் தனித்தன் இயம்பலாம்.

கனத்திருத்தலுக்கோ, தெரிவுப்பீடு, நாம் அனைவரும் ஒதுக்காமல் அங்கும் சென்று உணர்வோம் வீடு திருப்பலாம்.

[illegible]

Iris INK

இரின் இங்கு

தங்கு தடையில்லாமல்
கவர்ச்சிகரமாக எழுத...

5 மங்குத திறங்களில்

ரினார்ச் கெமிக்ஸ் கம்பர்டீஸ்
கெமிக்ஸ் & பங்குதர்.

ஓ-சோ கிரேப்
கடைசித் துளி வரை
ஆனந்தம் அளிக்கிறது!

உட்கொடுக்கக்கூடிய
உறக்கமேகவும்
ஒரு அளிக்கத் தயாரிப்பு

மாட்டியில் அடைத்து
விடுவோம் பிழைக்க.

வின்ஸென்ட்ஸ்

சென்னை திரைப்படம் பிழைக்க
தயாரிப்புத் தயாரிப்பு.

விண்வெளியில்
(கிரேப்) விண்வெளியில்

திரைப்படம்
பிழைக்க
சென்னை
விண்வெளியில்
பிழைக்க
திரைப்படம்
பிழைக்க
சென்னை
பிழைக்க

அளிக்கக்கூடிய
விண்வெளியில்
பிழைக்க

கலைவன்
சுளி, ஜார்ம்,
இன்புளியன்சா
வழிநிறுப்போக்த
பிழைக்க

சீவபதி
மருந்து

பாரத் கிண்டர்மியல் ஓர்க்ஸ், 32 மலையாளம்
மருந்து-1

மொத்த மொட்டு வடத்து வஞ்சன. மகிழ்ச்சி நடுவத. இது
எனது உணர்வுகளாகத்? பல வருட உதழ்ப்பிற்றுப்பின்
கொடுவதாய்வுமுறைகள் காண்பதத்தானே! ஆழ்ந்த
நத்தன் இருமிரத் தீழி: ஆகக்கொழுவ இவ்வந,
ஆகக் கொடுத்திய இவ்வந, உபகருவைய உபகரு
கள் என்னம் முடிந்த 'ஆதரணத்தப்பி' கிடைக்க
வாய்வு மனவநாவ சொகுர் அதற்கு!

ஆதர இவ்ந? அதுவநவ்நு கிதரவு கிழா பெறும்
உபகருவயினத. ஒரு குதவமவான ஆயுள் இவ்
குதவப் பாயிப்பின் கிதரன் எடுத்திருப்பின் அது
அவர்களைப் குதவம் தன்ருவு, மதவயப்பின் அதிர்ந்
தம் தவருவ இருக்கும்.

வாய்வு மனவநவ்நு மகிழ்க்கோடு?

இவ்வயக்திப் குதவவக்குவ அருவயவவது
ஆயுள் இன்துரன்சே!

எ.ஆ.பு.ந.

தொலிசைகளைத் துரிதமாகவும்
அழமைப்பாகவும் நீக்குகிறது.

ரீடாவை உபயோகித்தது மலையாளத்தின்
குப போகாக்கத்த நகுலநாதன் உருவ
உருவம் தோடு வளர்த்து விருதுவாகவும்
புனைப்பான கருமை சிறந்ததுடன்
காணப்படும் இதிலுள்ள மருத்துவசாதனம்
கூட, மலிவ் கொடுத்துக் கொடுத்தி,
பொருளைப்போகி, நுகரக்கூடிய பரு
தரத்தும், பட்டியிலுள்ள ரீடாவைத்
தேவையான எண்ணெய், கடுகு அல்லது
கவஸெண்ணெயில் கலந்து உபயோகம்
உபயோகியுங்கள், காரிடுள் போன்ற
கருங்கூந்தல் அழகை நீரையும் நீக்க
பெறவாம் ரீடாவை உபயோகிப்பதுடன்
உங்கள் நண்பர்களுக்கும் சிபாரிசு
செய்யுங்கள்.

ரீடா

கூந்தலைப் பாதுகாத்து

பழத்துப் பாருங்கள்

செய்தல்

(附註: 資料來源: 本報採訪、調查、整理、編纂)

[illegible]

இக் கமிட்டியும் குறைந்தபடி
ஜோதித்ததைக் கடும் பெரி
யோர்க்கும், குறைந்தபடி
கேட்பவர்க்கும் இருக்கி
தனர். இதற்கு எங்கு
க் கண்டு பவர் தந்தேய
கிளவும், பெரியோர்க்கி
வும், தெய்வத்தையும், த
தத்தையும் ஆதரித்து வ
கின்றனர். ஜோதித் தன

[illegible]

இதனால் அரசாங்கத்தின் வேலிபீட ஆரம்பித்தது. நம் நாட்டின் பெருமையைக் காப்பதற்கேயாகும். ஏனெனினால் தவறும், மோழியே நம் நாட்டின் பெருமை.. இத்தூண் மொழியெழுந்த வேலிபீடத் தேர்த்தெருத்த ஸ்ரீ சத்திரசேனா தீர்த்தின் அறிவைவரும், பெருமையையும் வரும் மதகை முடிவாகு. இம் பாட்டுக்களின் கருத்தை எளிதான நடையில் மொழியெழுந்த வழுத்த ஸ்ரீ சக்கரநாதன் அளக்கின் அறிவும், படிப்பும் வாய்மையும் போன்றது அருந்ததாகும்.

கனியா கனியத்தின் பிரத்தவர்கனின் கிரதா
நிபந்தித்த கருத்தவரது பவன் கருதல்பு
நாடி என்னும் துள் இப்பொழுது அச்சோ
மெய் வந்துள்ளது. கனியா கனியத்தின் பவன்
பிரத்திபுத்தவரால். அவர்களுடைய பிரத்த
வரத்தின் கிரதவன் எந்தெந்த ராகமென
அவற்றுள்வனவோ அவற்றுடன் கொண்டு
பவ ஜாதகனின் கனியத்து வட்டத்தில்
அவற்றுள் இத்தாலின் கனியவனின் பவனின்
கனியவனவன். இத்தாலின் கனியா கனியத்
தின் பிரத்தவர்கனின் கிரதாக்களெனெனெனென
இக் கருதப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பு மேலா
கனிய கருதல் பிம்ப கனியம் முடிய கனியத்தின்
நாடி துள் மெய்ப்பிட்டதாகத் தெரிகிறது.
கருதவரன் துக்ககருதல் கருதல் இப்பொழுதி
வரது துக்ககருதல் கருதல்வரது பவனுடைய
அச்சுற்று மெய்ப்பிட்ட தமது பவனியபி
வரது. மேலும் இத்தாலின் கனியவனின்
கருதகருதின் கிரதா நிபந்தித்த கருத்தவரது
பவனின் ரோகனத்துடன் தோஷகருதல்
அவற்றுக்குத் தருத்த பரிசாரகருதல் கருத
பட்டுள்ளது. மனதவனின் ஆறு அகவனின்
தோஷமும் துள் அகவனும். அகவன அகவ
னின் கருதல் தருதல். கருதல், தருதல் தரு
பிச்சை, பெரியோர்களிடத்தில் பவனின்
இவ்வகனின் கருதப்பற்றியவர்களுக்கு கிரதா
வன் பிரதிபல பவனின் கொடுக்கும் நிப
ந்தி கருதத்திருத்தாலும், கருதல் பவனின்
அகவனது எப்போது அவர்கன் நிபந்தி
கொண்ட மெய்யும். இப்பொழுதி தருதலுமற்ற
வர்கன் அவ்வகனின் பவன் இப் பிரதிபலியும்
பவ பிரதிபலியும் அகவனின் தருதலுமன்
என்பது மனதவனின் கருதத்தாலும். எவ்வா
வருதலும் தருத்த கருதல் செவ்வகருதல்,
தோஷமும் அகவன பெரியோர்களின் கருத
தன் தன் துக்ககருதல் பவனின் பெரியோர்,
இவ்வகன் அவ்வகனின் அருதவன் தோக்கம்
கிரதாக்கன் தன் பவன் அகவனும் முகத
வன் தருதலுமன் கொ
கருத்திக் கருதல் என்ன முயற்
வர்கன் கருதலின் தருதல்.

இத்தர்ப்பை இந்தியா
பிரிண்டிங் டிராக்ஸ் மீதத்
தவறாகப் பிடித்துப்
பிடிப்பதைத் தக்கதாக்கும்.

ஸ்ரீ சத்திரகோசர சீகதித் தாயர்சனும், ஸ்ரீ சங்கராதன் அவர்சனும் இம்மாதிரி பண நாய்களை வெளியிடப் பணமாக அருள்புரிய வேண்டுமென்றும்.

—செய்காணியும் கணத்தரம சீகதித் தாயர்சனும் அவர்சனோடும் இரண்டாம் மாதிரியிலிருந்து தாயர்சனும், சென்னை-3, மிசை கு, 37.38.

பொருதுபோக்கு விவரம்

இந்தவருகல் மங்கலமும், கம்பியும் வைத்துக் கொண்டு விளையாடுகிறார்கள். உயரில் பண பாக்கெளியும் விளையாட்டுக்கென்றே கொடிக்கணக்கில் செலவிட்டு பொன்மணிகள் தயார் செய்வப்படுகின்றன. செபாய்பு பொன்மணிகள் வைத்து விளையாடாத பொன் குழந்தைகளே விவையாது. கட்டை, நூதி, கொள் வைத்து விளையாடாத ஆண் குழந்தை களை விவையாது. பாண்டி, கோவி, கண்ணு லுத்தி, கரதுவந்திரத்தி இப்படி எல்லாம் விளையாடும்படியாகிறார்கள் நாம் அறிவோம்.

முற்படி மாத்திரம் சோழி, கொக்கட்டை, கட்டை, பங்காக்குறி போன்ற ஆட்டெக் களம் ஆடுவார்கள். இந்தக் களத்தில் "சேரம்" போன்ற அணிக விளையாட்டுக்கள் இருக்கின்றன. வீட்டுக்கு வெளியே ஆடும் செவ்வில், பாட்டிவிடம், ஹாக்கி முதலிய விளையாட்டுக்கள் இருக்கின்றன.

விளையாட்டு மும்முடல் பிறத்து, வளக்க ளி அரிக் கிழ.

"பொருதுபோக்கு விளையாட்டு" புத்த கத்தில் செவ்வில் கிழ விளையாட்டுக்கள் தெளிவாக எழுதப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தந்த விளையாட்டுக்குரிய சட்டதிட்டம், முறைகள் அதற்குத் தேவையான பொருள்களெக் களம் எளிமையான தமிழில் எழுதிவிரும்புது மாறாட்டக் க்கத்து. கவித விரவிய வட னங்கன், குழிவி கொண்டம் பற்றிய விவ ரங்கள். அவற்றுக்குரிய பாட்டிகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அமைத்திருக்கின்றன. விரு களக்கவி சேர்க்கிறும்பது தன்ம பொருது போக்காகும்.

உபயோகமுள்ள இத்தப் புத்தகத்தைத் தென் மொழி புத்தக டிஸ்ட்ரிபட்டர் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

—சுமீரோகன் எம்.பெ. கோவிந்தராஜன், ஸ்ரீமதி டி. தே. தோசம், பிரகாச அரங்கு தாயர் சென்னை, மிசை கு, 2-10.

புத்தகங்கள்

Practical and Popular Science எனப் பிரிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பாடத்தி லும் செயல் அனுபவம் முக்கியமெனக் கருதுப் படுகிறது. இவற்றைக்கூடப் பற்றி ஒரு நல்ல புத்தகம் எழுத வேண்டுமானால் அதற்குச் செயல் அனுபவம் (practical knowledge) இருத் தால் ஒன்றாகவும் தெளிவாகவும் எழுதக் முடியும் என்பதற்கு இப்புத்தகம் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது.

ஆசிரியர் அனுபவம் பெற்றவர் மட்டுமல்ல; பற்றாது இளக்கிளவர்களும் ஒம் ஆசிரியர்கள் மலரின் அளர்ச்சியில் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி பெற்றார்கள் இவற்றையெனது ஒன்றி உபயு

காழ்த்துக்கள் என்பதை வெல்லாம் ஸ்ரீ ஆராய்ச்சியை சென்று இப்புத்தகத்தை எழுதி விடுகிறார். தம் பழம்பெரும் இளக்கிவத்தி லுள்ள மனவரப்பற்றி அபிதே பாடக்கள் ஆய் வங்கு பொருத்ததாக அமைத்திருக்கிறார்.

ஒவ்வொரு மலரின் பெருமைவும் பெருமும் கவையுடன் விசுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. விவதகள் தழுவிவிருந்து படிப்படியாக அத லுடைய வளர்ச்சி, அதற்குத் தேவையான மண், அதற்கு கருத் தொங்களுக்குப் பாது காப்பு முதலிய எல்லா விவரங்களும் ஒய் கொடுவதும் புரிந்து கொள்ளும்படி பட விளக்கத்துடன் எழுதப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒரு துவம் மலர்த் தோட்டம் போட விருயிற்றும் "புத்தகங்கள்" என்ற இத்தப் புத்தகம் தம் மீடம் இருத்தால் பொதுவானது. அத்துடன் சொத்துமான திறமும் வேண்டும்.

—வசுததி ராமசாமி

இதன் ஆசிரியர் : மு. அருண் சாமி, ஸ்ரீ சீகாமம், 38 பிரகாசியை, சென்னை-1, மிசை கு, 3-20.

விவர அதுவியக்கப்பாடம்

உடையப் பெருக களக்களம் மிகப் பெரியது மலையாளம். அது கோத விவரணாய் முற ளிதம் கணக்களத்தில் உறுப்படுகிறது. வாய் மீட ராமரணத்தையப் போல் நூறு மடங்கு பெரியது. அதில் எத்தனையோ உப களக்கள், பழமொழிகள், உபத்தியானங்கள், விமர்ச னங்கள், தோத்திரங்கள் அடங்கியிருக்கி ன்றன. தாமதத்தைப் பற்றிய வரலாறு பாரதத் தில் இருப்பது வேறு நூல்களில் இருக்கலாம். ஆனால் அதில் இல்லாதது வேறு எங்குரியில் எல்பது உண்மை. விவரண களத் தொழும் பானியில் நாடகம், சாம்பளக்கி, சிஞ்சிவிட ம்களம் கவையாடப்படுகின்றன. விவரண க்கி, சீர்க்கத்தி, வேதாத்தி, தர்ம மந்திரம், சம்பளாரதம் குத்தகவுது வேதம் எவ்வும அகலும் அமைத்த பணத்தினை உபரிதத் தொழும் பிராந்தியபிரதே அதன் பெரு களக்குப் சான்றாகும். அத்தியம், கருணம், திராகம் கொடை, வீரம், பக்தி, தந்தி மறவாமை, சிவ வாய் ஆகிய அள்களதயும் பற்றிய விளக்கங்களாக காவையாம்.

தாய்வு துண்டுக்குத்து முன் ம. வி. சம்மாஜுஜாச்சேரிவார் விவரண பாரதம் முழுமையையும் தமிழாக்கி வெளியிட்டார். சம்மாஜி விவரண விருத்தில் அந்த மலரில் எக்னோகும் படிக்கக்கூடிய வகையில் எல் லில் மூலம் தமிழிலுக்கு அளிக்கார். இன் னும் சற்று விவரண தன்ரு பற்றிகளில் புதி தாக (ஒவ்வொன்றும் சுமார் 400 பக்கம்) அ. வெ. உராராஜன் அளிக்கிறார். இப்போது வெளிவந்துள்ள முதல் பகுதியில் ஆதிபாவமும் சம்பளாவமும் அடக்கம். எழுத்தின் உபாக்கி யங்கள், திரோபாக்கிவாமை போன்ற பெருக் களக்கள் கவி நூல்களாக வரும். இவிய தமிழ் கடை, மலிகு விடு, அரவிய பதிப்பு.

காவமோடியுடைய பதிவிதன் ஸ்ரீமத்தில் கூறி வுள்ளபடி எவ்வளவு தரம் எழுதினதும் எவ்வ ளவு தரம் படித்ததும் அறுக்கக்கூ து பாரதம்.

—வசுததி பதிப்பகம், இராமரணத்தார் சென்னை-17, மலிகு விடுப் பதிப்பு கு, 2-20.

குறுகல் போட்டாடுவோம்—
 லைப்பாய் போட்டிலும் தோடுவோம்...
 ஆனால்... கிருமிகளும்
 உயிரை தான்... 'மகனம் துஷ்ணம்'
 அருகிலுள்ள கிருமிகளைக் கழுவி
 களைத்து லைப்பாய்; குடும்ப முழுதானதும்
 மிகுந்த உலக வாழ்வு!

லைப்பாய் கிருக்குமிடம்
அதுவே ஆரோக்கியம் கிருக்குமிடம்